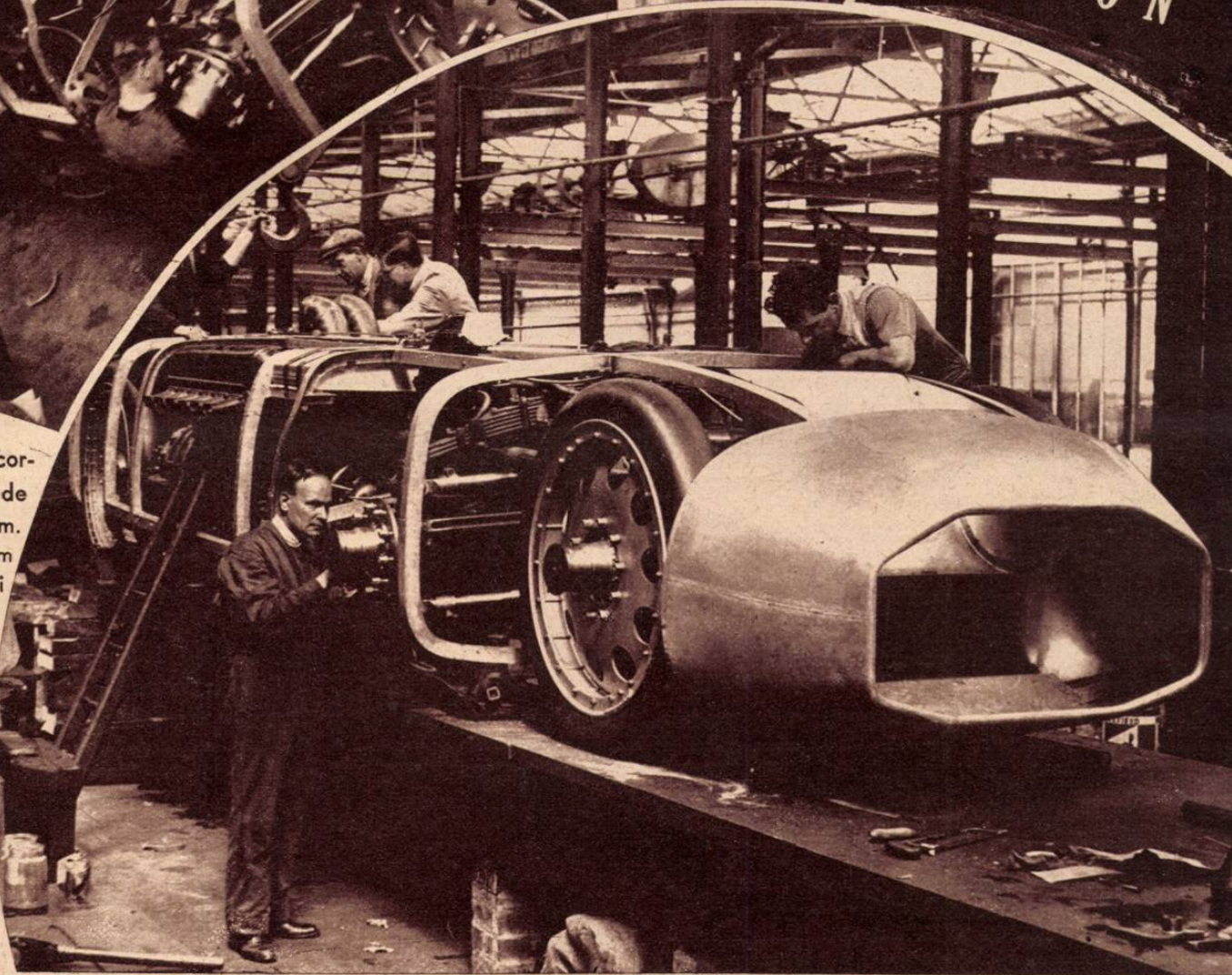

PRIMELE FOTOGRAFII

ALE NOULUI AUTOMOBIL RECORD AL CĂPITANULUI EYSTON

După uşile încuiate ale unui atelier din Wolverhampton în inima Angliei, un automobil de curse capătă fiinţă. Căpitanul George Eyston, celebrul automobilist englez, deţinător a mai multe recorduri mondiale, îşi construieşte un super-automobil de curse, cu care speră să atingă o viteză de 650 km. Astfel va putea să întrecă şi pe Sir Malcolm Campbell. Maşina căpitanului Eyston are 12 metri lungime şi un motor de două ori mai puternic decât „Blue Bird” a lui Sir Campbell. Viteza este dată de motoare având o putere de 3000 cai putere, maşina are 8 roate şi cauciucuri confecţionate de mână, din care fiecare costă 100 lire sterline. Automobilul are în faţă patru roate, cu frâne, iar în spate roate duble ca la autocamioane.

Redăm aci una din primele fotografii ale maşinei în construcţie. Incercările de record vor fi făcute pe câmpiile întinse de sare din Utah, în U. S. A.

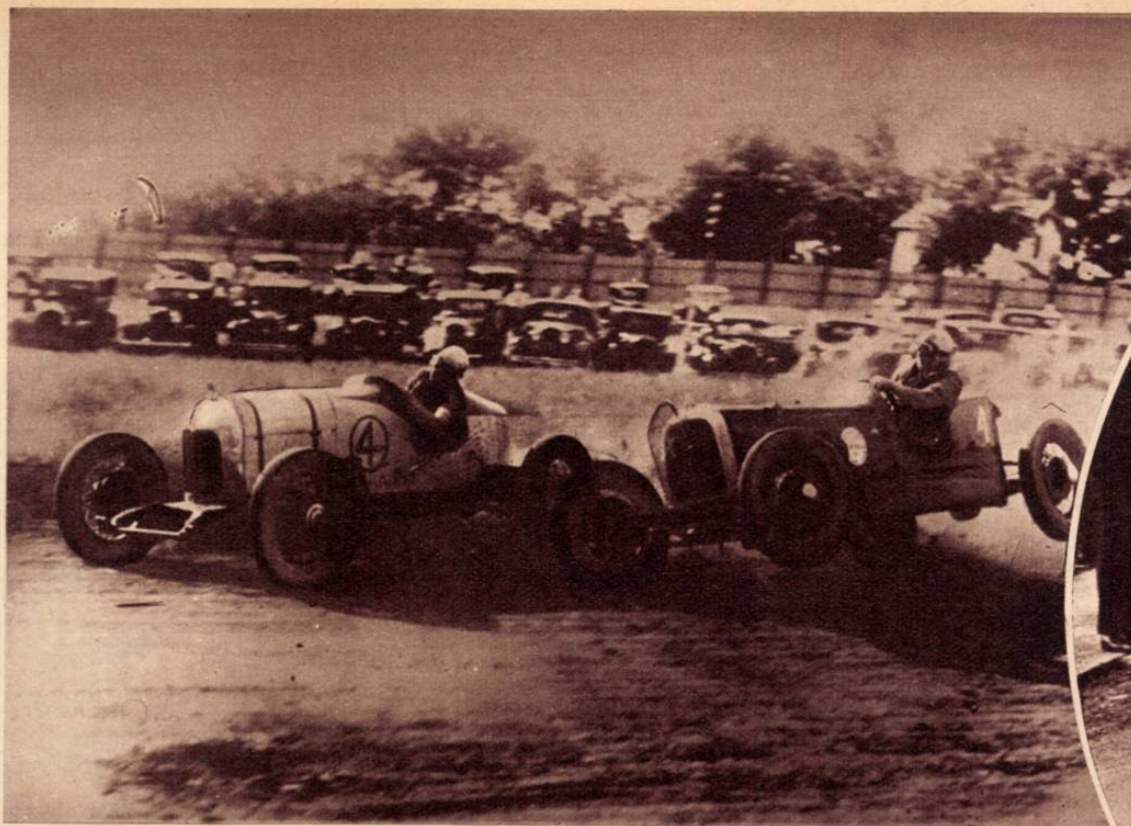

CEL MAI MARE AVION DE BOMBARDAMENT IN AMERICA

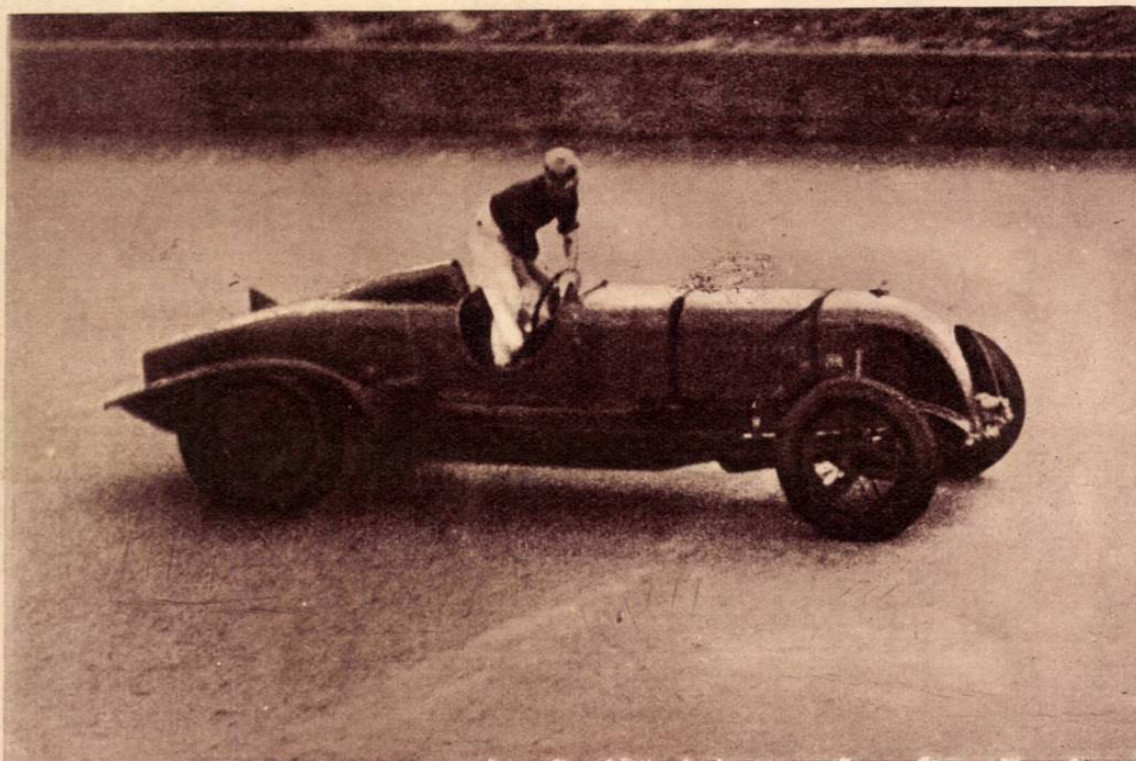

În Statele Unite s'a terminat de curând, cel mai mare avion de bombardament din lume. Asupra amănuntelor construcţiei sale se ţine cel mai mare secret. Este vorba de un avion Sikorski cu 4 motoare Pratt & Whitney, de câte 1000 Ps. Maşina este un hidroavion, are totuşi şi un tren de aterisaj pentru eventuale aterisări forţate.

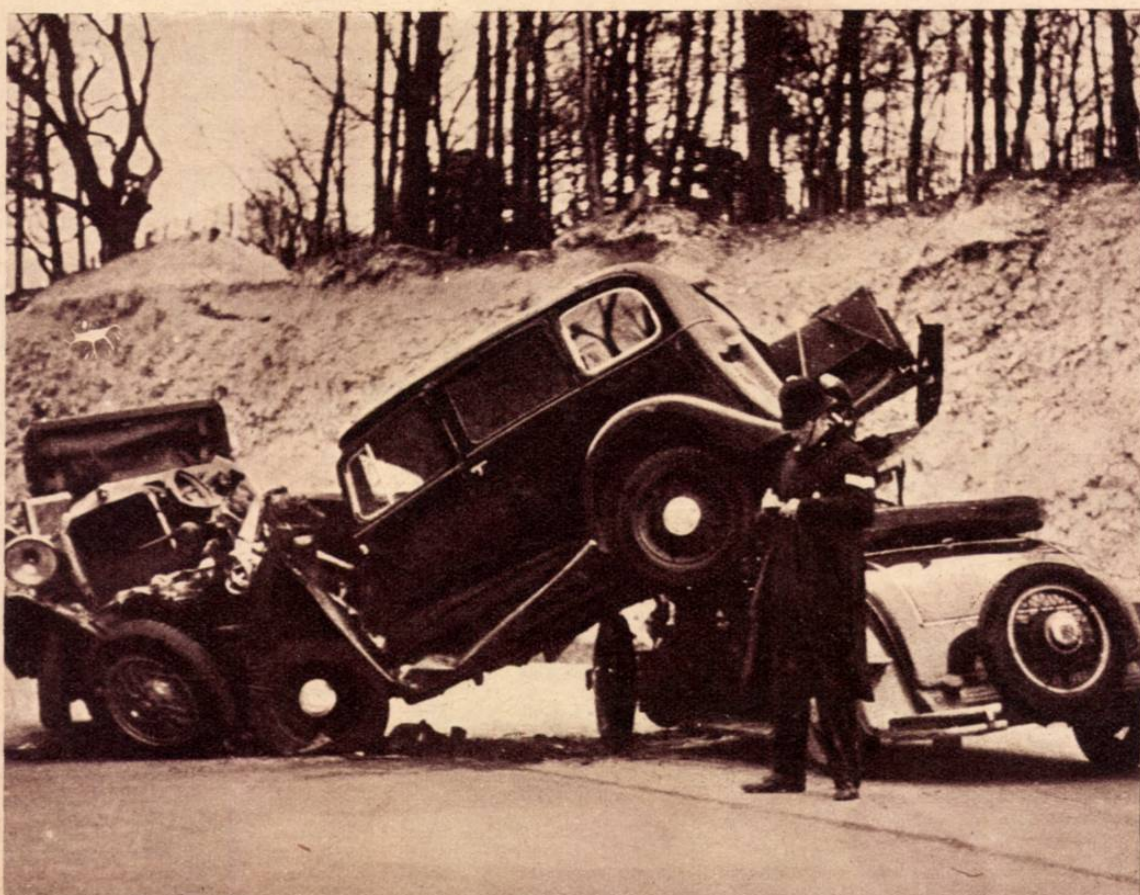
Prima fotografie a celui mai mare avion de bombardament din lume, o redăm aci.

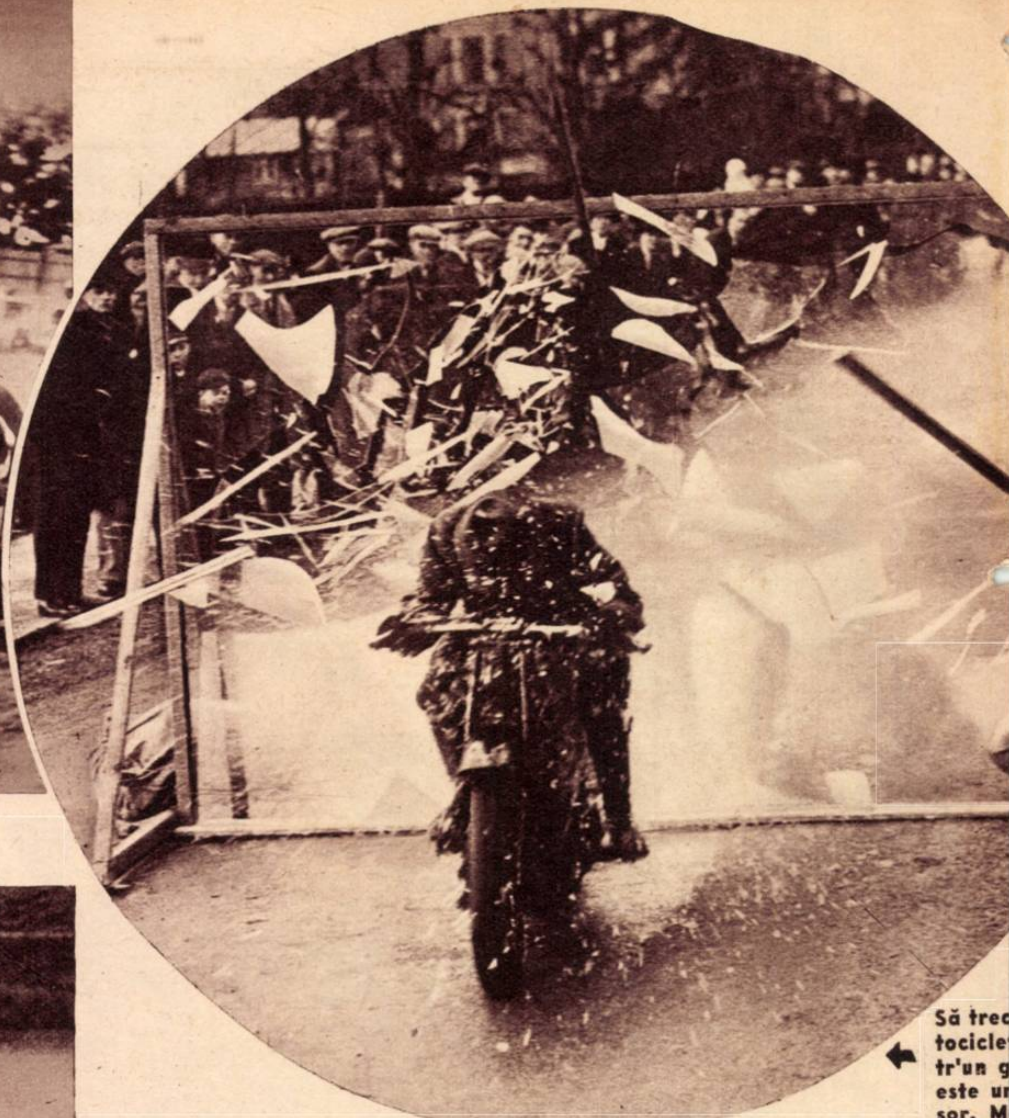
Accident grav în timpul unei curse de automobile.

Acrobatul sare din mașina care gonește cu 150 km. pe oră.

Două automobile s-au ciocnit în plină viteză. Pasagerii au murit toți, căci n'au știut cum să sară în clipa accidentului.

Să treci
tocile
tr'un g
este ur
sor. M
tul din
fia no
totuși
cru.

CUM de scapă neatinși așa numiții „Daredevils“ cari oferă americanilor senzații tari prin tumburi automobilistice, plonjări în ape de mică adâncime, echilibristică de mare altitudine și alte isprăvi de acest gen la care publicul asistă cu respirația tăiată?

Impresarul *George A. Hamid*, poreclit și „furnizorul de emoții“ ne explică de ce încercările acestor amețitoare numere de acrobație modernă nu se soldează decât rareori prin moarte. El știe că mulți frecventează asemenea spectacole cu speranța că într-o zi, acela care-și jonglează viața va face o mișcare greșită, și atunci, vor avea pentru banii lor un supliment — o superzenație neplătită. Dar aceasta-i tocmai probabilitatea pe care Hamid are grijă s'o înlăture.

Pe lângă că posedă o considerabilă experiență în ce privește regisarea acestor performanțe de înaltă tensiune. Hamid a fost el însuși un „Dardevil“ și a flirtat în nenumărate rânduri cu moartea. El distinge cu ușurință pe profesionistul care poate înfrunța primejdia fără a-și face rău, de amatorul de aventură care nu contează decât pe nervii săi.

„Acest discernământ se poate face și în rândurile marelui public“, spune Hamid. În fiecare an, mii de oameni își sparg capetele împiedicându-se de covoare și mobile, lunecând în baie sau căzând pe scări. Aceste accidente se datoresc în mare parte faptului că cei mai mulți n'au deprins ceeace un acrobat știe în primul rând, arta căderii și a echilibrului.

„Căderea este cu adevărat o artă. Acrobatul care o stăpânește și are un accident, isbutește în genere să cadă în așa fel încât să nu i se rupă niciun os alegându-se doar cu o sperietură și câteva leziuni ușoare“.

„În genere, individul care cade dintr'un automobil ce merge cu 40 mile pe oră, se alege cu răni grave, ba poate muri chiar pe loc, aceasta depinzând de felul cum a ajuns la pământ. Dar *Lucky Teter*, un „daredevil“ de profesie, faimos în Statele Unite, oferă publicului său o performanță numită „Suicide Gamble“ în care se aruncă dindărătul unui automobil ce merge cu 70 mile pe oră. Și dacă se ridică teafăr, aceasta o datorează numai faptului că știe să cadă.“

„Foarte important pentru securitatea marilor acrobați este simțul echilibrului pe care ei îl dobândesc prin îndelungate exerciții. Acesta la indică secunda când trebuie să sară în lături, să dea înapoi sau să se plece pentru a evita primejdia. Dacă toți șoferii l-ar poseda, accidentele de automobile rareori rezultate fatale.“

„Mai orice automobilist care se lovește pe neașteptate de un pom în conducere cu 45 de mile pe oră, va fi grav rănit, în afară numai de cazurile care favorizează un noroc excepțional“, spune d. Hamid, „rapoartele oficiale asupra accidentelor arată că automobilistul se alege cu capul sfărâmat de parbrizul zdrobit de volan, după poziția pe care o avea în momentul ciocnirii“. Iată însă că *Lucky Teter* și asistentul său operează zilnic asemenea ciocniri când fiecare câte un automobil cu viteza de 45 mile pe oră. Mașinile care servesc pentru această performanță, sunt cumpărate de ocazie dela un dealer. Tot ce le cere este să poată atinge viteza de 45 mile pe oră.

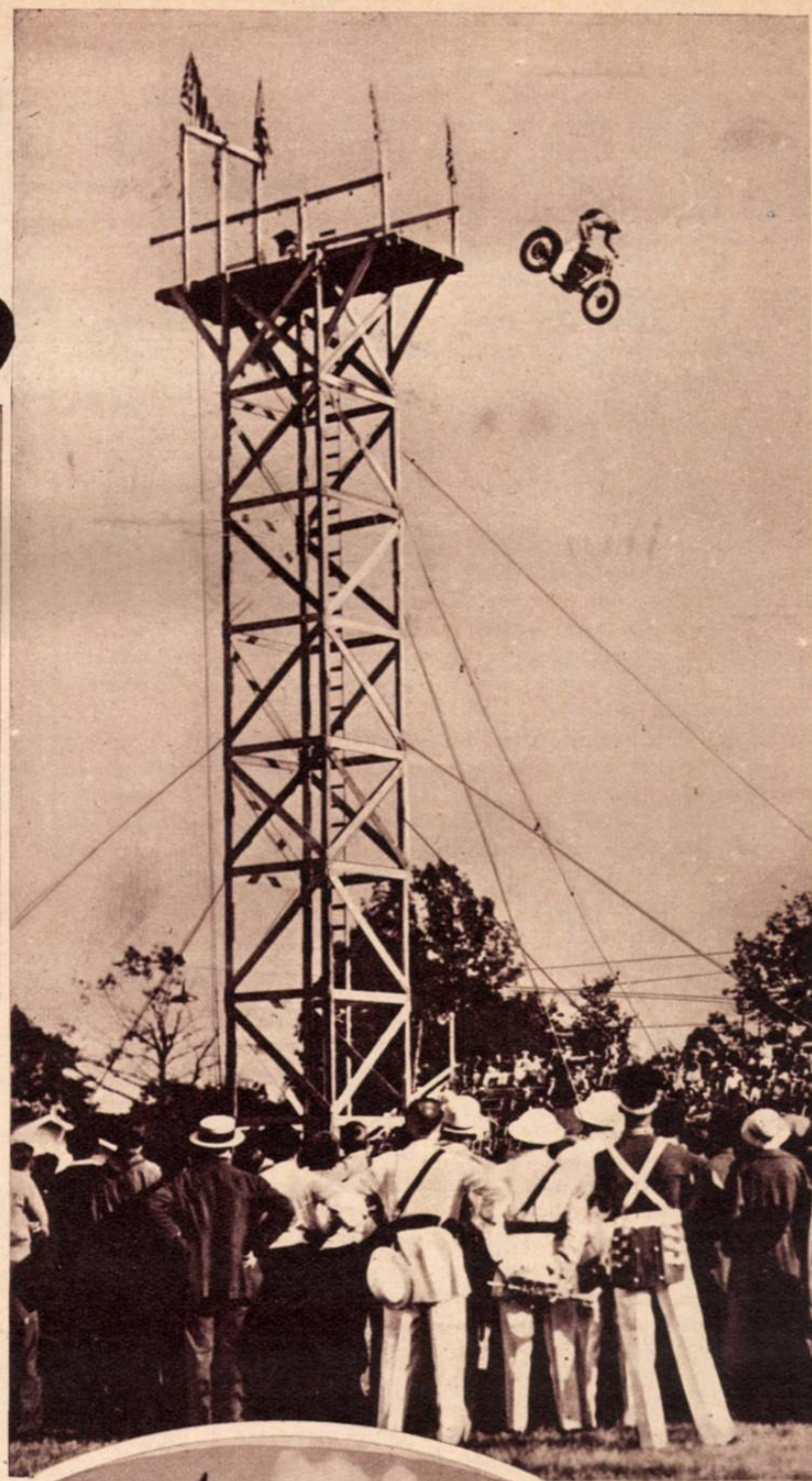
„El și asistentul său conduc aceste mașini fără a fi legați de scaune și fără vreun aparat special. Până'n momentul care precedează ciocnirea, ei sunt mobilizați obicinuți, dar în acea fracțiune de secundă decisivă, intră în joc simțul și al echilibrului...“

IN FLIRT CU MOARTEA

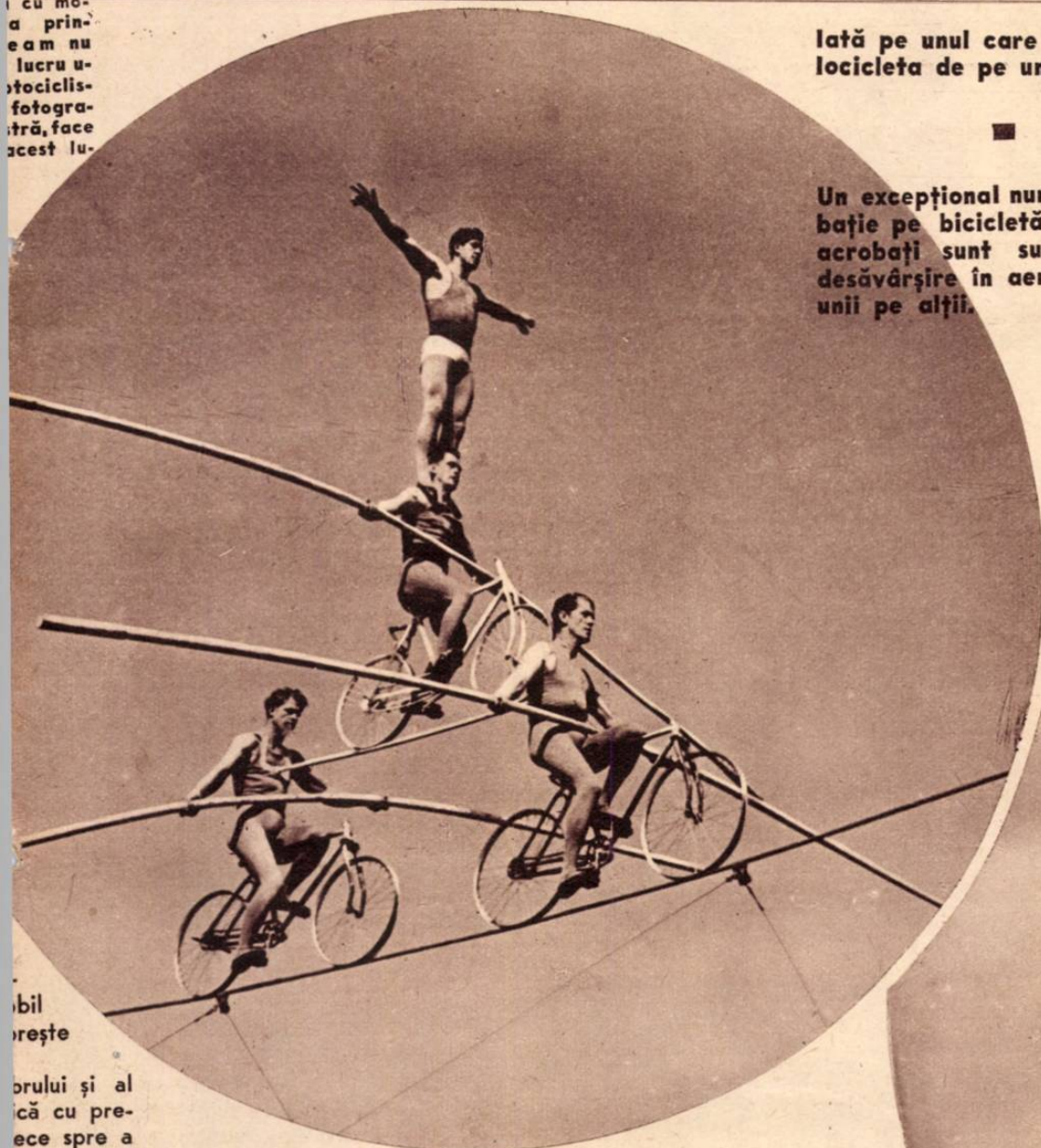

Iată pe unul care sare cu motocicletă de pe un turn. →

Un excepțional număr de acrobație pe bicicletă. Cei patru acrobați sunt suspendați cu desăvârșire în aer și se susțin unii pe alții.

I cu mo-
a prin-
eam nu
lucru u-
otociclis-
fotogra-
tră, face
acest lu-

bil
prește

orului și al
ică cu pre-
ece spre a
il ar avea

vreme ce
zul că l-ar
ora acestor
se sau cu
irii.
iri, condu-
le care se
garaj local.

ră a utiliza
niște auto-
joc simțul

„Atunci când mașinile se lovesc, Lucky și asistentul său nu se mai află în primejdioasele puncte de la volan ci au făcut o tumbă spre scaunele dindărăt și cu brațele întinse și-au înfipt mâinile în spatele fotoliului dela volan.

„Tot acest instinct al simțului și al timpului, combinat cu știința căderii îi dă lui Lucky posibilitatea multor altor performanțe și mai riscante. Una dintre acestea este așa numitul „auto ski jump”, în care merge numai cu roțile de pe partea stângă a mașinei pe o pantă îngustă care se ridică până la 2,60 m. înălțime. El gonește astfel cu viteza de o milă pe minut.

„Oridecâteori face această performanță motorul hurue din ce în ce mai tare până când într'un ultim efort, atunci când ajunge la înălțimea de 2,60 m. automobilul se dă de trei ori peste cap. În acest moment, instinctul echilibrului și al timpului plus știința căderii sunt puse la încercare”.

Această curajoasă călăreție sare cu calul în apă în aplauzele unei mulțimi de spectatori entuziaști.

O altă performanță care face parte tot din specialitățile lui Teter constă în a conduce automobilul pe un parapet și în a-l face să sară peste un camion sau alt obstacol. Mașina sa face un salt de 9 metri prin aer după o pornire cu 60 de mile pe secundă și atinge pământul cu roțile dinainte care suferă primul șoc, sare apoi pe roțile dindărăt, pentruca în cele din urmă să-și recapete echilibrul pe toate patru.

Dintre așa numitele „crash acts” care sunt din ce în ce mai cerute în America, unele par a nu necesita decât nervi de oțel și capacitatea de a conduce o mașină. Astfel ar fi trecerea cu motocicletă printr'un perete de sticlă, de scândură sau printr'o îngrădire aprinsă.

„Oricât de simplă ar fi arătat această performanță, ea cere totuși o mare dibăcie. Singura protecție a protagonistului este o cască de rugby. Aceasta plus viteza și dibăcia sa, fac demarcația dintre dezastru și securitate”, spune Hamid, impresarul. „El trebuie să lovească planșa cu destulă putere pentruca sfărâmurile de lemn să sboare în direcția în care merge. Același lucru și cu un panou de sticlă. Aceasta ar putea s'o facă însă orice motociclist amator bun. Dar lucrurile nu se mărginesc la atât. Profesionalistul știe exact în ce punct trebuie să lovească scândura sau sticla și o face cu hotărâre într'o direcție perfect rectilinie. Cea mai mică ezitare, cea mai mică abatere îi poate cauza o gravă rănire”.

Cei cari-și fac performanțele cu ajutorul mecanismelor, au grija să-și ia toate precauțiunile posibile. Ei cumpără cele mai bune materiale și-și inspectează zilnic cu meticulozitate echipamentul. Dar cu toată această vigilență, există totuși o primejdie nevăzută de care se tem mereu, fără să se poată păzi — o crăpătură invizibilă într'un inel de oțel, o slăbire a vreunui piron care poate ceda în cursul performanței făcându-i să se prăvălească la pământ.

Aceste hazarduri și nu erorile posibile ale acrobaților sunt cauza celor mai multe dintre nenorocirile performanțelor de circ. Dar dacă un „daredevil” simte că aparatul propriei sale ființe nu se află în stare perfectă, amână performanța până ce i se schimbă dispoziția. Hamid ne spune că această stare se numește în lumea acrobaților „nodul” expresie ce face aluzie la „nodul din gât”. În asemenea cazuri acrobatul va pretexta că atmosfera e neprielnică sau aparatul defectat.

Și anima ele întrebuințate în performanțele de acrobație au uneori asemenea indispoziții, mai cu seamă caii, cari fac sărituri peste obstacole înalte sau plonjează într'un bazin, de pe o trambulină de câțiva metri.

Miss Lorelna Carver, care face asemenea plonjări călare încă de pe la vârsta de 12 ani, își alege și-și dresază singură caii cu care se produce.

„Imi trebuie mult până să-mi găsesc animalul potrivit performanței. Abia unul la cincizeci e utilizabil” spune dânsa. „Unii nu pot suferi apa, apoi mulți au naturi nervoase și în sfârșit alții sunt greu de mânuit când văd lume strânsă în juru-le.”

„Structura fizică a calului este și ea de mare importanță. Majoritatea cailor întrebuințați în asemenea performanțe sunt arabi, albi, vâjnoși cu trupul și gâtul scurt. La început, ei sunt învățați să sară fără călăreț de pe o platformă ce se ridică cu foarte puțin deasupra apei. Pentruca să nu se zăpăcească, mai cu seamă atunci când ies din apă, ei sunt călăuziți cu ajutorul unei frânghii. Înălțimea platformei sporește dela o zi la alta”. După o săptămână, Miss Carver îl poate încăleca și din ziua aceea calul sare mereu de pe trambulină, cu cineva în spinare. Cu mult înainte de a fi gata pentru săritura cea mare de pe o platformă de 12—14 metri, calul a ajuns să-i placă plonjările și apa.

„Există un moment în cursul săriturii când calul și călărețul sunt aproape perpendiculari, și pe acesta din urmă îl paște primejdia căderii, întrucât nu are în mână decât coama calului sau un frâu de nimic. Odată m'am prăbușit pe marginea bazinului rupându-mi brațul în opt locuri. Am avut în total douăzecișopt de fracturi și n'as mai putea spune câte cusături mi s'au făcut. Cu toate că răni, dislocări și fracturi se produc destul de des accidente mortale, sunt rare printre profesioniștii „daredevilismului” cari au ajuns a stăpâni arta căderii și a echilibrului. Dela 1921 și până'n 1934, Statele Unite au avut un singur daredevil mort în cursul performanței. Din 1934 și până acum, numărul acestor acrobați înmulțindu-se, au mai fost uciși șapte. „Când stai și consideri prin ce trec și vezi cât de redus e numărul morților în această profesie plină de primejdii, mulțimea de accidente fatale din rândurile marelui public, ce se produc prin case și pe străzi, „spune d. Hamid,” ne apare inexplicabilă. Nu spune nimeni că „daredevilii” trebuiesc imitați dar ei ne servesc o lecție de prudență”

UN RECORD MONDIAL DE INNOT DE DURATĂ

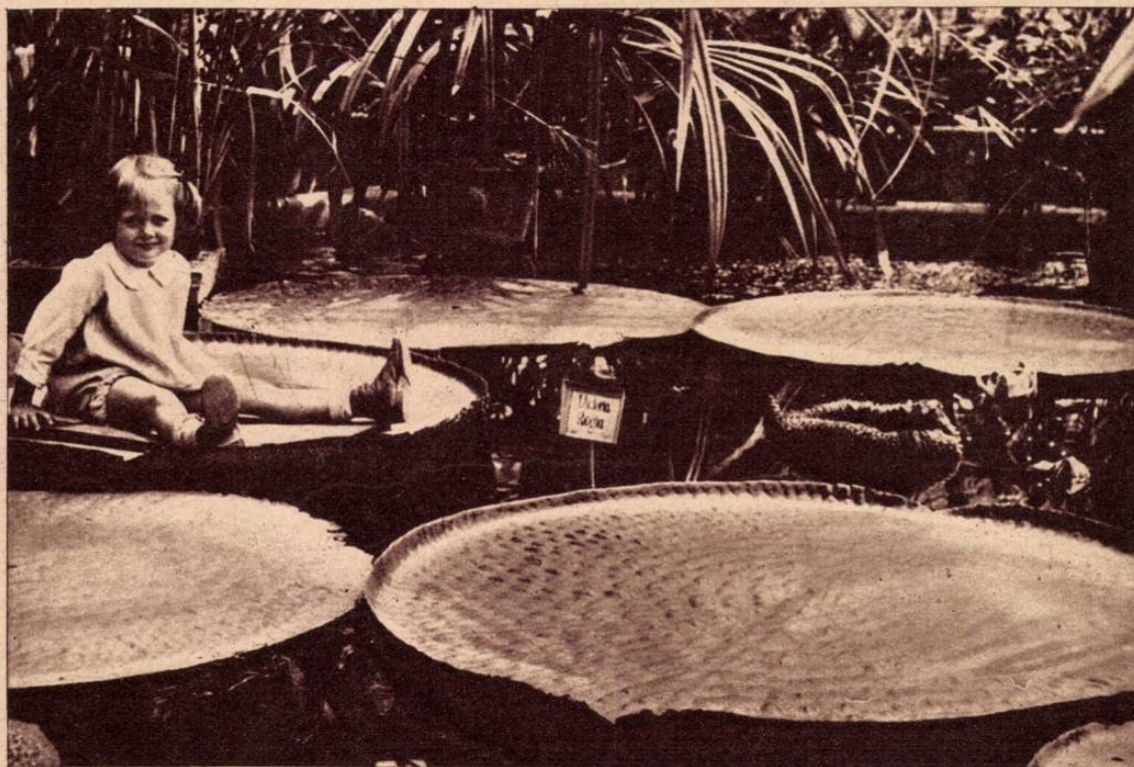
Maltezul Arthur Rizzo, tatăl a 8 copii, ridică pretențiuni pentru premiul de înot de durată. El s'a aruncat în mare Joi 12 August, la orele 6.13 și a eșit din apă Duminică 15, la ora 13.30. El a înotat deci 67 de ore neîntrerupt, în care timp a fost hrănit de doi dintre fiii săi, cu ajutorul unui biberon. Rizzo a mai încercat să bată un record de înot, luând parte la cursa între Malta și Sicilia, la care totuși a fost nevoit să renunțe după 20 de km. În fotografia noastră, maltezul Arthur Rizzo primind mâncarea adusă de fiii săi.

Nămolul aduce sănătate!

Frumoasele vilegiaturiste de pe plajele din California profită de acest vechi dicton, pentru a se bălăci în voie, prin nămol. În fotografia noastră, o frumusețe californiană după baia de nămol, aducătoare de „putere și frumusețe”!

Un eveniment rar în botanică. O „Victoria Regina” înflorește!

În grădina botanică din Budapesta, poate fi văzut actualmente o „Victoria Regina” (trandafir de apă) înflorită. Această rară plantă acvatică, nu înflorește decât odată la 8 ani, și atunci durează numai trei zile. În acest scurt timp, ea își schimbă mereu culoarea. Floarea (în dreapta pe fotografie) are un diametru de 30 cm. Frunzele însă au peste un metru. În fotografia noastră, „Victoria Regina” înflorită în grădina botanică din Budapesta. Frunzele pot susține un copil.

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Septembrie. — 160 pagini 25 lei.

R. I. No. 556

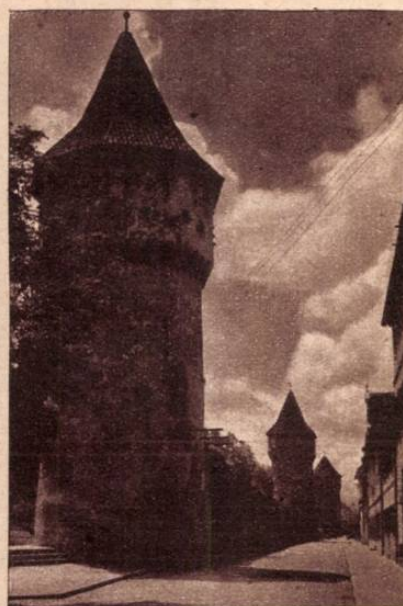
Pag. 14

La Cozia, la monastire.- Un turn care se dărâmă... In vechiul burg al Sibiului.- Poezia lui Al. T. Stamatiad

Printre călugări la Cozia
(Foto Isvoranu)

Pe vremea lui Mircea cel bătrân, care a găsit-o întemeiată, dar a desăvârșit-o și înzestrat-o din belșug, monastirea Cozia se numia Nucet, de la *nuc*, Cornet vine de la *corn*, Frăsinet de frasin, Smeuret de la *smeură*. Cuvântul Cozia este traducerea turcească a *nucei*. Locaș de închinăciune și reședință voevodală, această monastire, zidită pe malul înalt al Oltului adăpostește osemintele marelui Domn, precum și ale maicei Teofana, care nu e alta decât Tudora, mama lui Mihai-Viteazul. Mircea e cel dintâi Basarab înmormântat la Cozia, strămoșii săi, începând cu Radu Negru, numit descălecătorul, hodinind în fără-de-perechea Biserica Domnească din Curtea-de-Argeș. Restaurată de curând, Cozia este o minunăție operă de arhitectură bizantină, împodobită cu picturi vechi, artistice, cu firide în piatră înflorită și cu icoane de mai puțină valoare, cele vechi, precum și candelile, fiind de mult pierdute. Cei ce se duc la băile Govora și Călimănești, cei ce vizitează Sibiul și împrejurimile sale, trebuie neapărat să se ducă în pelerinaj la Cozia, care, fără nicio îndoială, este mărgăritarul văii Oltului.

Turnurile vechiului Sibiu
(Foto Fischer)

In drum spre Sibiul, pe malurile năvalnicului Olt sânt multe amintiri fie din epoci legendare (stânca numită Masa lui Traian) fie de mai târziu, cum este Turnul Roșu, care din păcate, a rămas numai pe jumătate și se va prăbuși într-o bună zi. De ce n'are nimeni grija acestui vestigiu medieval? Cu puțină cheltuială și cu concursul înțelepților arhitecți cari au reparat turnurile Sibiului, am putea avea un frumos monument de piatră roșie, în mijlocul înălțimilor înverzite, pe malul apei care îmbracă toate straiile curcubeului, după puterea soarelui și-a stelelor nopții.

Pe la Drăgășani, Oltul își face de cap. Nu-i ajunge matca lui. Sare de colo până colo, ca un haiduc cu căciula pe sprânceană. S'a lăbărțat, și-a tăiat matcă nouă, mâncând pământul, înghițind azi un ogor, mâine un schit, poimăine un sat întreg. Nu de geaba îi cântă țărani:

Oltule flămându-le
Seca-mi-te-ar sfântul
Ne mănânci pământul...
Oltule balaure
Ne mănânci coclaure

Și ne lași cu scâncete
Seceta mănânce-te!

Ori de câte ori ajungi la Sibiul, chiar dac'ai veni din cele mai frumoase țări apusene, nu poți scăpa de vraja acestui vechi oraș, liniștit și curat, cu oameni de treabă, cu împrejurimi minunate, cu piețe, biserici, case și ulițe bătrâne, pline de poezia veacurilor trecute. Din zidurile sale se desprinde un farmec fără-de-pereche, un dor de a nu mai pleca, de-a trăi veșnic în această atmosferă de omenie și reculegere pe care n'o mai întâlnești aiurea.

Noi avem norocul să adăpostim, în mijlocul nostru, în inima țării, o populație de oameni așezați, culti, sănătoși și păstrători de civilizație, gospodari fără pereche, în contactul cărora, de sute de ani, românii și ungurii n'au avut decât să câștige: e vorba de sași, germanii Transilvaniei cari atât sub regimul maghiar, cât și de la unire încoace, au socotit pământul pe care trăiau drept o patrie, l-au iubit și l-au înfrumusețat ca pe-o patrie. Românii au adăogat Sibiului pozoabe noi: acest oraș model arată cât poate fi de fecundă colaborarea între diferitele naționalități, când nu le conduce decât dragostea și năzuința de a face bine...

Țărancă din jurul Sibiului

Zilele trecute, vizitând Sibiul am avut mahnirea să văd ridicându-se câteva case noi, în genul zis „modern.” Să fie primele și ultimele. Să nu se strice liniile armonioase ale acestui burg pitoresc cu edificii cari își pot găsi locul în orașe fără trecut, nu aci.

Edilii Sibiului, români, sași sau unguri—orcine ar fi ei!—să stea de veghe și să nu mai îngăduie în ruptul capului, pe nimeni, să le profaneze cetatea cu blocuri pătrate și colorate!

Intr'o vitrină a Sibiului, am văzut înșirate cărțile lui Al. T. Stamatiad, poetul de care se vorbește atâta în ultima vreme, cu binemeritate elogii.

Stamatiad, și-a început activitatea înainte de războiu, la revista „Viața nouă” a profesorului Ovid Densusianu. Sânt treizeci de ani de când acest fiu al muzelor, care iubește poezia cu o pasiune necunoscută de generația nouă, publică poezii calde și muzicale, poeme în proză pline de ritm și inspirație, traduceri din poezii Soarelui-Răsare, sau din marii scriitori ai Occidentului: Baudelaire, Oscar Wilde, Maurice Maeterlinck...

Operă a unui scriitor prob, care face din literatură un apostolat, numeroasele volume ale lui Stamatiad au primit nu numai admirația lectorilor, dar și recunoașterea oficialităților.

Intr'o literatură invadată de nechemați, Stamatiad e un ales; într'o lume de interese meschine—acest om care nu este prea comod, din pricina temperamentului său franc până la bruschețe,—autorul „Trămbițelor de aur” e stimat de toți camarazii pentru lealitatea și dreptatea caracterului, pentru afecțiunea și duiosia cari se ascund în dosul unui chip sombru, cu aparențe de asprime.. Un poet adevărat și un om întreg.

Victor Eftimiu

EXAKTA

DRESDEN
Striesen 257

CELE DOUĂ APARATE PERFECTE, CU REFLEX Parallaxa suprimată. Dubla expunere exclusă. Obturator cu perdea, dela 1/1000—12 secunde. Obiective interchangeabile (luminozitatea până la 1:1.9). Teleobiective și grandunghiular. Autodeclanșator.

STANDARD-EXAKTA pentru rollfilme convenabile, de format 4x6,5.

KINE-EXAKTA 24x36 mm. pentru filmul de cinema economic (36 fotografii dintr'o încărcătură).

Cereți prospecte gratuite la
Reprezentanța pentru România:
„VENDOR”, BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 39

DE VANZARE IN MAGAZINELE DE SPECIALITATI

CINE NU SE INCUMETĂ SĂ SARĂ DEPE TRAMBULINĂ COBOARĂ PE TOBOGAN...

Cu toate că la noi s'a cam răcorit timpul, Londra este încă stăpânită de un val de căldură. Bazinele de înot sunt deci suprapopulate acolo. In fotografia noastră, o înotătoare pricepută în momentul căderii depe tobogan.

LĂSAȚI COPIII SĂ VIE LA ȘCOALĂ

MITICĂ al lui Corbeanu învârtește în mâinile oacheșe de murdărie o pălărie cât roata carului. Pe fața subțire, arsă de soare și pălăie de vânturile mari, ochii negri frumoși, se rotesc oprindu-se oriunde, numai la mine nu. Poartă ismene largi, răsucite până peste genunchi și o cămașă străvezie peste care și-a asvârlit cochet o vestă a lui taică-său: îi ajunge până la glesne. Răspunde abia auzit și în silă. Nu înțelege de ce îi pun asemenea întrebări și, deși nu i se par în nici un fel primejdioase, se ferește, din instinct, să dea un răspuns drept. A moștenit dela ai lui neîncrederea în boeri, a învățat, în mii de împrejurări zilnice dela cei mari, să tacă la curte, să răspundă ocolit și să se prefacă mai greu de cap decât e în adevăr.

L-am tratat cu două bucățele de zahăr și îi fac mărturisiri cu privire la grijile gospodăriei, ca să se simtă aproape de mine și ghiața dintre noi să se topească.

— Și câți ani ai Mitică?..

— Merg pe treispe la Vinerea Mare...

— Așa... Ești om mare acum...

— Ihă...

— Și ce o să-ți dea taică-tău de Vinerea Mare?..

— Nic (nimic)... Ce să-mi dea... Că nici n'o să fiu acilea...

— ?..

— Plec la oraș că începe școala...

— Ia te uită!.. Pleci la școală la oraș...

Băiatul râde de naivitatea mea.

— Nu cucoană.... Mă duc să slujesc la crâșmă... Fusei și anu' trecut...

— Dar tu n-ai terminat școala, Mitică...

— Ttt...

— Cât a mai rămas să faci?

— Păi... nu știu.

— Cum se poate să nu știi?.. Ia spune, cât a mai rămas?

— Un an...

— Ei, tot ai făcut ceva... Și când pleci?

— Acu!.. să scrie taica dela oraș, că dacă rămân mă ia la școală...

— Și ție nu-ți place la școală?..

— Ba imi place... Da' trebuie să fac de bani...

— Iei bani mulți la crâșmă?

— Iau... adică îi ia taică...

— Și ce faci tu acolo?

— De toate... Nu e greu... Da' nu prea dormim că ne sculăm de noapte și facem de culcat tocmai pela unspe-douăspe dupe inserat...

— Dar... în ce loc e crâșma aia?..

— Nu știu...

— Cum se poate să nu știi? Vai de mine, Mitică, păi tu ești deștept... Să zică așa un prost, nu tocmai tu...

— Pă strada Măgurele...

— Știi și numărul?

— 37...

— Bravo, Mitică!..

* * *

Sînt mii de Mitică al lui Cor-

Copiii dela țară, în loc să urmeze școala devin picoli decărciumi.

beanu în județ și în toată țara, zeci de mii; unii cu-un an rămas, alții cu doi și alții cu trei. Din cele 7 clase cât are învățământul sătesc, nici jumătate din copiii cari pășesc peste pragul celei dintâiu nu ajung în băncile ultimei.

Cauzele sînt multiple. În primul rând trebuie înscrisă pasivitatea țăranului — de multe ori rezistență fățișe — în a-și trimite odrasla la „școală”, — cum zice el.

— Că doar nu-i trebuie carte ca să vadă de vite...

În ciuda progresului, ruralul consideră școala un lux și o sarcină. Copilul, lipsind de-acasă, îl frustrează de un ajutor real pe care conta. Și, în plus, e un atac discret la punga lui subțire, căci e silit să-i cumpere cărți. E partea cea mai gravă: să scoată el din nodul ștergarului banul lui muncit și adunat cu răbdare în zile de lipsuri și de trudă ca să-l dea pe cărți și pe caiete, e o adevărată tragedie, un chin, o smulgere din fagașul raționamentului pe care și l-a însușit dela bătrâni, cu care se indentifică în marea masă a celor mulți și asemenea lui și pe care numai „domnii” nu îl înțeleg.

Pe de altă parte progresele copilului sînt lente și se vădesc părinților abia după ani de așteptare.

E și normal să fie așa, căci micul țăran, când vine la școală, trebuie format din toate punctele de vedere. Nu e vorba numai să-i pui abecedarul în mână și să-l înveți a ceti; trebuie să-i frământă sufletul și mintea ca pe un aluat, cu strășnicie și stăruință, în așa fel, încât cu toate că *acasă este altfel*, școala să-i dea o structură intimă nouă și o înfățișare exterioară, deosebită. Învățătoarea de pildă, socotește un mare succes când elevul sau eleva ajunge să înlocuiască pe „Fă, doamnă”.. cu un termen mai ales și pe „tu” cu dumneata. Părinții însă, ei înșiși puțin eclectici în expresii, nu prețuiesc asemenea roade. În fine, când după trei-patru ani, odrasla scrie și citește mai mult sau mai puțin bine, o trag dela școală să învețe să fie om, adică plugar.

Smuls dela lumina ce o primea, copilul uită repede tot sau aproape tot ce a învățat. Mintea lui fragedă care începuse a se deprinde cu cărările drepte ale judecății, prinde iar obiceiul șmecheriei ocolite și a supunerii prefăcute. Sufletul lui tânăr

se învâluie în crusta opacă și de nepătruns pentru cei ce nu-l cunosc, care ascunde firea adevărată a țăranilor noștri. Băiatul are să înceapă a munci pământul alături de taică-său — dacă n-a fost băgat slugă pe undeva — cu aceleași unelte primitive și în același ritm care-i apropie de [dobitoace, după vechiul tipic bătrânesc, departe de noile metode și de cerințele timpului. Ziarul va constitui și pentru el, așa cum e pentru cei mari, *irtie de țigări* dăruită de boier, iar zilele de alegări prilej de țuicăreală. Fata o să învețe să facă turtă, mălai în țest și o fiertură de fasole; ziua are să stea de taină în fața porții pe lângă muieri, iar noaptea o să așeze fire pe o ie pentru Paști, în lumina opaițului sau a unei gazornite care mai mult afumă decât luminează. Școala neterminată nu i-a putut transforma pe deplin. Nu sînt nici lavre, nici fluturi. Le-a dat aripi, dar nu pot zbura. Abia de pot face un salt, din când în când, ca să cadă pe o floare sau pe un spin — după cum se întâmplă.

* * *

Dacă ar fi zăbovit încă doi sau trei ani pe băncile școlai s'ar fi putut — în unele cazuri — să se despartă de ea aproape oameni: el, ca vederi mai largi, cu mintea cumpănită și cu mâna obișnuită să lege un altoiu, să mănuiască rîndeaua sau să așeze un fir de sîrmă pe o bobină la un aparat de radio; ea, o mică gospodină, cu noțiuni de igienă și ambiții de estetică, pregătită pentru rolul ei de mamă în viitor și înțelegătoare la rînduirea unei case și îmbunătățirea vietăților din bădătură. Programul claselor 5, 6 și 7, aplicat cu strășnicie, i-ar fi înzestrat poate în felul acesta.

Am spus *poate și numai în unele cazuri*; căci se întâmplă, foarte adeseori din păcate, ca micuții să facă 7 ani de școală și rezultatul să fie aproape nul. Nu din pricina lor, nu e vorba de capacitatea lor de pricepere. Copilul, fie chiar și cel mai greu de cap, sfârșește totuși prin a-și forma bagajul de cunoștințe cerut, dacă dascălul știe și vrea să stăruie.

Un copil pe un drum de țară.

Ce frumos ar fi dacă toți copiii de țară ar urma la școală, ca acest grup de copii sănătoși și zgłobii.

Școala însă nu le mai poate da nimic, căci n'are zestrea utilă, n'are aparate de experiență, n'are laborator, n'are teren de aplicație, n'are nici măcar dascălul de specialitate, acel *the right man in the right place*, imperativ al timpului nostru. Și atunci?... Cursul complementar menit să dea roade atât de frumoase e de fapt o vreme irosită zadarnic și un prilej de înveninare a raporturilor dintre săteni și învățători. Acest curs complementar sau supra-primar aduce copilul la școală dela vârsta de 12 ani în sus. Copilul de țărani, la anii aceștia poate fi de ajutor la orice muncă, își câștigă îmbucătura întocmai ca cei mari. Cât a fost mic și de mai puțin folos, obișnuința, stăruințele învățătorului și teama de rigorile legii s'au împletit alcătuind un tot care a hotărât părinții să-l lase la carte și să dea bani pe ea. Dar dela 12 ani în sus, când el poate câștiga, — a se lipsi de acest ajutor e o adevărată sângerare pentru părinții. Se împotrivesc. Învățătorul insistă. Dacă se mai întâmplă să fie și diferențe de înregimentări politice între dascăl și sătean, — de cele mai multe ori chiar așa e — atunci ura și dușmănia încep a colcăi și urmările sînt dezastroase.

* * *

Cei dintâi cari își dau seama de această situație și suferă de pe urma ei, sînt învățătorii. Iată de pildă ce spune d-l Th. Dem., un vechi și capabil director de școală din jud. Vâlcea:

„Frecvența, — în special a claselor complementare (V, VI, VII,) — lasă de dorit, pe deoparte fiindcă copilul după 12 ani este de mult ajutor părintelui, iar pe de altă parte fiindcă și acest învățământ supra-primar nu este destul de bine organizat; multă teorie și aproape deloc îndeletniciri practice pentru folosul vieții de toate zilele.

Pentru asigurarea frecvenței regulate întrebuițăm persuasiunea și numai pentru cazurile de vădită rea voință și de nemotivare, uzăm și de rigoarea legii (amenda)

Spiritul legiurii învățământului primar pe 7 ani este totuși bun, fiindcă cu numai 4 clase — și acelea dela 7 la 11 ani, — școala ar da numai analfabeți. Se pune însă întrebarea: Ce ai făcut tu, Stat, ori tu, inițiativă particulară pentru ca învățământul supra-primar să fie atrăgător și de folos pentru viitorii cetățeni de mâine?

Tu, legiuitor, ai pus în lege: „Dela promulgarea acesteia în timp de 5 ani, absolut toate școalele primare să aibă 7 clase”..., dar nu te-ai îngrijit și de mijloacele necesare pentru înfăptuire. Ai lăsat în grija învățătorilor închipuindu-ți că entuziasmul lor realizează opera.

Este adevărat că, în majoritate, învățătorii fac învățământul complet; însă strădania lor e fără rezultate, căci nu se poate face curs supra-primar fără personal anume pregătit, fără săli înzestrate cu tot confortul, fără biblioteci potrivite nevoilor satului, fără ateliere practice regionale, fără câmp de muncă și și experiențe agricole, fără unelte; — în fine fără întregul arsenal care, mănuit de oameni pregătiți și inimoși, să dea rezultate vădite, asigurând programul și făcând ca și părinții să capete încredere în școală.

Deocamdată recunoaștem cu toții că este o imposibilitate să se poată realiza acestea în fiecare comună.

Și-atunci eu, ca slujitor încărunțit pe ogorul școalei, aș propune ca școala complementară să se facă pe centre, grupându-se clasele supra-primare dela școale cuprinse într-o rază de 6-8 km., la școala cu posibilități de a executa cu folos acest învățământ, înzestrată adică cu toate ustensiile...”

* * *

Aceasta e — pe scurt — problema învățământului rural. Fi-rește că datele ei înfățișează și excepțiuni. Sînt școli cu toată zestrea necesară și care dau roade dintre cele mai alese, ca — spre pildă — cele dela Topoloveni și alte câteva comune; sînt altele care au local și conducere și nu le lipsește decât un minimum de utilaj ca să ajungă focare reale de progres (Zătreni, Făurești, etc.) E un subiect asupra căruia vom reveni. Deocamdată ne mulțumim să încheiem cu un deziderat în ce privește politica, indiferent de culoare a învățătorilor. Satele sînt otrăvite de două patimi: a rachiului și a politice. Ambele cășunează nenumărate rele.

Dacă, peste deosebirile politice, cărturarii satelor și-ar întinde mâinile și s-ar uni pentru luminarea lor, s-ar face mult bine în scurt timp.

Dar lumina să nu fie colorată în nici un fel: nici roșie, nici verde, nici galbenă, nici albastră. Căci a avut Dumnezeu grije, în nesfârșita lui bunătate, să presare destule și neîntrecute culori în jurul bordeiului țărănesc. — spre desfătarea tuturor, în puzderia florilor minunate și a vietăților mărunte și nevino-vate.

E nevoie numai de lumina neîntinată a cugetelor avute și a sufletelor drepte și generoase.

LORY PANAITESCU - ZATRENI

Pentru

preferă doamnele din toată lumea rouge-ul de buze american MICHEL?

PENTRUCĂ nuanțele culorilor sale sunt atât de delicioase și parfumul atât de ispititor.
PENTRUCĂ menține buzele moi și atrăgătoare.
PENTRUCĂ el este într-adevăr rezistent.

Încercați-l, spre a vă convinge. Când cumpărați, persistați de a vi se da veritabilul MICHEL, cu numele gravat în etui.

7 NUANȚE ÎNCÂNTĂTOARE:

Blonde - Brunette - Cherry
Capucine - Vivid - Raspberry
Scarlet

MĂRIMI: De Luxe, Mare, Popular

Tot așa cum vă va plăcea rouge-ul de buze MICHEL, tot astfel vă va plăcea și pudra MICHEL și fardul bine aderent MICHEL. Întrebunțați apoi pentru ochi, cosmeticul MICHEL, care rezistă la apă și nu usură.

Michel

ROUGE DE BUZE

Repr. G-rală: „PARFEMERIC”
București — Strada Romulus, 64

Vă afirm că "BIOCELUL ACESTA ALIMENT PENTRU PIELE ESTE MINUNAT!"

El dovedește
că pielea
poate
mânca!

Medicul meu mi-a spus că Biocelel conține în acest aliment special pentru piele se obține din animale tinere, alese cu îngrijire. Într-adevăr în piele și o înzestrea cu substanțele nutritive de care are nevoie pentru a fi rezistentă, fragedă și tânără. A fost descoperit de către un mare savant vienez și este acum combinat cu Crema Tokalon (culoarea roz), celebra Cremă de Paris în proporțiunea tocmai potrivită pentru a nutri țesuturile pielii. Întrebunțați această cremă seara, iar dimineața întrebunțați Crema Tokalon, culoarea albă. Un tratament de 3 zile vă va permite să vă puteți debarasa de defectele tenului și de slăbirea mușchilor obrazului. În decursul încercărilor făcute de către Profesorul Dr. Stejskal la Spitalul Universității din Viena la femei de 55-72 de ani sbârciturile au dispărut în timp de 6 săptămâni. — De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Copiiilor!

La noi găsiți toate
desenurile de uniformă
pentru copii de școală
cașmir, poplin, etc.

La Vulturul de Mare
cu pește în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Sub conducerea unui medic dermatolog și unei docto-rițe din Berlin.
Îndepărtarea definitivă a părului de prisos prin diatermie. - Îngrijirea medicală modernă a tenului și trupului.
Consult. 10-1, 4-7

Str. Brezoianu 9 III Telefon 35922

DOAMNELOR!

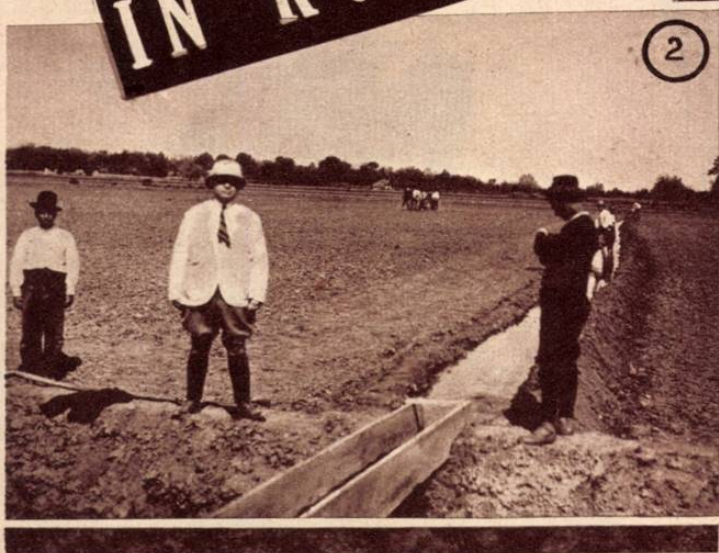
Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Septembrie. — 160 pagini 25 lei.

CULTURA OREZULUI IN ROMÂNIA

IN terenuri plane, ușor irigabile se amenajează întâi alimentarea cu apă, pentru a se putea acoperi tot terenul cultivat cu apă. Fig. 1 arată o roată automată pentru irigarea orezului, utilizată cu mult succes la stațiunea Marele Voevod Mihai — București.

După arăturile necesare și planarea terenului se procedează la semănatul orezului care se poate face cu mașina în rânduri, pe teren uscat sau cu mâna fie în teren uscat fie, preferabil, pe teren acoperit cu apă.

Fig. 2 reprezintă semănatul cu mașina în rânduri la Cosoba (Ilfov).

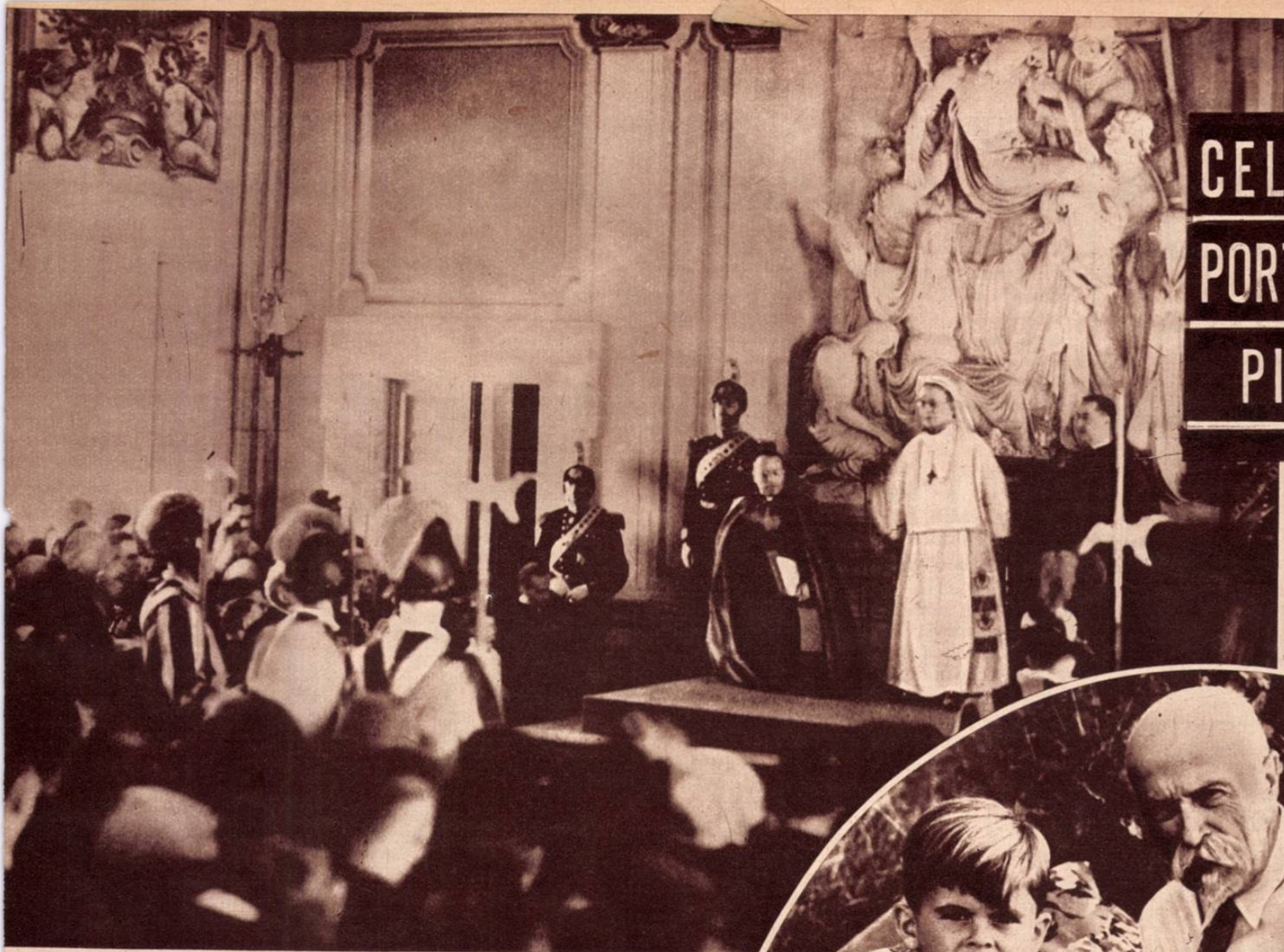
Fig. 3 reprezintă operațiunea turburării apei, prealabilă semănatului cu mâna așa cum se practică la Banloc (Banat). Mălul în suspensie depunându-se pe boabe le fixează. Imediat după turburarea apei se procedează la semănare așa cum arată fig. 4 (Banloc). Fig. 5 reprezintă semănatul elitelor la stațiunea de selecțiuni Marele Voevod Mihai, în raza Capitalei, organizată de ferma Cipăianu în colaborare cu Institutul de Cercetări Agronomice, în vederea producerii unor semințe cari să pună cultivatorii la adăpost de surprizele dureroase, pe cari le rezervă folosirea unei semințe neverificate.

După semănat grija principală este irigația, care trebuie condusă cu prudență, excesele dăunând atât culturai cât și terenului.

Fig. 6 reprezintă o parcelă de linii pure selecționate și cultivate pentru înmulțire la stațiunea Marele Voevod Mihai.

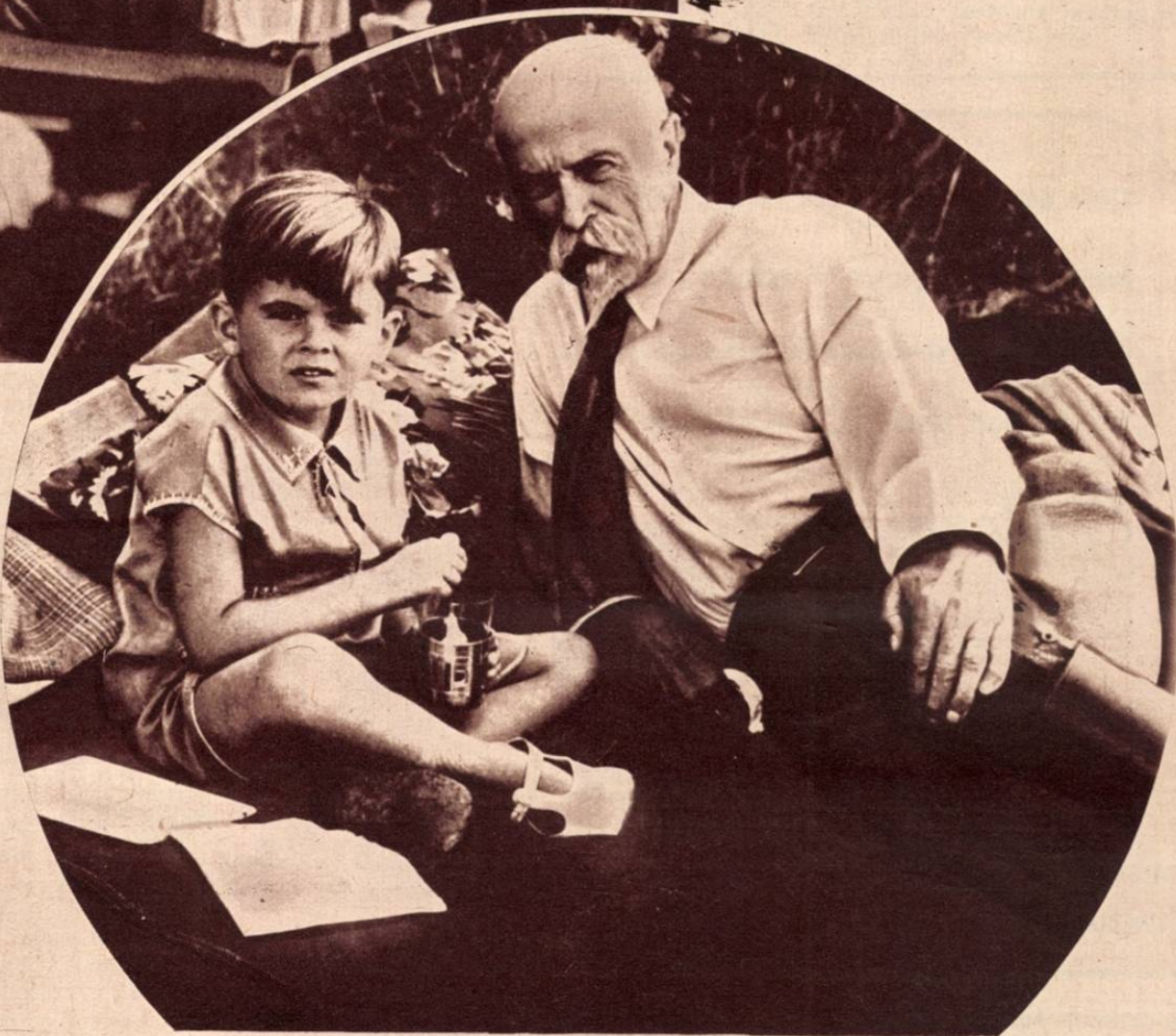
Fig. 7 reprezintă vizita Institutului de Cercetări Agr. Rom. la stațiunea M. V. M. cu care ocazie d-l Ing. Munteanu expune diferitele selecțiuni și metode culturale indicate pentru țara noastră. Pentru detalii mai ample trimitem cititorii noștri la articolele publicate în Dimineața No. 11021 din 27 Aug. și Adevărul No. 16437 din 31 Aug. Sfătuim viitori cultivatori să folosească intens îndrumările Institutului de Cercetări Agronomice menite a-i cruța de șovăeli și eventuale greșeli costisitoare.

CEL MAI RECENT PORTRET AL PAPEI PIUS AL XI-LEA

Publicăm aci ultima fotografie a Papei Pius al XI-lea, la o audiență în reședința sa de vară, Castelgandolfo.

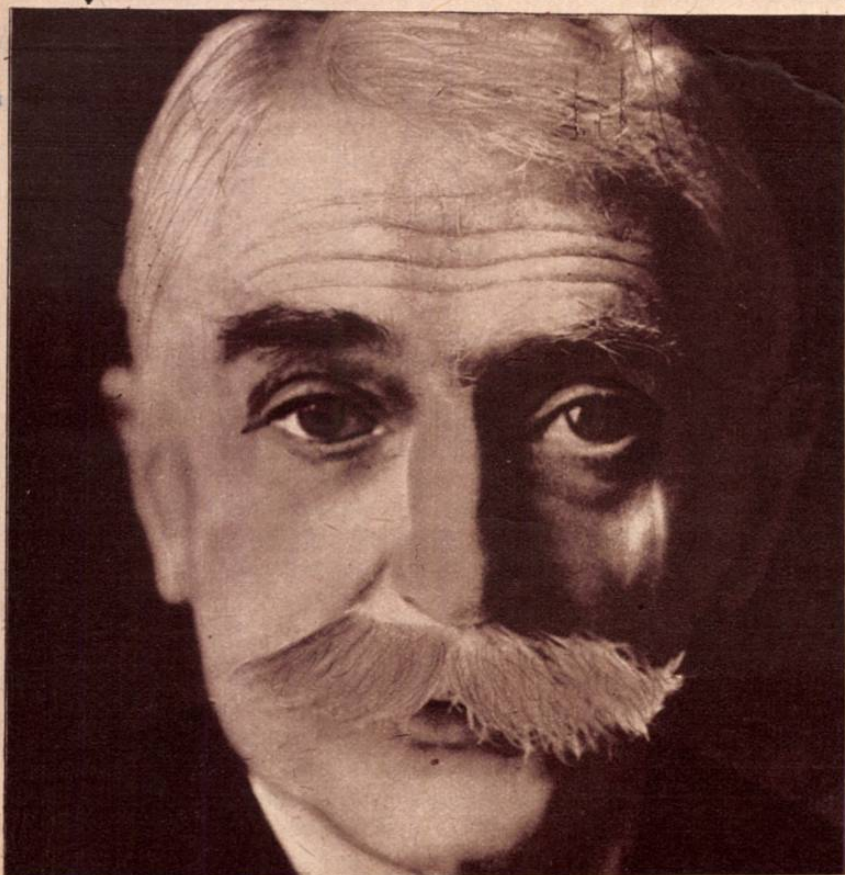
A MURIT BARONUL COUBERTIN, CEL CARE A REINVIAT JOCU- RILE OLIMPICE

Baronul Pierre de Coubertin, cel care a reinviat jocurile olimpice, a murit recent la Geneva, în vârstă de 74 de ani. După îndelungi străduințe, a reușit să organizeze în anul 1896, primele jocuri moderne olimpice, la Atena. La aceste jocuri au luat parte 15 națiuni. El a fost numit atunci președinte al jocurilor, demnitate pe care a ocupat-o până la moarte. Baronul Coubertin a fost francez. Înăfășăm în această pagină ultimul portret al baronului Pierre de Coubertin.

Intemeietorul Republice Cehoslovace Th. Masaryk

La încheierea revistei, telegramele vestesc că bătrânul președinte și intemeietor al Republicii cehoslovace, Thomas Masaryk, se află greu bolnav, în urma unei congestii. S'ar putea ca la apariția acestor rânduri președintele liberator să-și fi dat sufletul.

Fotografiile noastre înăfășează: un portret recent al d-rului Masaryk și bătrânul președinte cu unul dintre nepoții săi.

*Trebue să aveți
siguranța purității!*

Pasta de dinți „NIVEA” menține dinții perfect albi, fiind totodată bactericidă, absolut pură și cu un gust plăcut. Copiii i-și spală dinții cu ea dimineața și seara cu cea mai mare bucurie. Și pasta de dinți „NIVEA” este așa de eficientă!

*Tubul mare
costă numai
24.— Lei*

EXCURSIUNI LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS ȘI ÎN ITALIA

17 Septembrie - 15 Octombrie

PARIS ȘI LACURILE ITALIENE
21 zile 16.200 lei

1 și 29 Octombrie

PARIS ȘI ORAȘELE ITALIENE
21 zile 17.100 lei

Prețurile cuprind voiajul, pensiunea completă în toate orașele din program, circuite cu autocare, intrări la expoziție și muzee, vizitări, plimbări pe lacuri și lagună, vize, taxe, bacșișuri etc.

EXCURSIUNI SĂPTĂMÂNALE LA PARIS
plecări în fiecare Vineri

Informațiuni și înscrieri la

B I R O U L D E V O I A J
din palatul ziarelor „ADEVĂRUL ȘI DIMINEAȚA”
Str. Const. Mille 5-7-9. Telefon 4-10-04.

Cine este practic, coase cu **MĂTASE** naturală, căci **MĂTASEA** naturală e elastică, rezistentă și vopsită în culori garantate.

Intrebuințați deci **MĂTASEA** de cusut

Gütermann

OBSERVAȚI MARCA FABRICEI: TABLA DE ȘAH.
LAVABILĂ ÎN APĂ CALDUȚĂ ȘI CU SĂPUN NEUTRU.

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redactate amănunțit în excelentă revistă
RADIO-ADEVĂRUL

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPF HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

TRANSPIRAȚIA
PICIOARELOR

combate
PODEOL
CSANDA

PURGATIV IDEAL
PURGEN[®] BAYER
LĂCUT-SIGUR
RAPID

Cosmetica Medicală

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromayer. Ingrijirea feței, (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Cura de slăbire. Mască „Hollywood”. Consult. 10 — 12; 4 — 6 și cu ore reținute. B-dul. Elisabeta, 3 A. vis-avis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ „MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

R I No. 556

CÂND VII DE DEPARTE. - NEPOTRIVIREA DINTRE CAPȘA ȘI PERIFERIE... SATELE DIN JURUL CAPITALEI... - DATORIA CELOR CE-ȘI IUBESC ȚARA

Când vii din strălucitoarele cetăți ale Apusului sau din mijlocul monastirilor oltenesti, când cobori la București după ce-ai stat câteva zile la Sibiu sau la Brașov, te impresionează neplăcut unele aspecte de Orient ale Capitalei noastre.

În coloanele „Realității Ilustrate” am lăudat nu odată pitorescul pământului, progresul care se face pe toate țărmurile, eforturile fiecăruia de a înfrumuseța peisajul și buna găzduire românească.

Să ne fie dar iertat a protesta încăodată împotriva stărilor înapoiate în care se află unele părți ale țării.

Oficiul național de turism a împănă Europa cu foarte frumoase afișe colorate, peisagii românești, invitând pe străini să ne viziteze. Foarte bune intenții, dar numai atât.

Ce-ar fi dacă într'adevăr s'ar lua călătorii după aceste afișe, cari fac concurență Florenței, Edimburgului, Lausannei, Dresdei, Fiordurilor scandinave și celor mai frumoase priveliști ale lumii, — și-ar veni să dea o raită pe la noi?

S'ar întoarce oamenii acasă, fermecați de frumusețea locului, de ospitalitatea poporului românesc, dar revoltați împotriva proastei gospodării în care e ținută o țară atât de pitorească și un neam de oameni atât de cum se cade!

negre... Pe de altă, numai la câțiva kilometri de centrul Capitalei, mizeria cea mai rușinoasă; drumuri desfundate, câini fără sat, colibe în fundul pământului, copii firavi, oameni pământii, femei scofalcite, băltoace verzi și beznă, pretutindeni beznă, luminată numai de ochii arși ai celor halucinați de friguri palustre.

și picioarele subțiri, văzute printr-o cămașă sdrențoasă. Bălți împuțite, în cari se scaldă bivoli, cai și țigănci, colibe acoperite cu stuh și băligar, în fața cărora dospesc specimene africane.

Fără îndoială, nu populația din jurul Capitalei: amestec de mahalagii, de țigani și de zarzavagii bulgari, înseamnă satul românesc. Cu cât te duci mai departe de această blestemată câmpie a Dunării, cu atât tipul e mai ales și căsuța mai primitoare.

Dar străinul, prieten și dușman, *acestea* le vede, mai ales.

De sute de ani, călătorul apusean e impresionat de contrastele provinciilor românești. Și aceste contraste în loc să se atenueze, devin mai cumplite, cu fiecare an, vertiginos. În vreme ce Capitala se modernizează, ridicând blocuri înalte ca în America, țăr-

gurile și cătunele noastre au rămas ca acum o sută de ani.

Țăranul nu e nici mai bogat, nici mai sănătos, nici mai luminat ca înainte de expropriere. „Progresul” la noi nu merge paralel. Capitala a luat-o razna, iar restul țării a rămas în sărăcia patriarhală. Am fost la Sofia. Am fost la Praga. Intre odaia în care dormea orașanul și cea a țăranului, nu e prea mare deosebire. Nici hrana nu e alta, dela oraș la sat, fiindcă alimentele sunt cam aceleași, iar simplitatea și curățenia fac o trecere calmă, un pod, între cele două lumi.

Omula dela oraș nu umblă sclivisit ca al nostru și nici țăranul nu e atât de primitiv îmbrăcat. Noi râdem de cisma ungurului de la superioritatea obielei naționale.

Bestia căreia nu-i e milă de țăran, care nu se uită la el cu dragoste și dor de mai bine, te face comunist sau trădător, îndată ce te vede comparând și găsind lucrurile dela noi în stare de inferioritate. Și suntem inferiori vai! nu numai marilor țări de departe, dar vecinilor noștri, cari n'au, ce e drept, o „elită” atât de rafinată, dar nici aspectul de trib uitat de Dumnezeu pe care ți-l oferă periferia bucureșteană.

Să ne trezim odată, că nu mai mințim, fiindcă numai pe noi ne mințim. Străinii cunosc stările reale din România. N'o să se ia nici după *Rodica* lui Alecsandri, nici după *Ciobănița* lui Grigorescu, nici după filmele d-lui prof. Gusty, nici după fotografiile d-lui Bădăuță, frumoase toate, dar toate mincinoase.

Să ne vie mintea la cap. Să vedem lucrurile așa cum sunt și să le căutăm îndreptarea. Să ieșim din disprețul pe care-l avem, în fond, pentru țăran. Să aruncăm poduri peste prăpastia dintre centrul Bucureștilor și hotarele pământului românesc. Să renunțăm la luxul căiei Victoriei ca să dăm celor mulți hrană, haine, învățătură și sănătate. Acolo e marele rezervor. În lupta tot mai aprigă dintre popoare, va birui numai cel sănătos. Nici sângele anemiatic al țăranului, nici scleroza combinagiului trăit prea bine nu sunt garanțiile unei puternice rase viitoare. Să privim în jurul nostru și să imităm armonia popoarelor mai puțin rafinate, dar cu mai multă egalitate între diferitele straturi sociale, cu mai multă dreptate pentru fiecare.

Politica de struț s'o facă cei ce au tot interesul să fie lucrurile așa cum sint... Noi avem să împodobim paginile „Realității Ilustrate” cu icoane din ce în ce mai frumoase — dar de o frumusețe reală, nu demagogică — ale acestei țări... Pentru aceasta, însă, trebuie să stăm mereu de veghe și să nu ne fie teamă de susceptibilitățile și de atacurile patrioților profesioniști...

VICTOR EFTIMIU

Mormântul eroului necunoscut la Melbourne.

Mormântul eroului necunoscut la Sidney.

Australienii indigeni fotografiați alături de... „năvălitorii” moderni ai zilelor noastre.

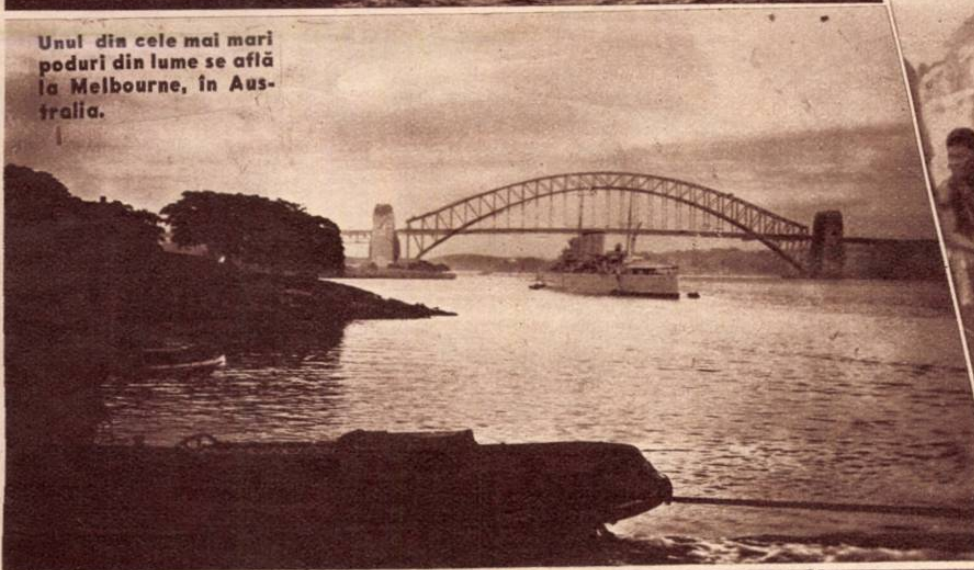

UN REPORTAJ FOTOGRAFIC DELA UN CITITOR AL NOSTRU DIN AUSTRALIA

Când sosești cu vaporul în Australia, prima fașie de pământ pe care o vezi, este aceasta!

Unul din cele mai mari poduri din lume se află la Melbourne, în Australia.

Cola, o specie de animale care dispare și care trăiește în Australia. Fotografia noastră înfățișează unul dintre ultimele exemplare ale speciei.

Doi indigeni execută dansul australian al focului călcând cu picioarele goale în jar.

Foto D-na Ing. Roth

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfectant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului-verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk - care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

SCHERK
PARIS - BERLIN

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk.

Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănatoase.

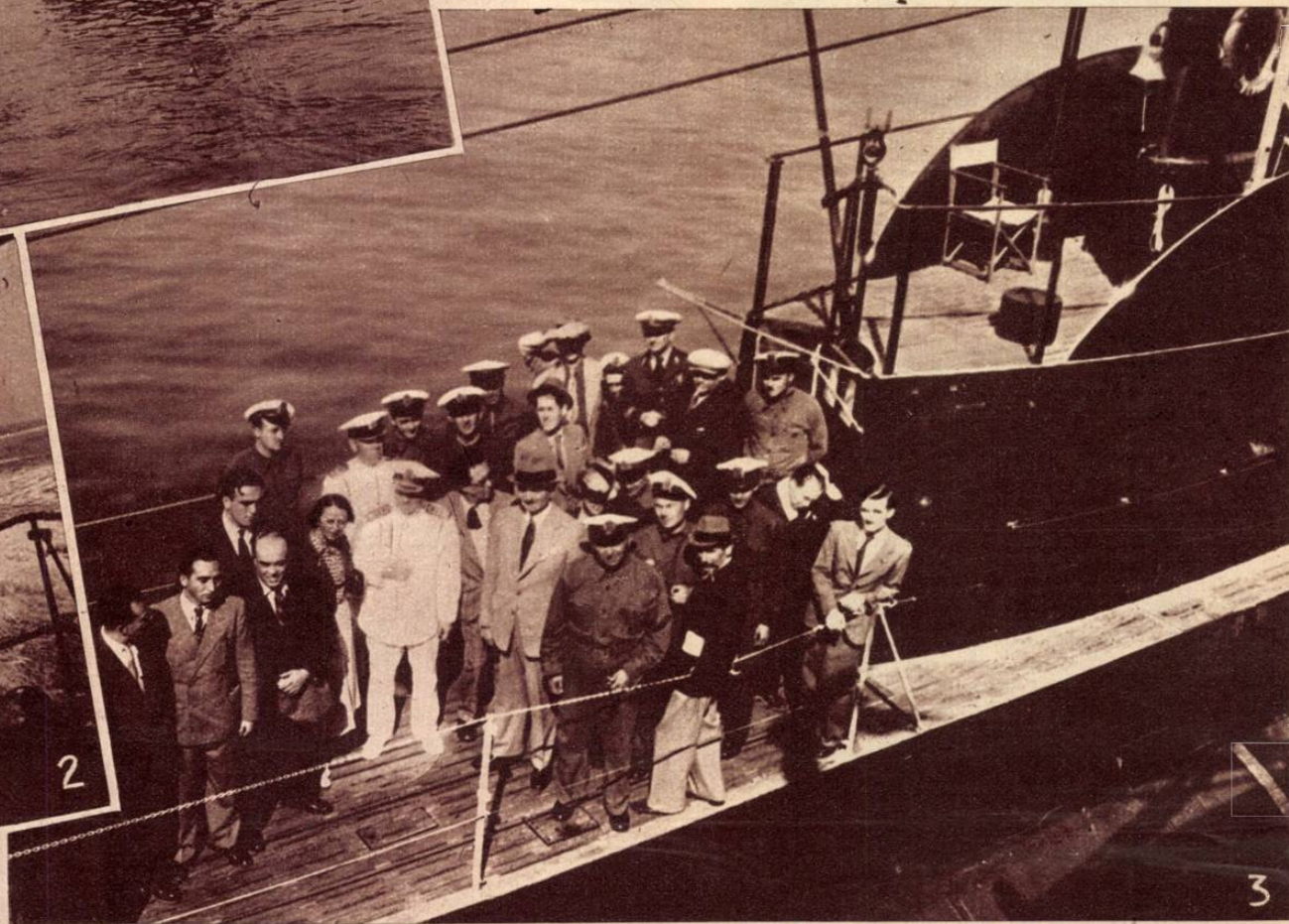
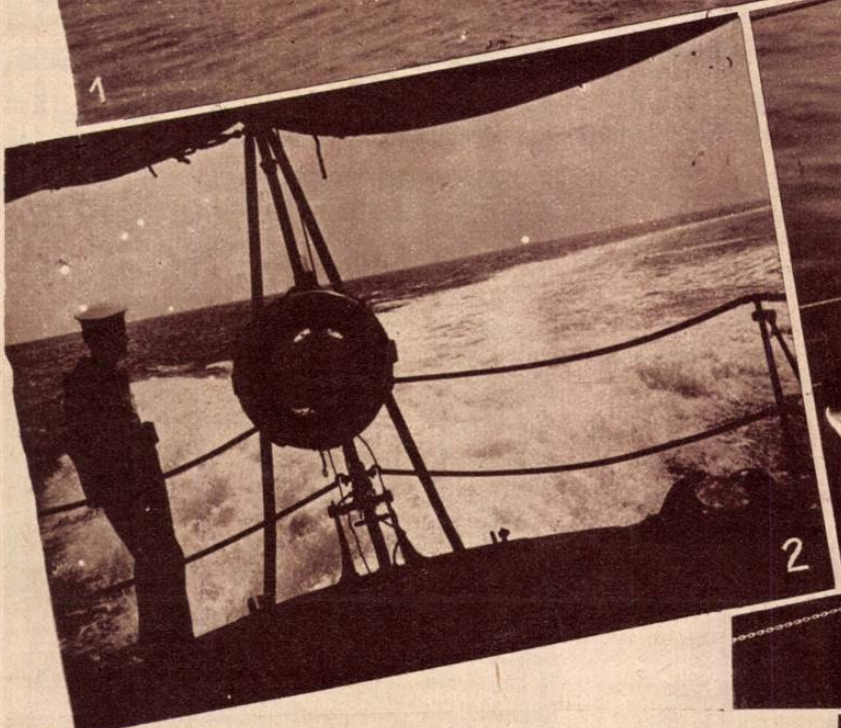
Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând un obraz neted, delicat și imbușorat
Flacoane à Lei 62, 103, 164, 300, 475.

O carte vă informează

VASELE DE RĂSBOIU ALE ROMÂNIEI

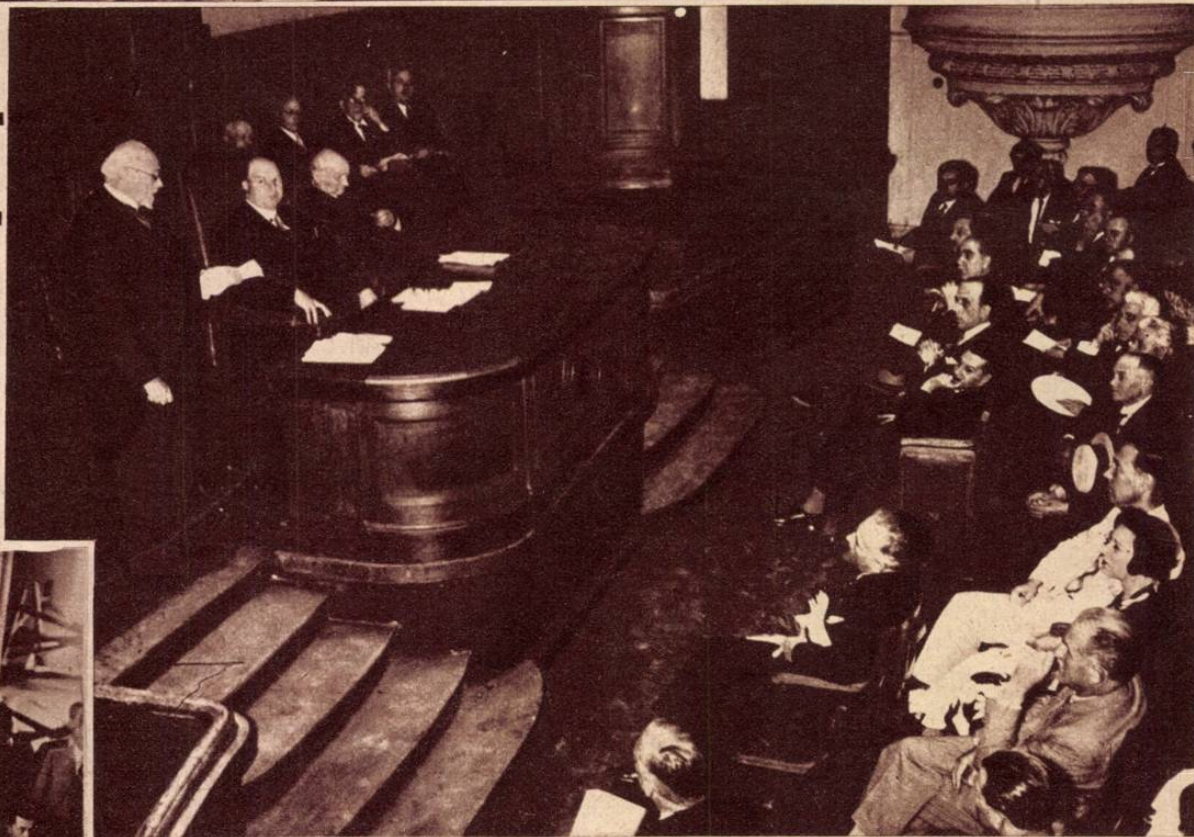
Ministrul Marinei a invitat Duminică pe reprezentanții presei pentru a vizita vasele de război, ale României. Fotografiiile noastre înfățișează:

1. Distrugătorul englez „Dispatch” și distrugătorul „Ferdinand” (dreapta).
2. Marea, fotografiată de pe puntea distrugătorului „Ferdinand” în plină viteză.
3. Ziariștii cu echipajul submarinului „Delfinul”.

CONGRESUL ASOCIAȚIEI CORPULUI SILVIC INFERIOR

Duminică s'a deschis în Capitală congresul Asociației Corpului Silvic Inferior. Fotografia noastră înfățișează pe congresiști ascultând discursurile.

CONGRESUL INTERBALCANIC DE MATEMATICĂ

În curs de 10 zile, Capitala României adăpostește al doilea congres internațional. După congresul de antropologie s'a deschis Duminică în Capitală congresul interbalcanic al matematicienilor. Fotografia noastră înfățișează pe d. Prof. Hurmuzescu, rostindu-și discursul.

MATCHUL DE FOOT-BALL AL POLITICIENILOR

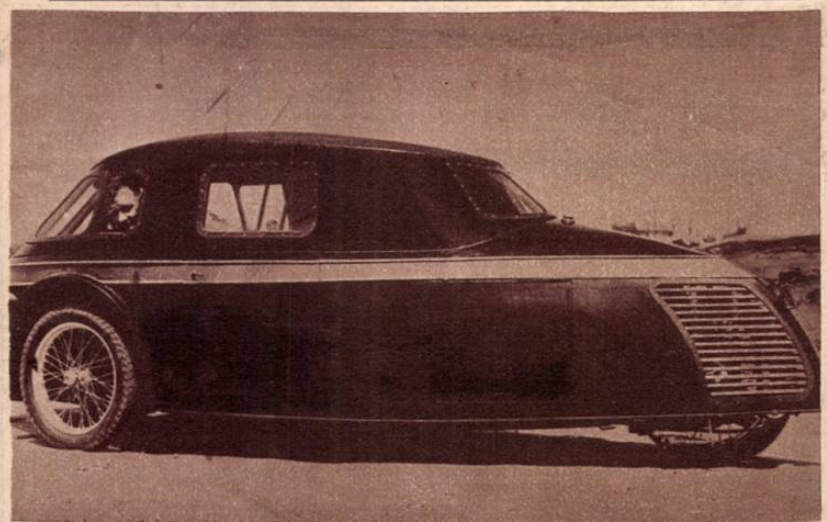

În revista cu care se va deschide stagiunea Teatrului Alhambra va fi un tablou-film care va înfățișa un match de foot-ball politic Iorga-Tătărescu. Fotografia noastră a fost luată în timpul turnării filmului și înfățișează actorii Alhambrei maquillați și transformați în diferite personalități politice pe care desigur le recunoașteți.

CURSA CICLISTĂ PLOEȘTI-BUCUREȘTI

Duminică s'a desfășurat o cursă ciclistă București-Ploiești. Fotografia noastră înfățișează pe concurenți, la plecare.

Un constructor de bărci a fabricat un automobil din lemn!

Un constructor de bărci din San Diego (California) a construit un automobil, care în afară de motor, este completamente din lemn. Ramele sunt construite din lemn de stejar curbat la aburi, penele sunt înlocuite cu curele. Automobilul cu trei roate nu cântărește mai mult de 32 kg. și poate atinge o viteză de 100 km. pe oră. Fotografia noastră înfățișează pe constructorul de bărci R. H. Griffin din San Diego, în automobilul său de lemn.

★ PUDRA
★ FARD
★ ROUGE

PĂSTRAȚI-VĂ
FRUMUSEȚEA PRIN
PUDRA
ȘI INIMITABILELE
FARDURI
PASTEL

Chinuit de dureri reumatice 25 de ani

Brățele ca și inexistente

Acum vreo 25 de ani, acest domn avu prima criză de reumatism; boala se agravă și în cele din urmă nici nu mai putea să miște brațele. Totuși, el se vindecă. Citiți scrisoarea de mai jos și veți afla cum a scăpat de dureri.

„Acum vreo 25 de ani am avut o criză uscată de reumatism muscular la braț și umăr. După câțiva ani starea mea se înrăutăți și mă pomenii și cu lumbago. Crizele deveniră tot mai dese, durerile la brațe și șale din ce în ce mai grozave. Nu mai puteam mișca brațele, nu mai puteam ridica nici măcar un pahar cu apă. Acum vreo 12 luni am cumpărat un flacon cu Săruri Kruschen și când fu pe sfârșite, am avut plăcuta surpriză să constat o ușoară ameliorare. Am cumpărat alt flacon și când l'am terminat și pe acesta durerile dispăruseră complet și de atunci nu au mai revenit.”—T. R.

Dacă ați putea vedea cu microscopul cristalele de acid uric, tălăse ca un briceag, ați pricepe imediat de ce provoacă ele dureri atât de insuportabile. Kruschen micșorează vârfurile ascuțite ale acestor cristale, apoi le dizolvă în întregime.

De vânzare la farmacii și drogherii. Fl. mare lei 90, fl. mic lei 65.

Citiți:

„MAGAZINUL”

Neglijența
se răzbună!

Numai bolnavul știe ce înseamnă a fi sănătos. De aceea și d-voastră trebuie să vă purificați în mod radical rinichii, căile urinare și vezica, în fiecare primăvară și toamnă, cu

TABLETELE
HELMITOL

Este un produs „Bayer”

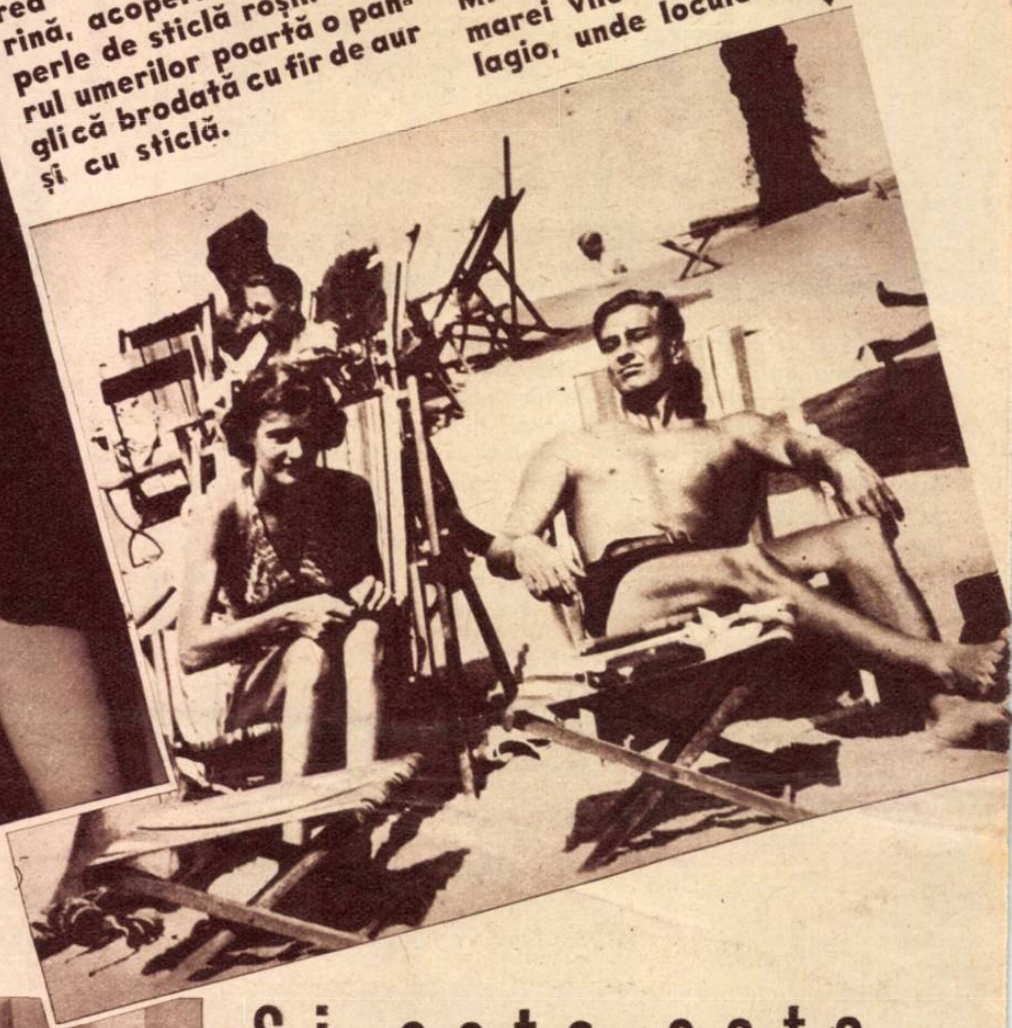
JOAN CRAWFORD

INTR'O ROCHIE DE MĂRGELE DE STICLĂ

Fiul președintelui Statelor- Unite în călătorie de nuntă la Lago di Como

Moda pariziană dictează rochii perlate! și Joan Crawford poartă în noul ei film „The bride wore red” o rochie și o pereche de sticlă roșii. În jurul umerilor poartă o panglică brodată cu fir de aur și cu sticlă.

Fiul președintelui Statelor-Unite, Franklin D. Roosevelt Jun. împreună cu tânăra sa soție, Miss Ethel du Pont, se află actualmente în călătorie de nuntă prin Europa. Ei s'au oprit și la Bellagio pe lacul Como. În fotografia noastră, Mr. și Mrs. Roosevelt Jun. pe plaja mării vile Serbelloni din Bellagio, unde locuiesc.

**Și asta este
un fel de adorație:
steaua de cinema
pe pieptul bărbatului!**

La Hollywood s'a prezentat de curând un tânăr vagabond, cerând neapărat s'o vadă pe Gloria Stuart. Ajuns în fața Gloriei i-a arătat pieptul său pe care a tatuat portretul ei. Artista a fost foarte impresionată de acest fel de adorație, și a plimbat pe tânărul îndrăgostit prin toate studio-urile casei la care lucrează.

Fotografia noastră înfățișează pe Ray Pearl, tânărul vagabond american, cu pieptul tatuat, și pe frumoasa Gloria Stuart.

ANUL XI No. 557

22 SEPTEMBRIE 193

10 LEI

D-ra TANȚI COCEA
(Foto Sellman)

Dea esti aceasta?
1000000

LEI PREMII

LA NOUL CONCURS AL
REALITĂȚII ILUSTRATE

IMPRESIONANTELE FUNERALII ALE LT. COMANDORULUI ALIMANESCU

ZIUA CRUCII IN CAPITALĂ

Lt. comandorul Alimănescu, al cărui sfârșit tragic în groznicul accident de aviație dela Mamaia a impresionat atât de puternic, a fost condus săptămâna trecută la locul de veci de camarazii de oaste.

Fotografiile noastre înfățișează:

Cortegiul funebru pornind dela Biserica Sf. Nicolai Vlădică spre cimitirul Belu.

D-nii Radu Irimescu ministrul aerului și marinei, g-ral Stoicescu și comandor Gheorghiu în urma carului funebru. Camarazii poartă pernele cu decorații ale defunctului.

Cu ceremonialul obicinuit s'a sărbătorit în Capitală Ziua Crucii. Fotografia noastră înfățișează mulțimea în procesiune pe străzi spre Crucea de piatră.

EXCURSIUNI LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS ȘI IN ITALIA

17 Septembrie - 15 Octombrie

PARIS ȘI LACURILE ITALIENE

21 zile 16.200 lei

1 și 29 Octombrie

PARIS ȘI ORAȘELE ITALIENE

21 zile 17.100 lei

Prețurile cuprind voiajul, pensiunea completă în toate orașele din program, circuite cu autocare, intrări la expoziție și muzee, vizitări, plimbări pe lacuri și lagună, vize, taxe, bacșișuri etc.

EXCURSIUNI SĂPTĂMĂNALE LA PARIS

plecări în fiecare Vineri

Informațiuni și înscrieri la

BIROUL DE VOIAJ

din palatul ziarelor „ADEVĂRUL ȘI DIMINEAȚA”

Str. Const. Mille 5-7-9. Telefon 4-10-04.

Podoaba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELITE”

executată în teracotă albă cu căptușeală refractară din șamotă.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHİR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

**VICHY
ETAT**

IZVOARELE
STATULUI FRANCEZ
VICHY-CELESTINS
RINICH-BĂSICA-
GUTA-DIABET-
ARTRITISM
**VICHY
GRANDE-GRILLE**
BOLEILE FICATULUI
ȘI ALE APARATULUI
BILIAR
VICHY-HOPITAL
AFECȚIUNILE
STOMACULUI
ȘI ALE INTESTINULUI

**TRANSPIRAȚIA
PICIOARELOR**

combate

PODEOL

CSANDA

PURGATIV IDEAL

PURGEN OF BAYER

LĂCUT-SIGUR

RAPID

PURGEN

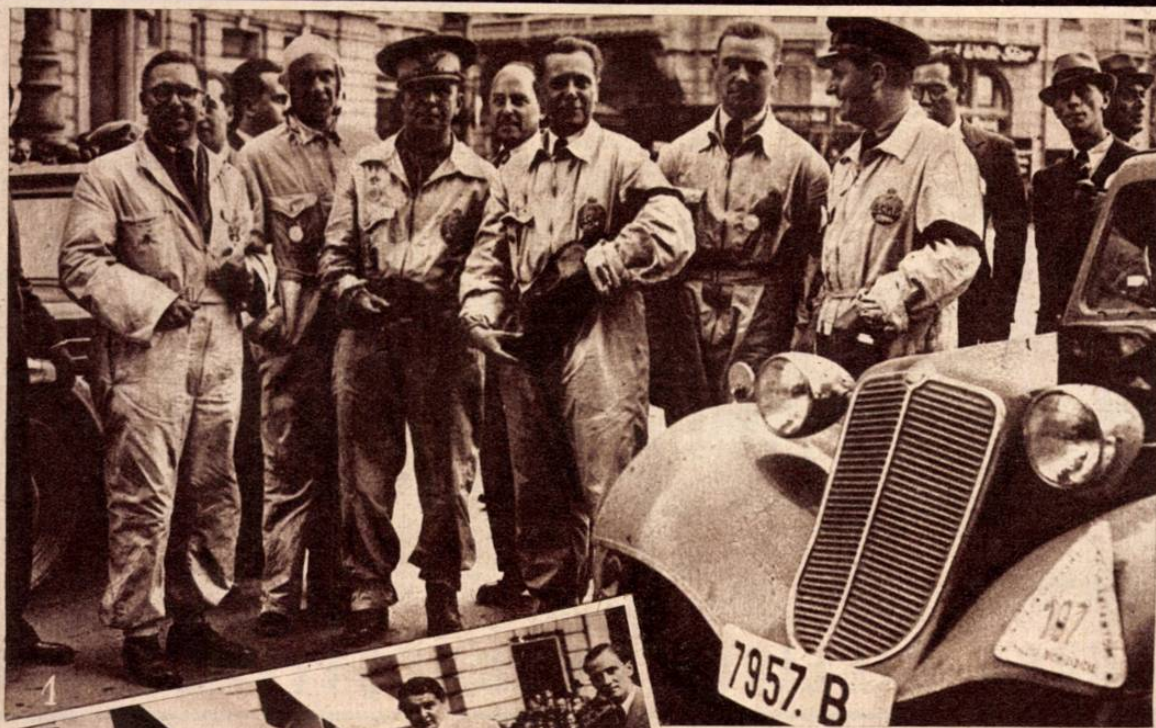
PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Bulevardul Carol 57 fost 39.

Telefon: 3.52.73

D-NA Dr. M. RABINOVICI, dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea părului de prisos Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7 Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite

CONCURSUL AUTOMOBILISTIC AL MICII INTELEGERI

Rallyeul automobilistic Praga-București-Belgrad, care se desfășoară între concurenții militari și civili ai Miciei Întelegeri s'a bucurat de un frumos succes. Fiind vorba de un concurs turistic de regularitate nu s'au făcut întreceri. Concurenții au mers cu o medie redusă astfel că au fost foarte puține abandonuri. La București s'au înregistrat trei abandonuri astfel că s'au prezentat 110 concurenți.

Fotografiile noastre înfățișează:

1. O parte din concurenții concursului automobilistic al Miciei Întelegeri.
2. D. Luca P. Niculescu sosit primul la București.
3. Unul din concurenții sosiți la București.
4. Un public numeros a staționat în piața palatului în fața A. C. R. R.-ului, pentru a asista la sosirea concurenților.
5. Un motociclist ceh sosit la București în cadrul concursului motociclist al Miciei Întelegeri.

*Pudra
cu cele mai fine nuanțe!*

Printre numeroasele nuanțe discrete ale pudrei cu renume mondial **Three Flowers Richard Hudnut** găsiți și pe aceea potrivită tenului Dv., în toate anotimpurile, pentru lumina crudă a soarelui, cât și pentru lumina artificială. Ea desăvârșește tratamentul de înfrumusețare **Three Flowers Richard Hudnut**, dovedit până acuma cel mai eficace.

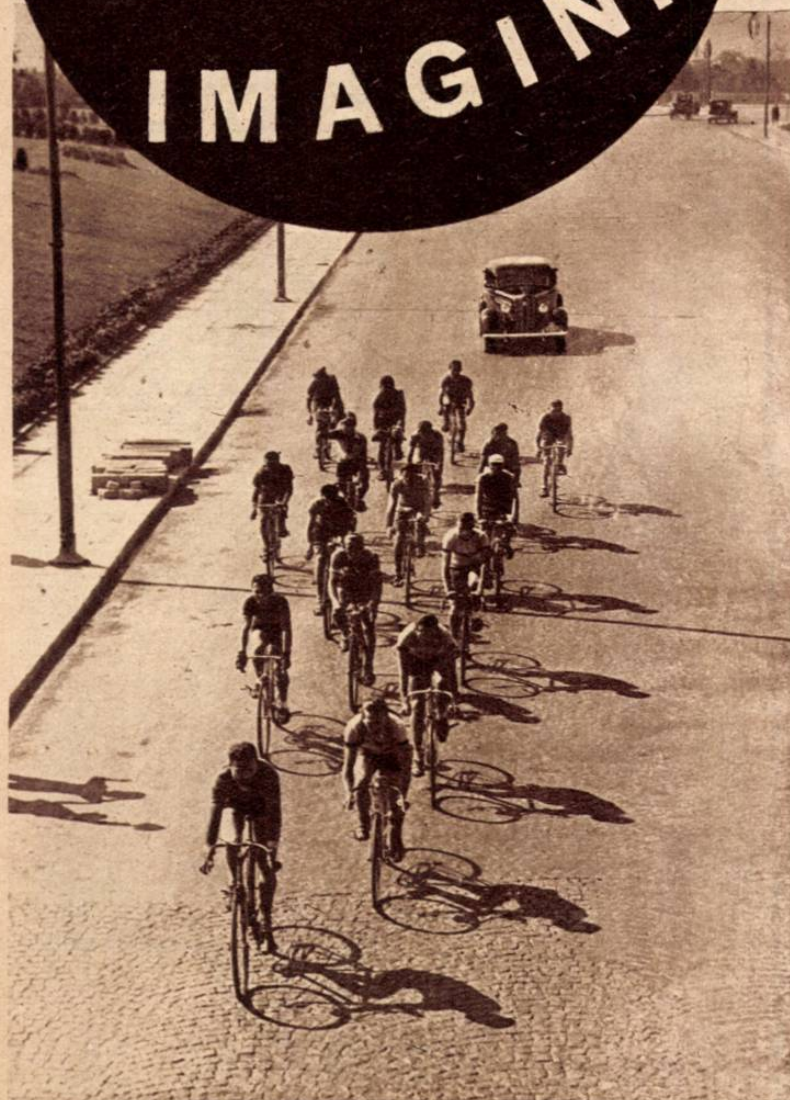
Pudra **Three Flowers Richard Hudnut** este de o aderență perfectă, de o rară finețe, se depune pe față într'un strat imperceptibil, dând tenului, fie el cât de dificil (gras sau uscat), o strălucire mată, catifelată.

RICHARD HUDNUT

Three Flowers Beauty Treatment

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelentă revistă
RADIO-ADEVĂRUL

DUMINICA IN IMAGINI

DESCHIDEREA CURSURILOR LA ȘCOALA PREGĂTITOARE DE OFIȚERI

Cu un ceremonial deosebit a avut loc Duminică dimineața deschiderea cursurilor la școala pregătitoare de ofițeri. Fotografia noastră a fost luată în timpul serviciului religios,

MATCHUL DE FOOTBALL RI- PENSIA - SPORTUL STUDENȚESC

Tot Duminică s'a disputat în Capitală matchul de football pentru camp onatul diviziei naționale, între Ripensia și Sportul Studențesc.

CURSA CICLISTĂ BUCUREȘTI-PLOEȘTI

Duminică s'a alergat cursa ciclistă București-Ploiești. Fotografiile noastre înfățișază: Concurenții la plecare. Concurenții pe parcurs.

CONCURSURILE SPORTIVE DELA SNAGOV

Cercul sportiv al societății „Astra-Română” a organizat Duminică mari concursuri sportive, la Snagov. Fotografiile noastre înfățișează: Un grup de concurenți la tragerea frânghiei. Jocurile de artificii, seara pe lac, după terminarea concursurilor.

DRAMA de la Wagons-Lits în fața juraților

A reînceput sezonul proceselor senzaționale. Sesiunea juraților a fost inaugurată cu procesul avocatului Muși care a ucis pe prietenul său infidel Jean Liveanu. Amatorii de senzațional au asistat în număr mare la prima zi a dezbaterilor. Din lipsă de... jurați procesul a fost amânat pentru 4 Octombrie. Reporterul nostru fotografic a reușit să prindă câteva imagini pe care le publicăm aci. Ele înfățișează:

1. Jurații.
2. Curtea.
3. Acuzatul.
4. Mulțimea în fața Curții cu Juri.

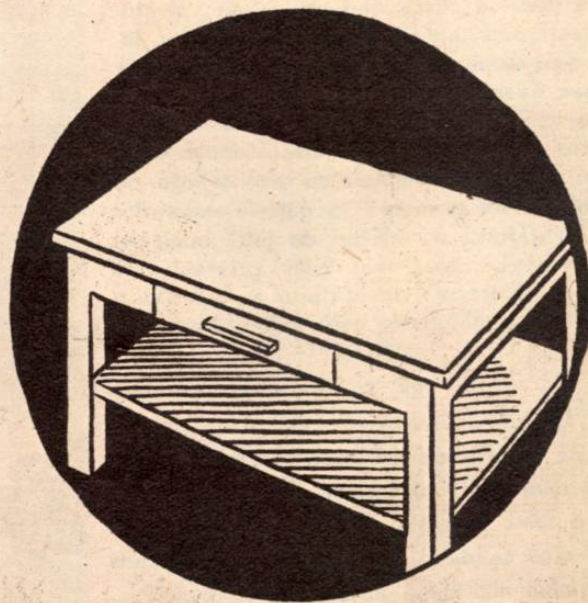
(Fotografii Berman)

Mica Ileana
Luminița Davidescu
a luat premiul I.

VIM

CURĂȚĂ TOT
fără a sgârâi

și masa de bucătărie

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

MIERCURI. — ÎNTRE ÎNVAȚĂTOR ȘI PROFESOR

Oridecâte ori omenirea ajunge la un sfârșit de veac și simte nevoia unei primeniri generale, ea își întoarce privirea către izvoarele primitive ale copilăriei. În ajunul unui salt spre o nouă organizare social-economică, omul e cuprins de nostalgia „veacurilor de aur”. Înainte de revoluția franceză, în vreme ce marchizii își

scuturau, plictisiți, pudra din perucă, Rousseau a lansat strigătul: înapoi la natură! După el, toți romanticii s-au refugiat în pădurile virgine ale Americii, visând aventuri printre popoarele primitive. Feudalitatea istovită, ce-și trăia ultimele zile la curtea regilor Franței, nu mai oferea nicio sursă de inspirație pentru poeți și nicio problemă pentru gânditori. Și afară de întoarcerea la natură, Rousseau a proclamat primatul copilului.

De la război încoace, viziunea copilăriei obsedează pe toți acei, cari scrutează orizonturile unei noi alcătuirii. Niciodată „înțelepții” națiunilor nu s-au orientat cu atâta încredere după apele limpezi ale ochilor copilului. Se tâlmăcește fiecare scripă a azurului neîntinat din sufletul lui. Fiecare se străduiește să scoată din adâncurile infinite ale „inconștientului” copilăresc, un dram de înțelepciune pentru aflarea rostului acestei lumi. Nicio vârstă n'a fost atât de studiată ca cea a copilăriei. Se poate spune, cu oarecare certitudine, că studiul copilului a intrat într-o fază științifică. Psihologia și pedagogia au dat învățătorului cheia de la porțile grădinii fermecate a copilăriei.

Numai pubertatea, această epocă de tranziție între copilărie și maturitate, a rămas, încă, necunoscută. Elevul școlii secundare e un neînțelept. Profesorul de liceu nu posedă toate datele psihologice, ca să se poată orienta pe terenul atât de accidentat al lumii adolescentului. La fiecare pas, se cascadează guri de vulcan, straturile sufletești sunt într-o permanentă mișcare. Încercările dascălului sunt, întotdeauna, amenințate de un eșec neașteptat.

De aceea, munca profesorului de liceu e mult mai ingrată decât apostolatul învățătorului. Care dintre noi nu-și aduce aminte cu recunoștință, de învățătorul școlii primare? În galeria amintirilor noastre, învățătorul stă alături de jilțul bunicului sau în tovărășia celor mai buni prieteni de odinioară. În literatură, învățătorul a fost, întotdeauna, evocat alături de cele mai duioase amintiri.

Dar cine n'a rețrăit, cu o hilară frenezie, *Amintirile lui Constantin Cassian*, această memorabilă galerie de profesori de liceu, fixată de pana maestrului Patrașcanu. Liceul cu dascăli lui pare o lume paralelă cu viața elevului. Între dascăl și elev se dă o luptă permanentă, care nu se termină nici după absolvirea liceului. Profesorul de liceu e un „tip” amuzant sau plicticos impunător s'au plăcut, dar în genere, nu rămâne în intimitatea sufletului nostru. Pentru că e greu să-ți apropii lumea atât de misterioasă a adolescentului. De ce dar, congresul profesorilor secundari, printre atâtea probleme necesare, n'a desbătut și această problemă atât de interesantă?

JOI. — CARTEA COPILULUI

Printre atâtea iscușiți mânuitorii ai condeiului, rari sunt acei, cari au isbutit să găsească drumul înțelegerii copilului. S'au încercat, unii, să-și abată condeiul pe meleagurile basmului și au fost nevoiți să tâlmăcească fantezia populară. Creația poporană s'a dovedit, încă odată, mai bogată și mai variată decât

născocirile artificiale de cabinet. Alții, în clipe de nostalgie și-au dat drumul pe panta propriilor amintiri, socotind că literaturizarea isprăvilor de acasă va putea constitui o carte bună pentru copii.

Scriitorul nostru, care suferă de o hipertrofie a individualității, încă n'a încercat să creeze cartea copilului. Am încercat, de multe ori, să citesc copiilor fragmente scrise pentru ei. Impresia a fost, că i-am purtat printr-o expoziție, pe care au părăsit-o cu entuziasm, pentru că nimic din cele expuse n'a stârnit interesul lor.

Majoritatea literaturii scrise pentru copii nu poate capta, de la început, pe micul cititor, pentru că tonul în care i se vorbește, pune, dela început, o distanță între lumea celor mari și celor mici. Cum l-ai tratat pe copil ca pe o creatură inferioară, te-ai compromis. De ceeace, părinții sunt niște educatori lamentabili, iar scriitorul are aceeași atitudine „demnă” a părintelui.

Printre atâtea congrese cu rezultate mai mult sau mai puțin apreciable, ce se țin lanț de-o bucată de vreme, e nevoie de un congres al dascălilor și al scriitorilor, la care să se discute problema cărții copilului. Scopul n'ar trebui să fie, ferească Sfântul, întemeierea unei *Arte poetice* a literaturii pentru copii. Ci stabilirea „simpatiei sociale” între scriitor și copil, acest erou necunoscut al literaturii noastre.

VINERI. — IKKI KITA

Ambasadorul Marii-Britanii a fost grav rănit în timpul unui atac al unor avioane japoneze. Anglia a trimis o notă-ultimatum. Pacea lumii în pericol. Pare o poveste de demult și de necrezut. Până astăzi, Japonia n'a răspuns la nota Marii-Britanii. Acest incident destul de grav, care, în alte împrejurări, putea constitui un

casus belli sau, cel puțin, un caz, s'a trecut ca un fum de lulea. Lumea va rămâne recunosătoare Angliei pentru acest sacrificiu al mândriei imperiale, făcut în numele păcii. O deziluzie amară au suferit însă, Statele-Unite, care sunt direct interesate în „independența” Chinei și ar avea nevoie de cineva, care să oprească marșul Japonezilor.

În genere, Americanii au cele mai mari interese în China, care este un dezechilibru imens pentru industria Statelor-Unite. De aici, acea prietenie, care-și dă mâna peste Polul Nord, între Moscova și Washington. Și cu cât armatele japoneze înaintază spre inima Chinei, cu atât cei doi prieteni dela pol devin mai neliniștiți, iar Anglia, stăpâna Indiei și a Australiei respiră mai ușor.

Examinați, cu atenție, o hartă a Oceanului Pacific, cu insulele și continentele sale și vă veți da seama, că se apropie momentul ciocnirii formidabile între Japonia și Statele-Unite, spre satisfacția Marii Britanii, interesată să canalizeze, tot mai spre Nord, expansiunea niponă. Există o carte de capăt de fiecare ofițer japonez, scrisă de un vizionar al imperiului mondial al Mikadoului, Ikki Kita. Cartea aceasta conține justificarea superiorității rasei galbene și este evanghelia armatei japoneze. Ikki Kita indică pe yankeul american drept singurul dușman serios în calea Japoniei.

„Dacă vrem să cucerim lumea, scrie evanghelistul Mikadoului, trebuie să distrugem flota Statelor-Unite. Americanii n'au ce căuta în China. Oceanul Pacific e un lac Japonez”. Pentru asemenea cuvinte, mister Eden poate sacrifica până și pe ambasadorul Marii Britanii.

SĂMBĂTĂ — PRIETENIA POLARĂ

Povestea cu aeroplanele rusești, cari se plimbă peste Polul Nord, între Moscova și Washington și a exploratorilor ruși, cari ierneză pe un bloc de gheață, înfipt pe axa globului, nu e lipsită de interes politic. Și nu e chiar atât de străină de războiul chino-japonez. Rusia și Statele-Unite se pregătesc să întâmpine pe oaspetele japonez, în clipa când va bate la porțile Mongoliei.

Americanii, popor activ, dar prea tânăr, au făcut odată o gafă, pe care nu și-o pot ierta. Închipuiți-vă că, nu de mult, ei erau stăpâni peste insulele Filipine, situate la nordul Japoniei și la o lovitură de tun de coasta Chinei. Acolo era loc pentru o flotă puternică,

pentru o bază aeriană. Nicio țară, cu experiență imperialistă n'ar fi părăsit o fortăreață atât de puternică pentru cazul unui eventual război.

Totuși, Americanii au făcut-o. Într-o bună zi, presa americană a pornit o campanie pentru independența Filipinelor. Erau chiar gazetele marilor întreprinderi și trusturile industriale. Magnații finanțelor și industriei se transformaseră, peste noapte, în campioni ai libertății și cereau, prin presa lor, deplină independență a insulelor Filipine. Presa democratică, fiind prin esența ei, partizană a libertăților, se alătură acestei campanii și flota Statelor-Unite părăsi porturile Filipinelor.

Lumea privea înmărmurită la acest gest mărinimos al republicei stelate. Statuia Libertății binecuvântă, de pe soclul ei, această unanimă pornire a urmașilor lui Washington.

Iar milioanele de autohtoni și bogățiile Filipinelor rămaseră la dispoziția vecinilor japonezi.

Pe urmă, s'a aflat, care a fost resortul acestei mărinimii americane. Filipinele au plantații imense de trestie de zahăr și veniturile ei principale, provin din exportul zahărului. Fiind colonie americană, Filipinele exportau zahăr în Statele-Unite, fără să plătească taxe vamale. Dar în coasta Statelor-Unite, în golfu Mexic, mai există o insulă bogată în trestie de zahăr: Cuba. Capitaliștii americani exploatau aceste plantații și instalaseră fabrici imense, cari produceau milioane de tone zahăr. Dar cum Cuba e un stat independent, importul zahărului în Statele-Unite era supus regimului vamal. De-aici, o aprigă concurență între zahărul cuban și cel din Filipine, care era mult mai eficient. Magnații zahărului vedeau cum se pierd capitalurile investite în Cuba.

Atunci, se născu ideea independenței insulelor Filipine. A doua zi, după realizarea gestului generos al Americii, zahărul din Filipine fu și el impus regimului vamal. Zahărul cuban nu mai avea concurență pe piața americană. Capitalurile investite fură salvate, iar republica independentă a Filipinelor rămase cu industria minată.

Astăzi, Americanii își dau seama de greșeala făcută și de aceea... încurajează sborurile rusești.

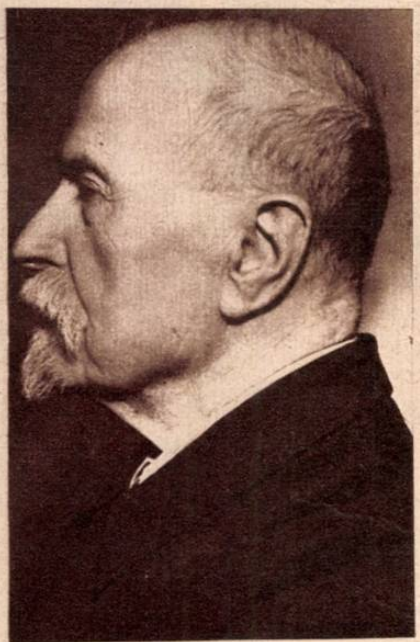
Ședința festivă a congresului interbalcanic al matematicienilor care s'a ținut la București, a fost prezidată de d. Ion Inuleț. Mulți s'or fi întrebat ce caută pe fotoliul prezidențial al unui congres de matematicieni fostul ministru de interne și actualul vice-președinte de consiliu al guvernului român. Un ministru de interne, portofoliul cel mai politic dintr'un guvern, la un congres de reprezentanți ai unei științe „cea mai apolitică dintre științe”, cum bine a spus d. Inuleț. Un om politic, obișnuit cu cel mai concret și cotidian limbaj al societății, prezidând un congres unde se vorbește despre „coeficienții Taylor ai unei funcțiuni analitice cari

rămân neschimbați prin prelungirea analitică” și totul se reduce la jonglarea unor simboluri inofensive de către niște oameni candidi și creduli.

Nu toată lumea știe, însă, că d. Inuleț a fost profesor de matematici la universitatea din Petrograd, că studentul Inuleț Ivan — cum îi spunea, probabil, Rușii, actualului ministru — și-a petrecut tinerețea în tovărășia ecuațiilor și a coeficientelor. Un prieten indiscret ne-a povestit un fapt destul de picant pentru un ministru de interne. Cică d. Inuleț, în timpul tururilor electorale și al inspecțiilor administrative, își duce în servietă ministerială și o carte de fizică sau de matematică. Între două popasuri, d. ministru se izolează în compartimentul vagonului și rezolvă ecuații. Cele politice le desleagă pe teren. Chiar pe vremea alegerilor, când ecuația și conflictul electoral trebuie să fie preocuparea de căpetenie a unui om politic, d. ministru de interne Ion Inuleț căuta o destindere între două calcule electorale, urmărind teoria vârtejurii lui Descartes. Să nu vă mire, însă, că ministrul matematician are o deosebită predilecție pentru portofoliul internelor. Căci după definiția d-lui ministru, făcută chiar la congres, matematica este „știința cea mai abstractă, și care, cu toate acestea, se află la baza tuturor științelor cu caracter practic, ce procură omenirii întreaga civilizație materială”.

Prin urmare, matematica ar fi un fel de agent de legătură între abstractia cea mai pură și materia cea mai practică și concretă. D. Ion Inuleț, pasionat al matematicii încă de pe vremea studenției, i-a rămas fidel și în viața politică. Domnia sa plutește între abstract și concret, de la situația concretă de ministru de interne la poziția abstractă de vice-președinte de consiliu. Un amănunt mișcător. D. Inuleț, care știe să prezideze alegeri, cu destulă energie, e un om solitar sentimental, un îndrăgostit al florilor și necuvântătoarelor de la moșia d-sale de lângă Iași. Ce imensă e împărăția sufletului omenesc, dacă pornind dela abstract ajungi la concret și tot te mai afli între granițele ei.

LUNI — THOMAS MASARYK

Moartea lui Thomas Masaryk, Președintele Liberator, a pus din nou, în discuția presei mondiale, problema interesantă a poporului cehoslovac. Dintre atâtea țări tinere, încheiate abia după războiul mondial, Cehoslovacia pare să fi avut cea mai singulară evoluție. Ritmul accelerat dar și cumpănit al acestei evoluții pare, pentru mulți, inexplicabil. Iar figura covârșitoare a președintelui filosof și liberator, care s'a stins în castelul Lany, n'ar începe în dimensiunile țării și istoriei poporului cehoslovac. Fierarul ajuns președinte de republică, luptătorul neastâmpărat cu fruntea celei mai senine filosofii e mai mult o figură ideală

din Republica lui Platon, decât ctitorul unei țări moderne, pândită de primejdii permanente.

Totuși, Masaryk și poporul său sunt fenomenele logice ale istoriei atât de interesantă, dar necunoscută, a Cehoslovaciei. Boemia e una din țările cele mai vechi ale Europei, unde au încolțit

primele idei de renovare ale spiritului european. Numai Anglia se poate lăuda cu o asemenea vechime.

În secolul al 14-lea, Boemia era o țară industrială. În munții ei, bogați în metale, s'au născut primele fabrici. Din toate țările Europei, mai ales din Germania, veneau orășenii, specialiști și muncitori, să ia parte la formarea unei noi structuri sociale și economice. În orașele Boemiei s'au dat primele lupte între spiritul feudal și cel al noiei Europe. La universitatea din Praga, întemeiată în anul 1348 s'a realizat, pentru prima dată, colaborarea armonică între popoare și limbi. În anul 1408 existau la Praga 30.000 studenți, cari învățau știința acelor vremuri, în cele patru secțiuni naționale: cehă, bavareză, saxonă și poloneză. Aici s'a ivit primul mare premegător al pedagogiei moderne, Jan Comenius și tot aici, s'a ridicat înaintea lui Luther, glasul protestantismului de către Jan Huss, profesor la universitatea din Praga. Înaintea lui Luther, Jan Huss a pornit lupta împotriva indulgențelor papei Ioan XXIII.

Lupta pentru independența națională a Boemiei s'a dat, aici, tot în secolul al 15-lea, de către eroul național Iwan Jiki, iar protestul împotriva nedreptății sociale a răsunat, pentru prima dată, în munții Boemiei.

Mișcarea de eliberare a poporului cehoslovac a mers mână în mână cu justiția socială. Încă din secolul al 14-lea, idealul acestui popor a fost dreptatea națională și justiția socială. Cehoslovacia e o țară de vechi tradiții culturale și politice. De aceea, figura lui Masaryk, e un produs organic al acestui pământ și nu o apariție singulară. În istoria vremurilor noastre, Thomas Masaryk va „rămâne pentru totdeauna viu în analele glorioaselor bătălii date pentru izbânda Dreptului și a justiției” — cum îl caracterizează pe Președintele Liberator, d. Tătăreanu în telegrama de condoleanță trimisă d-lui Milan Hodza.

MARȚI. — UN BRAȚ CU LEMNE

Ministerul industriei și comerțului a dat o ordonanță, în care fixează prețurile maxime ale lemnului de foc, la primul și cel mai sigur semn al iernii, care se apropie. Soarele și atmosfera încălzească a Capitalei ne dau iluzia unei veri nesfârșite.

Ordonanța ministerului e bine venită, pentru că ne trezește din moleșala verii și ne previne să nu ne lăsăm pe tânăla.

Cât despre acei „cari vor depăși aceste prețuri” nu știu dacă sancțiunile legii pentru înfrânarea și reprimarea „speculei ilicite” sunt suficiente să nu dea lipsă la cântar. În ordonanță, prețurile sunt fixate pe vagonul de lemne. Dar majoritatea populației nu se aprovizionează

cu vagonul. Cu prima zăpadă, omul sărac își cumpără primul sac. Și am constatat, de nenumărate ori, că negustorul ciupește câte un chilogram, două, câte îi trebuie nevoiașului să-și încălzească soba pentru o oră de căldură.

Cumpărând un vagon sau două, te simți destul de tare să controlezi cântarul până la un gram. Dacă ieși, colo, un sac sau un braț de lemne, n'ai să îndrăznești să-l controlezi pe negustor. Cel mult, ai putea să-i cerșești încă o bucată de lemn.

Ce facem, atunci, cu ordonanța ministerială, care nu prevede sancțiuni pentru aceste cazuri. Ar fi exces de zel și imposibil. Din lectura noastră de odinioară, nu vom uita, niciodată, înduioșătoarea poveste a lui Traian Demetrescu: „Un braț de lemn”. E o poveste tragică a unui om cu un singur braț cu lemn în toată viața sa. Tipărirea și afișarea acestei nuvele în birourile depozitelor cu lemne ar avea un efect dublu: negustorii, înduioșați, ar cântări exact și gestul ministerului ar fi o indicație pentru scriitorii noștri.

B. IOSIF

dimineata
și seara

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

Conferința dela Nyon, lângă Geneva

Vinerea trecută s'a ținut la Nyon așa numita conferință a „piratilor”, care s'a ocupat de nenumăratele atacuri efectuate în Mediterană de submarine și avioane necunoscute, asupra vaselor comerciale.

Fotografiile noastre înfățișează: sala ședinței, în care se poate distinge domnul M. Delbos, ministrul de externe francez, ținându-și discursul de deschidere a conferinței și o vedere generală a orașului Nyon, lângă Geneva.

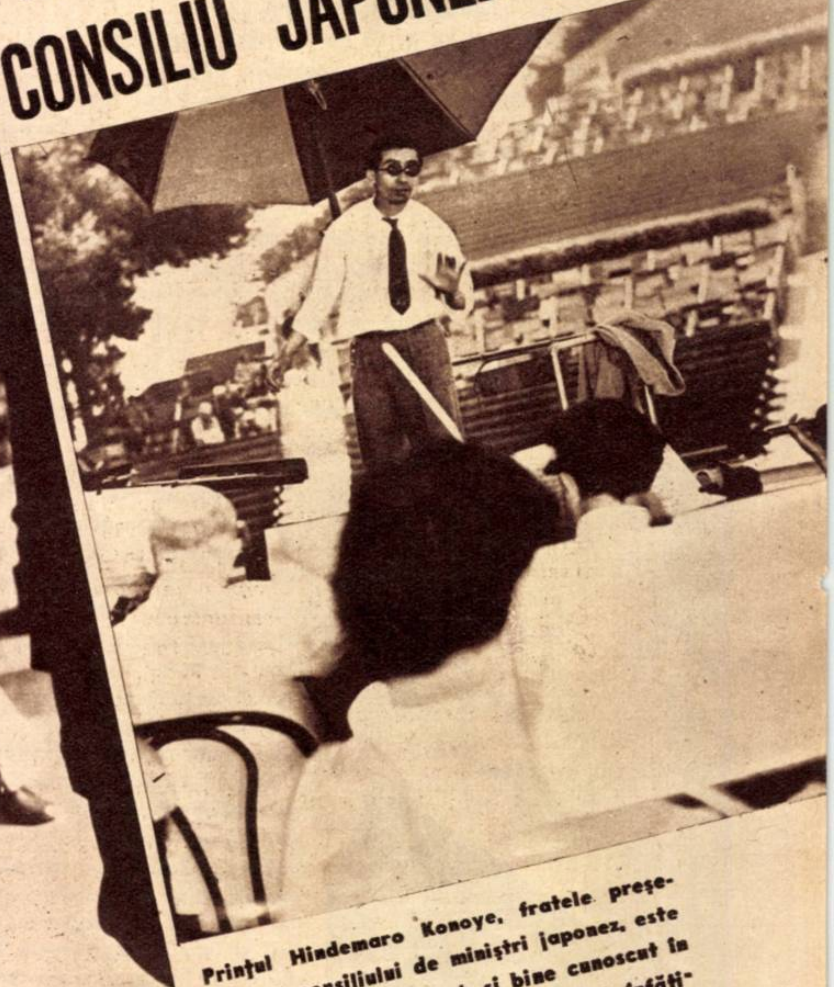

Guvernul belgian și Banca Națională: Van Zeeland răspunde rexiștilor

Săptămâna trecută a avut loc la Bruxelles, o ședință extraordinară a Camerei belgiene, în care domnul Van Zeeland a răspuns acuzării rexiștilor, în legătură cu situația sa la Banca Națională Belgiană. Domnul Van Zeeland, a declarat în această ședință — pentru care mulți dintre deputați și-au întrerupt vacanța — că de când a fost numit președinte al consiliului de miniștri n'a mai încasat niciun salariu dela Banca Națională, unde fusese, înainte, vice-președinte. Fotografia noastră îl înfățișează pe domnul Van Zeeland sosind la ședința extraordinară a Camerei.

FRATELE PREȘEDINTELUI DE CONSILIU JAPONEZ DIRIGEAZĂ

Printul Hindemaro Konoye, fratele președintelui consiliului de miniștri japonez, este un dirijor foarte dotat și bine cunoscut în lumea muzicală. Fotografia noastră înfățișează pe printul Hindemaro Konoye în timpul unei repetiții la Hollywood. El a adus cu sine, din patrie, muzicanți japonezi și un corp de balet compus din 50 de persoane.

PAVILIONUL ROMÂNIEI LA TÂRGUL ORIENTAL DE MOSTRE DIN LWOW

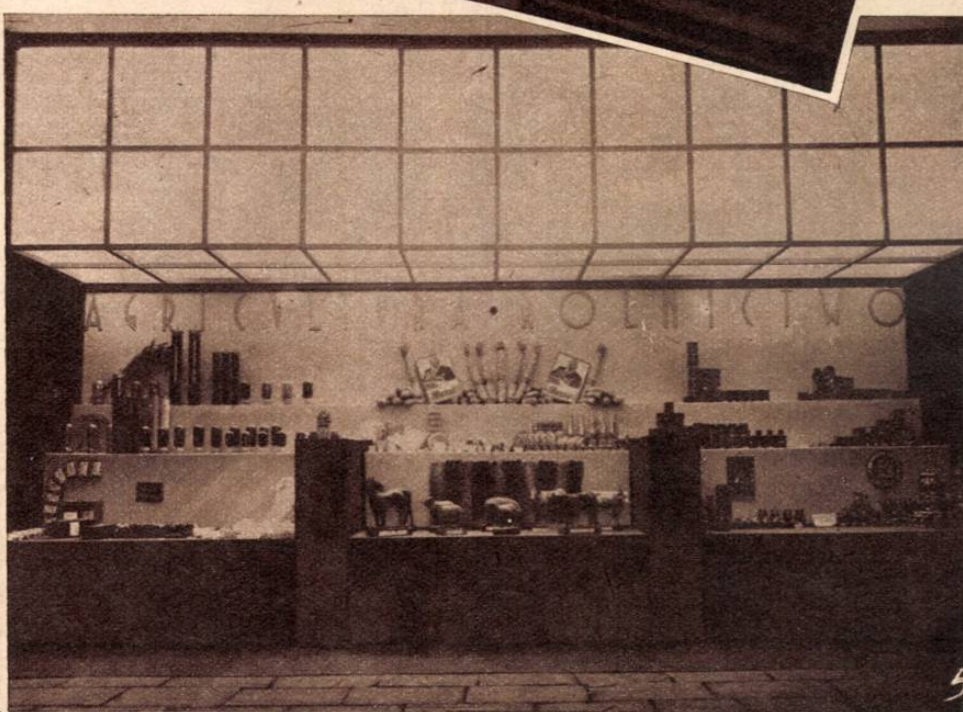
1. Vederea g-rală a pavilionului

2. Interior — standul industriei

3. Interior — diorama OETR-ului și panoul ONT-ului

4. Interior — standul vinurilor și fructelor

5. Interior — standul agriculturii

LUDMILA AFELERESCHI
Sculptură de Cristian Stănescu

Indrăzniți!...

fără nici-o teamă!

Lucrul cel mai important este o îngrijire rațională a dinților. Dar aceasta nu se poate face decât cu

Pasta de dinți NIVEA

care este de o eficacitate puternică, întărește dinții, dându-le albeață și strălucire, fără a ataca smalțul. — Așa dar, după fiecare masă și înainte de culcare curățați-vă bine dinții cu peria, întrebuițând Pasta de dinți Nivea. Aceasta deci, este adevăratul și singurul mijloc de a întreține dinții. Spumează ușor, excelentă la gust.

Imediat după răsăritul soarelui, Vasile își ia lădița și cutia de conserve care-i servește drept scaun, și pornește spre centrul Capitalei.

VASILE VĂCSUITORUL DE GHETE

Cine mai dă atenție micilor văcsuitori de ghete, pe care îi poți întâlni la fiecare pas, mai ales prin centrul Bucureștilor! Totuși reporterul nostru fotograf a fost uimit într-o zi, trecând pe Bulevardul Brătianu, de privirea vioaie a micului lustragiu pe care-l înfățișază fotografiile noastre, și care la vârsta lui — are numai 6 ani! — își îndeplinește meseria cu un talent și o dexteritate invidiată poate de mulți lucrători mai în vârstă. Muncește sărmanul dela 6 dimineața până pe la 5 după amiază, văcsuind conștiincios pantofii îmbibați de praful străzilor; în timpul prânzului — când străzile sunt pustii — sterge de praful automobilele de prin stații, iar seara, ca să-l ajute pe tatăl său care mai mult este șomeur decât are de lucru, vinde și ziare. Sărman copil, ce va deveni oare peste 20-30 de ani? Poate vreun magnat al cremei de ghetel! Dar cine-i va ierta oare lipsa totală de cultură. Căci la vârsta la care majoritatea copiilor abia dacă știu cât fac $2 + 2$, el trebuie să-și câștige singur existența, ba să-și ajute chiar și părinții. Totuși, nimic nu este imposibil pe lumea asta...

Bătând cu peria în lădița de lemn, atrage atenția trecătorului c'ar putea să-și lustruiască pantofii.

Numai când se ivește vreun client mai inimos care-i dă mai mult decât taxa obicinuită pentru lustruit, își permite și Vasile luxul să-și cumpere un porumb fiert de 2 lei!

Cu un strat gros de ceară, pantoful va luci ca un metal prețios!

E ora 5. Vasile își strânge periile și cutiile de cremă. Pornește să cumpere ziare.

Câștigul este pus la păstrare în... casa de bani, care nu este altceva decât o cutie goală de chibrituri.

L-a convins! Scurpă voinicește în perie și începe să lucreze.

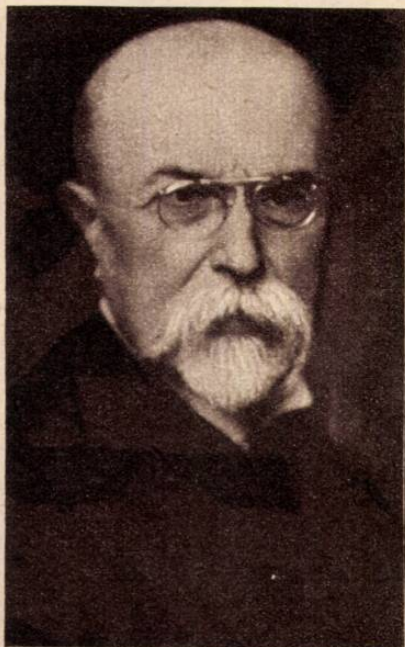

În timpul prânzului, când străzile sunt pustii, Vasile șterge praful depe mașinile din stații și câștigă și astfel câțiva lei.

(Fotografii Grossaru)

Doliul poporului ceh. - Un portret al lui Mihai Viteazul. - Câteva nume românești

Moartea președintelui liberator Thomas Masaryk, primul șef al republicii vecine și aliate, a îndurerat nu numai poporul ceh, dar omenirea întreagă. Și, în primul rând, pe noi Români, cari primim cu dragoste și admirație dezvoltarea uimitoare a acestei națiuni vrednice, exemplu de democrație și omenie.

Rolul lui Masaryk a fost copleșitor. Acest intelectual de rasă, filosof blând și vajnic luptător, va rămâne în galeria marilor conducători de neam și a frunților luminate din întregul univers. Omagiul pe care-l aducem adânc plecați, în fața mormântului tânăr al acestui patriarh, se îndreaptă, astăzi, spre întregul popor cehoslovac, care și-a pierdut părintele și-l plânge pios, într-o mare reculegere.

Popor tânăr, tumultos și plin de fantezie, noi avem multe de învățat dela vecinii și aliații noștri cehi. Ei au o admirabilă înțelegere a iubirii de neam, a democrației, a conlucrării cu ceilalți compatrioți. Fiecare zi înseamnă un progres uimitor în republica vecină.

La noi naționalismul e mai frecvent decât patriotismul, fiindcă e mai comod.

A fi naționalist înseamnă, la București, a te bate cu pumnii în piept că-ți iubești țara și a disprețui sau a lovi celelalte neamuri.

Operă numai negativă. Patriotismul este constructiv. El cere calm, iubire, entuziasm, tenacitate și în primul rând, iubire.

A prețui ceea ce este al tău, a-l înlesni, a-i provoca isbânda întărindu-l. A fi mândru de valorile pe care le ai, în toate domeniile, a le admira, a contribui la promovarea lor. Noi trăim într-o vrajă și-o enervare fără pereche.

Inveliți în faldurile tricolorului, lovim și fărâmițăm tot ce este efort personal sau încercare colectivă, descurajăm orice inițiativă românească. În vreme ce concetățenii noștri de altă limbă și sânge, știindu-se urâți și amenințați în bloc de valahismul agresiv și distructiv, își strâng rândurile, se organizează, se întăresc și prosperă.

Aceasta e învățătura zilei de azi. Să luăm aminte!

* * *

Reîntors din Moscova, d. Ostrowsky, ministrul Sovietelor ne-a adus un dar prețios: un tablou celebru, în care figurează și Voevodul nostru Mihai. Puțini știu că strălucitul domn a stat în strânse legături cu țarul Boris Godunov, care, în mai multe rânduri, i-a trimis icoane și bani ca să-l întărească în lupta pentru cruce.

Aflându-se la Iași, după ce cucerise Ardealul și Moldova, Mihai Viteazul a intrat în noi legături cu țarul Rusiei, învoindu-se să împartă cu el Polonia și Țările Balte. Un diplomat polon, prințul Sapiecka a aflat aceasta și a zădărnicit planurile domnului român și ale lui Boris Godunov.

Sfârșitul tragic al lui Mihai a împiedicat multe schimbări în aceste părți ale lumii.

Tot mai mare și mai tulburătoare crește, cu cât se face lumină, umbra marelui Voevod.

Cine era? De unde venea? Dece nu-l pomeneste nimeni ca fiu de domn, până ce n'a ajuns domn el însuși și pentruce, pe vremea lui Petre

poate ponegritoare, istoriografii din generația nouă, contestă paternitatea lui Pătrașcu Vodă, mort cu un an înainte de a se naște Mihai.

Tudora, mama Voevodului, n'ar fi fost o aristocrată, ci o simplă rachieră din Târgul-de-lână, al lalomiței, venită în țară din Epir, cu un frate modest negustor, lane. Copil al nimănu, Mihai a avut un adevărat tată în acest unchiu, grecul lane, care după o scurgere de ani îmbogățindu-se, a cumpărat nepotului mult iubit, bănia Severinului, apoi, bănia Craiovei, iar mai târziu însăși domnia țării.

Dar tronul Moldovei și al Ardealului n'a mai putut să le cumpere Chir lane; le-a cucerit Mihai singur prin bravura lui, prin extraordinarele sale daruri de cuceritor și mai ales prin clar viziunea unei porunci viitoare.

* * *

Într'un foileton publicat acum câteva luni în „Adeverul”, am dat la iveală o serie de nume cari par vechi românești și cari sunt de origine transdanubiană. Completez, pentru cititorii „Realității Ilustrate”, lista acestor nume de proveniență balcanică și asiatică.

E uimitor câte porecle turcești și slavone poartă protipendada bucureșteană.

Am văzut de curând lista unor participanți la o festivitate: prințul Brâncoveanu era trecut lângă d. Prodan. Primul înseamnă pe slavonește, apărător, iar al doilea vândut.

D. E. Lovinescu ședea în vecinătatea d-lui Tzigara-Samurcaș. Pe turcește, samurcaș înseamnă sprâncene blonde, stufoase, iar numele eminentului nostru critic și romancier vine dela lovi, care, în limba lui Metodiu și Kiril înseamnă a vâna. Numele talentatei noastre sculptorițe Mihaela Pătrașcu înseamnă draguță (slavonește) iar al lui Lucian Blaga, dulce.

Crainic = mârghiaș, dela crai care înseamnă colț, de unde și Ucraina, țara dela capăt.

Glad înseamnă spin, iar Vlad = șeful unei administrații, de unde și vlădică — pentru episcopi. Bacaloglu, pe turcește înseamnă băiat de băcan. Catargii este la Turci cel ce mână catării.

Hamangiu, cel care ține o băe. Neagoe pe slavonește înseamnă bătrân. Mircea = admirabil. Radu = vesel, Bejan — fugar, Pârvan = primul născut, Nedelea = Duminică, Mogoș — dificil, Dan — dăruit, Bratu — frate, Neacșu — nod mic. Stan — ridicat, etc.

Dar tot numele turcești sunt cele cari vin, în primul rând, după sfinții greci și romani în hramul cărora am fost botezați cei mai mulți dintre noi. Cine și-ar închipui că familia Buzdugan își trage numele din șoim cenușiu?, iar Balaban din simplu șoim?

Beza înseamnă pânză. Bucliu înseamnă mustă-

Cercel, care i-a fost, după datini frate, n'a ținut nici o dragătorie?

Istoricii de până acum ne prezintă pe Mihai ca pe un fiu legitim al Voevodului Pătrașcu, făcut cu o porfirogenetă, Teodora Cantacuzino, sora boierului bizantin Andronic Cantacuzino.

Intemeindu-se pe documente străine, mai ales ungurești,

ciosul. Caracaș = sprâncene negre, Kalinderu = derviş. Caragiale — negrișor. Hurmuzescu vine dela Hurmuz, mângăritărel. Caragea pe turcește înseamnă căprioară.

Pe curajosul nostru gânditor: Gr. Tăușanu îl traducem prin iepure. Numele lui Mihail Eminescu vine dela Emin = intendent.

Basarabenii Pelivan, Halipa și Erhan au porecle arabe: campion, învingător și principe.

Djuvara — iertare.

Maimarolu — fiu de arhitect.

Tafrali — fastuos.

Conduratu — cismar.

Deșliu — colțatul.

Culoglu — fecior de rob.

Cantemir, cu toată sonoritatea slavă a ultimei silabe care înseamnă pace (mir) e tot nume turcesc și s'ar traduce cu sânge oțelit.

Bacalbașa — staroste de băcan.

Papazoglu — fecior de preot, Popescu.

Beiu — domn.

Carabela — Stâncă neagră.

Tot ceea ce privește zidirea unei locuințe dela temelie, cărămidă, dușumea, până la tavan, ogeac și uluc, e hărăzit cu denumiri turcești.

Cuvântul *sufagerie*, pe care mulți îl cred franțuzesc vine dela arabul *sufra* — masă. Unelte de bucătărie, ca și numele celor mai multe feluri de mâncare: *cazan*, *ibric*, *tingire*, *caimac*, *sarmă*, *iofca*, etc... știe toată lumea că sunt turcești, dar prea puține doamne care servesc trufandale și le botează „des anginares” au aflat că numele anghinarelor vine tot din Turkestan, unde li se zice *enghinar*. Nici cuvântul *uragan* nu e franțuzesc ci tot turanic. Ca și *bărăgan*. N'as vrea ca acest pomelnic să tulbure pe cei ce proclamă limba cronicarilor ca adevărata limbă românească și socotesc cuvintele de proveniență latină drept niște neologisme. Eu, dimpotrivă, cred, că toate aceste expresii bulgaro-turcești, chiar dacă au câteva secole vechime, sunt neologisme față de latinitatea milenară a limbei românești.

VICTOR EFTIMIU

MICHEL REZISTĂ

Pe vreme bună, sau rea.

... De dimineață până seara.

Nu puteți ști cât de sigur și de durabil poate fi un tub de rouge de buze, până nu ați încercat MICHEL. El se atacează cu dragoste de buzele Dv. ... el va susține la masă, la dans, la sport... este proaspăt și atrăgător chiar după ploaie și umezeală.

MICHEL menține buzele moi și tinere. Mirosul său este delicat și modest. Baza sa de cremă apără contra uscăreii și crăpăreii buzelor... gura devine fermecătoare.

FERITI-VĂ DE CONTRAFACERI !

Tăiați cuponul și faceți cunoștință cu nouă frumusețe a buzelor.

7 NUANȚE FERMECĂTOARE

Blonde . Brunette . Cherry . Vivid
Capucine . Raspberry . Scarlet
Măriml : - De Luxe - Mare - Popular.

Intrebuințați rouge-ul bine aderent pentru un ten fermecător; pentru ochi: cosmeticul MICHEL, care nu usură și rezistă la apă

Repr. G-rala „Parfimeric” Bu-
Strada Romulus No. 64

OFERTĂ SPECIALĂ DE INTRODUCERE

R 3
Anexez Lei 25 — pentru un tub rouge de buze MICHEL, de probă

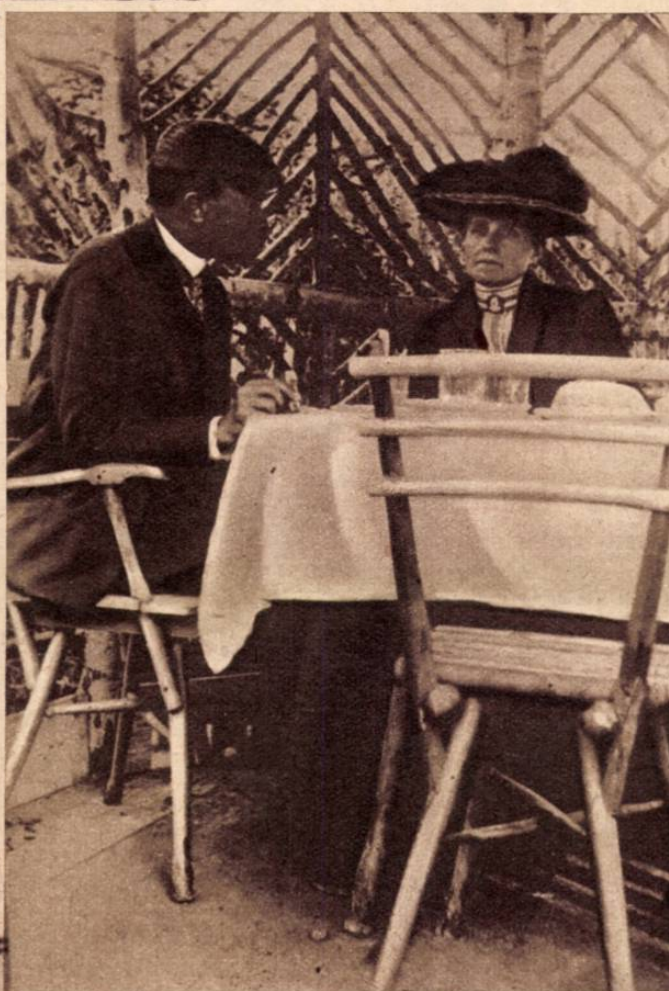
Numele:

Adresa:

↑
Casa în care
s'a născut pre-
ședintele Ma-
saryk.

←
Președintele
Thomas G. Ma-
saryk, student.

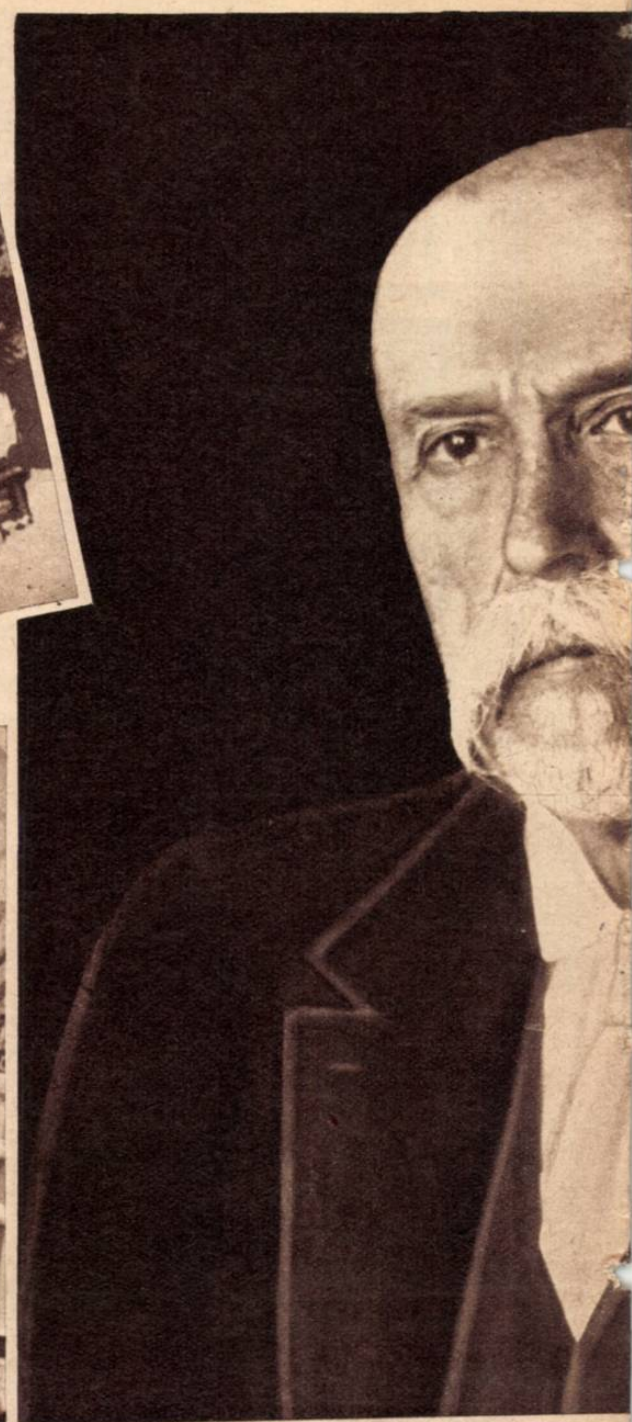

↑
Președintele Masaryk împreună cu soția sa,
la Valassk Mezirici, în 1905

↑
Președintele Masaryk trecând în re-
vizită brigada I-a cehoslovacă, la Be-
reznce (Rusia) în 1917.

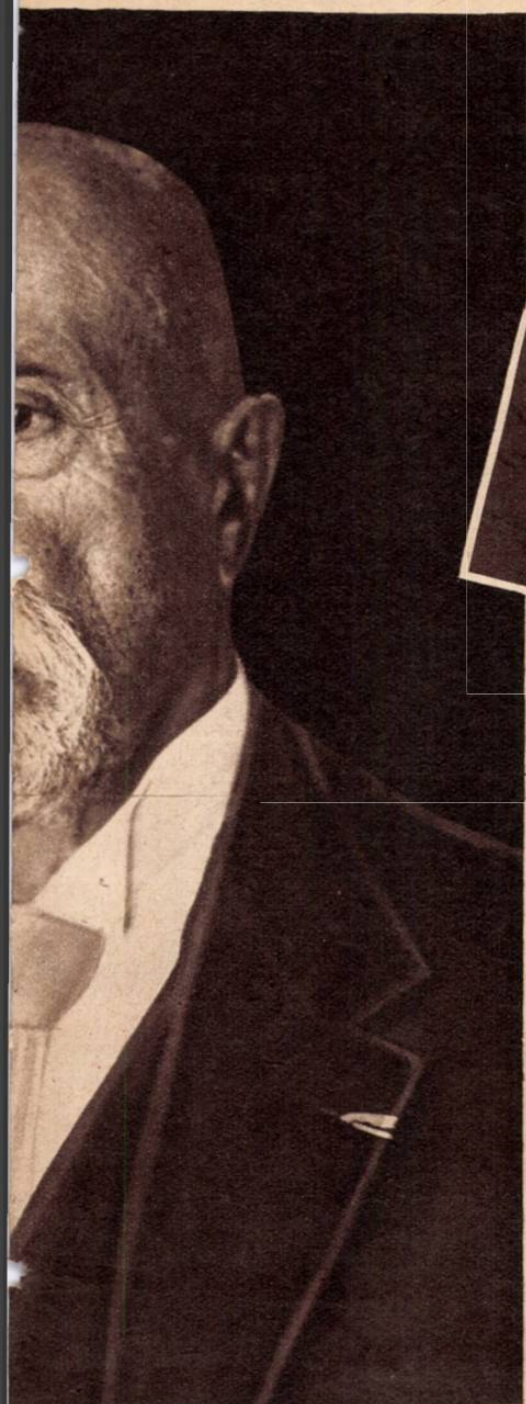
→
Kiev 1917. În mijlocul membrilor con-
siliului național cehoslovac, ia act de
„Jurământul de credință al națiunii
cehoslovace în lupta ei pentru inde-
pendență”.

A MU PREȘEDIN ELIBER

VIAȚA LUI THOMAS G. M

Intreaga lume civilizată plânge moartea. Pornit de jos, din sărăcie, acesta și-a cucerit triumful ideii de dreptate, socială și politică, pentru cei oprimați, pentru cei nedreptățiți. Intemeiat pe această muncă titanică, general de judecată limpede și de o minime durată, ajuns adevăratul creator al Republicii. După izbucnirea războiului mondial, a revendicat drepturile poporului cehoslovac, a lucrat la Paris și la Londra, a organizat retragerea acestora din Rusia, unde au luptat cu eroism ca un adevărat liberator. A avut fericirea să devie liberatorul Republicii Cehoslovace, după concepțiile sale de știință, din cărțile de filosofie și al sufletului omenesc, experiența unei călătorii atunci când au ajuns pe culmea...

URIT NTELE RATOR

MASARYK IN IMAGINI

a președintelui Thomas Masaryk. consacrat fiecare clipă pentru politică. A luptat totdeauna pentru

rație capacităților sale excepționale putere de exteriorizare, a Cehoslovacie.

pornit în lume pentru ca să ac. Neobosit, a colindat America, nizat Legiunile Cehoslovace și a dealungul Siberiei până'n Franța, rat corp de elită.

poporului său și să organizeze rile de înaltă etică din operele socială și de stat. Studiul onest vieții îndelungate și chinuite l-au ea scării sociale.

Președintele Masaryk discutând, la castelul Lany, cu d. Dr. F. Soukup, președintele senatului cehoslovac.

Dr. Jean și Alice Masaryk, fiul și fiica răposatului președinte Masaryk.

În 1930, pe terasa Grand Hotelului din Cap Martin. Dela dreapta la stânga: președintele Thomas Masaryk, Sir Austen Chamberlain; Miss Diana Chamberlain; dra Alice Masaryk, fiica președintelui; Lady Chamberlain și Jean Masaryk, fiul președintelui.

În 1933, luând parte la manevrele de toamnă.

Castelul din Lany.

Președintele Masaryk, în ziua când a împlinit 87 de ani, a fost felicitat la castelul său de domnul Eduard Beneš

Președintele liberator Dr. Th. Masaryk a făcut o plimbare oficială pe străzile orașului Praga, în ziua de 24 Mai 1934.

Insănătoșit după boala care l-a culcat în anul 1935, fotografiat alături de doctorul său curant, Maixner.

Catafalcul președintelui T. G. Masaryk, cu garda de onoare a legionarilor.

La patul mortului. Medicul curant al președintelui, prof. dr. Maixner cu două surori de caritate. Dela dreapta la stânga: dr. Maixner, sora Seifertová și Kapsová.

DOAMNĂ! HOLLYWOOD LANSEAZĂ MODA

Catifeaua neagră, de mătase și pielea albă de chevreau împrumută eleganța acestei rochii de seară, purtată de Maureen O'Sullivan. Micul gulerăș resfrânt și funda din față a cordonului sunt din piele. Partea de jos a rochiei prezintă și ea o noutate.

X Pentru seară, această rochie de taffetas și catifea neagră, purtată de Betty Furness, este de cea mai pură eleganță. De remarcant voalul mare depe cap, prins cu un mic buchetel de flori mici, albe.

X

Joan Crawford, eleganta vedetă a Hollywood-ului, poartă pe o rochie de seară albă, de crepe georgette, o mică jachetă roșie de mărgelă de sticlă.

Iată un ansamblu care poate fi văzut foarte des pe străzile Hollywood-ului! Betty Furness poartă un mantou de stofă de lână albă, cu guler de vidră maron și un fes alb de fetru, având ca garnitură un smoc de pene multicolore.

E FRUMOASĂ FEMEEA

AMERICANĂ
?

NU are doar un farmec străin spiritual și trupesc? Nu respiră doar sufletul exotic pe care l-a înăbușit cultura milenară europeană? Nicidecum. Ea este cu adevărat frumoasă și nu numai văzută de noi, dar chiar și în America. Nu s'ar putea spune că reprezintă idealul feminin, deoarece și în materie de frumusețe totul este relativ, fiecare epocă, fiecare țară avându-și tipul propriu. Dacă americana întrușipează un ideal, ea poartă pecetea imensității bogățiilor Americii. Este esența unei duzini, și mai bine, de popoare, care au izbutit să înlăture războiul civil, numai datorită faptului că au voit să-și uite obârșile diferite. O americană se naște desăvârșită, altfel nici n'ar fi americană. Bineînțeles că trebuie să fie și frumoasă. Frumusețea este acolo mai frecventă decât în orice alt ținut din lume. Americana a fost din totdeauna stimată și adorată. Chinuitoarea, uneori totală lipsă de femei din vestul sălbatec, care a dăinuit aproape până pe la mijlocul veacului trecut, chiar și în marile orașe, i-a asigurat această situație. Fermierii, cowboyii, căutătorii de aur, toți pionierii și emigranții cari ani de-a rândul nu zăreau chip de femeie, sub năvalnicul imbold al dorințelor își făuriseră din ea un idol. Autoritățile știau însă că femeia va trebui ocrotită, fie chiar în calitate de zeităte, în fața asaltului bărbaților sălbaticiți în preri sau înrațiți în orașe. Acor-

Tipul frumuseții
blonde: Ann
Southern.
(RKO-Raclo)

Tipul frumuseții brune:
Merle Oberon.
(United-Artists)

dându-i-se multă cinste, femeia a fost eliberată totodată de îndatoriri. Își va aparține ei înșiși, orice bărbat fiind gata s'o apere. Bărbatul care-și ocărăște soția este izgonit din casă de către vecini, crunt bătut și batjocorit. Galanteria se legiferează. Bineînțeles, cavalerismul conceput de urmașii lui „Uncle Sam”! În America femeile profită de bogăția special creată pentru ele. E un noroc deosebit simplul fapt că a te fi născut femeie. Bărbatul își ia asupra sa toate îndatoririle, dacă izbuteste să obțină o tovarășe. În America bărbatul muncește, iar femeia citește, face muzică, își primește și-și vizitează prietenile, petrecându-și timpul cât mai plăcut. Rațiunea existenței ei constă în a fi frumoasă.

În regiunea de miazăzi femeia albă nu muncește niciodată; nu-i rămâne altă preocupare decât să se îngrijească ca să apară cât mai atrăgătoare.

Sportul, îngrijirea igienică, alimentația rațională, precum și posibilitățile multiple de a se îmbrăca bine, dau o înfățișare dintre cele mai plăcute cetățenei americane. Griile mărunte ale gospodăriei sunt lăsate în seama unei negrese, care este jupâneasă și bucătăreasă credincioasă în același timp. În America, slugile sunt foarte scump plătite, astfel că se renunță ușor la confortul unei gospodării de tip european. Lunch-ul și cina se iau la restaurant. Dacă incidental se mănâncă acasă, bărbatul dă o mână de ajutor la gătitul bucatelor, și mai ales la spălatul vaselor. Contribuția unui eventual musafir de sex masculin este și ea acceptată cu seninătate de către amfitrioana, lipsită de susceptibilitățile europenei. Bucătăria americană nu cunoaște feluri complicate de mâncare, care necesită o serie întreagă de vase. Conservele sunt bune și puțin costisitoare. Legumele și carnea se cumpără pe jumătate preparate. Nu e

C... M... 10 August 1907

NOUL CONCURS AL
REVISTEI NOASTRE
100.000 LEI PREMII

D-TA ESTI ACELA?

Iată un nou și original joc grație căruia toți cititorii noștri pot să câștige 1000 lei. În fiecare Sâmbătă, între orele 6 și 7 seara, se va scoate la sorți — în prezența cititorilor noștri, cari sunt rugați să asiste — **DOUĂ LITERE** din alfabet și o **DATA** cuprinsă între 1 Septembrie 1850 și 1 Septembrie 1937.

Sâmbătă 11 Septembrie, la ora indicată, au fost scoase succesiv la sorți literile **C** și **M**, cifra **10**, luna **August** și anul **1907**, adică:

C... M... 10 AUGUST 1907

Persoana de naționalitate română al cărei

1. Nume de botez începe cu **C**,

2. Nume de familie începe cu **M** și care s'a născut în ziua de 10 August 1907

CÂȘTIGA 1.000 (una mie) lei

Și trebuie să facă dovadă, timp de 7 (șapte) zile cel mai târziu, fie prezentându-se personal la redacția noastră, fie trimițând un extras de pe certificatul de naștere, într-o scrisoare recomandată.

În cazul când mai multe persoane vor avea aceleași inițiale și aceeași dată a nașterii, premiul de 1000 lei va fi tras la sorți; restul concurenților vor primi fiecare câte 200 lei, în numerar.

IMPORTANT

1. Pentru persoanele cari au mai multe nume, nu contează decât primul nume înscris în registrele stării civile.
2. Pentru femeile căsătorite contează inițiala numelui soțului și nu aceea a numelui de fată.
3. Răspunsurile vor fi controlate după registrele stării civile.

E FRUMOASĂ FEMEEA AMERICANĂ?

de mirare că în colțisorul bucătăriei, într-o jumătate de oră, gospodina americană va pregăti un prânz gustos și arătos. Ii va rămâne însă o oră întreagă pentru coafat, mancurat și fardat. Și nu se găsește nimeni să-i ia aceste deprinderi în nume de rău. Dimpotrivă, ar fi condamnată dacă ar proceda altfel.

Americana este sveltă, fără proeminențe. La menținerea siluetei contribuie mult și clima continentală uscată și bogată în vânturi a Americii, care a schimbat întrucâtva și tipul bărbatului. Clima aceasta obligă pe femei să-și îngrijească tenul cu mai multă atenție. Cosmeticele sunt socotite în America o necesitate, nicidecum articole de lux. Femeea yankee din colțul cel mai uitat de Dumnezeu înțelege să se înfățișeze tot atât de îngrijit ca și locuitoarea marilor metropole. În genere, nu ține la cochetărie decât atâta timp cât se crede tânără.

Confecțiunile americane sunt ef-tine, deci la îndemâna oricărei femei.

Ele își păstrează până la o vârstă înaintată aspectul băețesc; silueta lor fină se menține în ciuda hranei consistente de care femeile nu se feresc. Cele din sud fac abuz de dulciuri, fără să sufere însă consecințele inevitabile pentru europeană: obezitatea.

Se zice că sunt mai frumoase femeile dela sud decât blondele din partea de miazănoapte a noului continent; în jurul golfu-

lui mexican e foarte pronunțat tipul brun, spaniol. Cartierul East Broadway al orașului Tampa, trece drept spaniol-cuban. Acolo se întâlnesc cele mai remarcabile frumuseți cu ochi negri adânci și scânteetori, cu pielea de o albeață strălucitoare, cu gura ca o rodie răsărind de sub cel mai drăgălaș năsuc. De remarcat faptul că nu excentritatea îmbrăcăminții sau a fardului pronunțat, scoate în evidență frumusețea femeilor din țările sudice, ci numai încălțăminte pe care o poartă. Numerele de pantofi nu depășesc 32 și 33 ca mărime, iar tocuri mai joase de 10 cm. nu se văd! În schimb, nici o femeie nu umblă pe jos; automobilul e la îndemâna tuturor. Toate femeile și fetele șofează cu o deosebită pricepere, atenție și mult sânge rece. Femeea americană nu se lasă influențată de vârstă. Chiar când îi albește părul ea continuă să poartă rochii de culoare deschisă, tocuri înalte și să întrebuințeze rouge-ul de buze. Toate acestea în mod firesc își păstrează aspectul tineresc chiar ca bunică. Băbuța americană e vioaie și simpatcă. Puține dintre ele au însă în urma lor, în pragul bătrâneții, un trecut atât de sbuciumat ca al nostru. Principiile civilizației yankee se întemeiază doar pe stima ce se acordă sexului frumos. Noi, cele pe care ne sugrumă îngrădirile sociale și ne năbușe conveniențele, nu putem decât să le invidiem.

L. S.

Devenea tot mai subțire și mai grațioasă

În patru luni a slăbit cu peste 13 kgr.

Această doamnă, înaltă de 1.52 m. cântărea 71 kgr. Dar norocul o favoriză, fiindcă descoperi o metodă de slăbire simplă și inofensivă de care se ținu timp de patru luni. Acum cântarul îi indică o cifră sub 57 kgr. Citiți cele ce urmează și veți afla cum s'a produs această schimbare:

„Acum vreo patru luni, am început să iau Kruschen, mai mult din curiozitate. Nu prea aveam încredere în astfel de tratamente fiindcă am mai urmat unul timp de 12 luni și rezultatul a fost 2 kgr. în plus, nu în minus. După primul flacon de săruri Kruschen am observat totuși o schimbare în mai bine, așa că am urmat cu tratamentul mai departe și am continuat să mă simt din ce în ce mai bine în toate privințele. Apoi vedeam cum în fiecare săptămână cântăream mai puțin și acum, după patru luni, sunt foarte mulțumită de rezultatele obținute. Sunt înaltă de 1.52 m. și înainte de a lua Kruschen cântăream 71 kgr. Acum cântăresc mai puțin de 57 kgr.” — (D-na) J. W.

Sărurile din Kruschen ajută organele interne să elimine în fiecare zi materiile nefolositoare și otrăvurile care încarcă organismul. Atunci, încetul cu încetul, uricioasa grăsime dispăre — încet, e drept, dar sigur.

De vânzare la farmacii și drogherii. Fl. mare lei 90, fl. mic lei 65.

CITIȚI

M A G A Z I N U L

pe luna Septembrie

160 pagini 25 lei

O cură de Helmitol:

e simplă și nu vă deranjează deloc în exercitarea profesiei Dv. Luați, timp de o săptămână, dimineața și seara, 1—2 tablete Helmitol într'un pahar cu apă zaharată. Tabletele Helmitol spală toate materiile dăunătoare depozitate în căile urinare, curăță sângele și dau vigoare nouă întregului organism.

TABLETELE
HELMITOL

B
A
Y
E
R

DIN **„MICUL PARIS”,** **BUCUREȘTIUL A DEVENIT „MICUL** **NEW-YORK”**

ACUM douăzeci de ani Bucureștiului i se spunea „orașul-grădină”. I se spunea așa, fiindcă era privit mai mult sub aspectul periferic, aceasta prezentând adevărata caracteristică, pentru ochiul vizitatorului străin. Acum zece ani, i se spunea „micul Paris”, — probabil din cauza străzilor lui înguste, a clădirilor de toate formele și a familiarității exagerate, cu care te cuprindea în brațe decum coborai din tren. Azi, Bucureștiul nu mai e nici „orașul-grădină” nici „micul Paris”. În mai puțin de zece ani, acest oraș, care părea de un nestrămutat spirit conservator, s'a lepădat de mantia tradițiilor și a făcut un salt pe deasupra Atlanticului... Bucureștiul a devenit „micul New-York”.

Montmartre, avem un Broadway în miniatură, în loc de grădinițe cu caiși, avem azi block-house-uri cu câte zece și douăsprezece etaje, în loc de sentimentalism romantic, posedăm spiritul practic al sportului și eleganței americane.

Ar fi nedrept dac'am atribui începutul epocii de americanizare clădirii specifice a telefoanelor de pe calea Victoriei. Tendința se observase mai de mult. Când Americanii și-au ridicat palatul lor din piața Teatrului Național, existau deja la București clădiri în stil yankeu. Existau câteva, printre cari se releva aceea a fostei edituri Hertz din piața Senatului. Aceasta și-a putut păstra câțiva ani privilegiul de a se numi cea mai înaltă casă din București. Pe urmă au răsărit altele și altele, ca dintr'un spirit febril de întrecere, cu cele existente. Azi nu se mai știe care e cea mai înaltă clădire din București. Sau dacă se știe,

În loc de

**„O METROPOLĂ AMERICANĂ
DE PROPORTII REDUSE...”**

**CLĂDIRI, ANTREN, MAȘINI,
VIAȚĂ TREPIDANTĂ
ȘI FEMEI FRUMOASE
CAȘI LA NEW-YORK**

varde, privită dela al 13-lea etaj. Jos oamenii par furnici, care se mișcă încoace și încolo, în permanentă goană după treburi. Iată (3) dactilografa la umbra zgârie-norilor. Iată (4) o stradă comercială, cu clădiri normale — altădată fala Bucureștiului — din care țâșnesc zgârie-norii ca niște

peste o lună nu va mai fi aceea, fiindcă se termină alta, alături, care trebuie s'o întrecă măcar cu un etaj.

Două elemente au contribuit totuși mult la această transformare rapidă a Bucureștiului: nesiguranța plasării capitalurilor la bănci și... târnăcopul Primăriei. Unul a distrus și cellalt a construit.

Dar ceea ce e deasemenea interesant de relevat e faptul că și oamenii s'au schimbat în același ritm accelerat. Viața patriarhală de odinioară a dispărut aproape complet din locuințele bucureștenilor. Oamenii s'au obișnuit atât de ușor cu camerele suprapuse ale block-house-urilor de parcă s'ar afla de când lumea în ele.

Ne-am americanizat cu totul.

Priviți acest reportaj fotografic și veți avea impresia că a fost luat la New-York, sau alt oraș din Statele Unite.

Iată, într-o parte, (1) lucrătorul de binale, înfruntând pericolul meseriei la înălțimi amețitoare. Block-ul la care lucrează s'a luat la întrecere cu cel din față.

După „legea” concurenței, trebuie să iasă mai înalt. Iată, în altă parte (2) panorama marilor bule-

catapetesme de biserică. Iată (5) altă stradă în care târnăcopul Primăriei n'a pătruns încă și care, prin contrast, e destul de interesantă astăzi. Și iată (6) micul Broadway, b-dul Elisabeta, cartierul

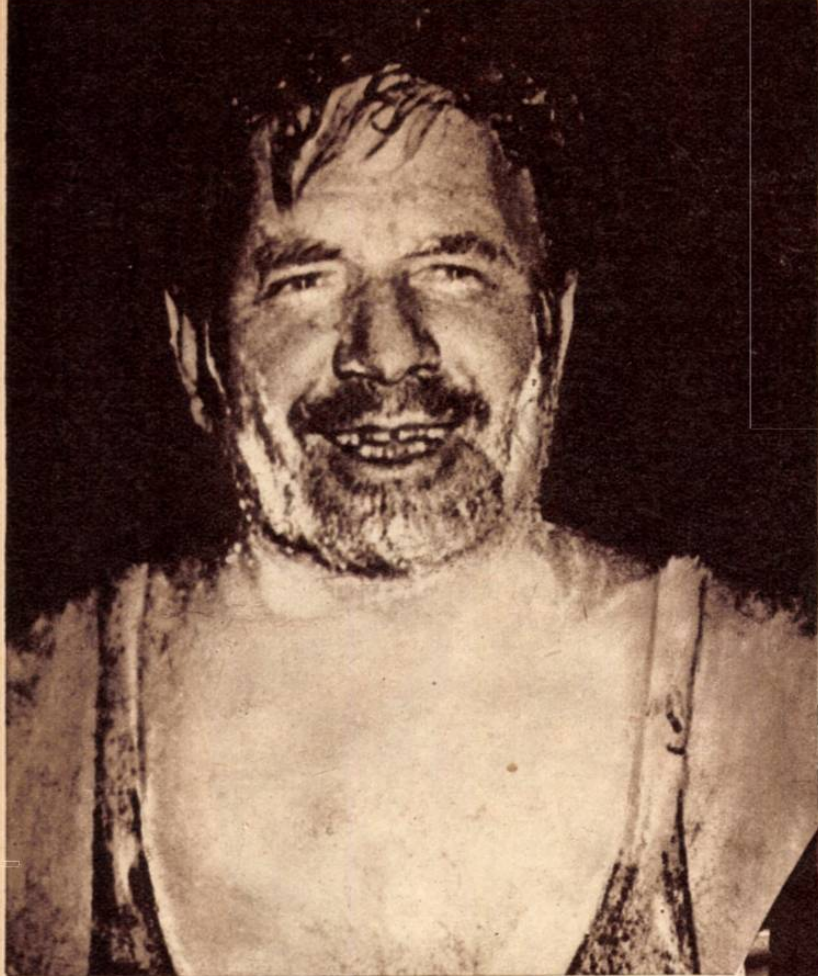
spectacolelor cinematografice, în care tronează neonul și electricitatea. În altă parte (7) vedem inovațiile serviciului de circulație: agentul, în cușca lui de origină americană, din care dirijează vehiculele prin semnale luminoase. Contrast pitoresc și interesant mai oferă și fosta biserică rusească (8) din str. Bursei, alături de linia simplă a zgârie-norilor răsăriți în jurul ei.

În sfârșit, iată alte două aspecte de stradă: (10) tipul bucureștencei care subjugă cu frumusețea ei pe toți vizitatorii străini și (11) ceata vânzătorilor de ziare, care țâșnesc din gura rotativelor ducând noutățile zilei în toate cartierele orașului.

În numărul viitor:

SURPRIZELE PE CARE LE ÎNCEARCĂ UN STRĂIN PE STRĂZILE BUCUREȘTILOR

INMORMÂNTAREA BARONULUI COUBERTIN, CEL CARE A REINVIAT JOCURILE OLIMPICE

În prezența familiei și a participanților la jocurile olimpice, a avut loc săptămâna trecută, la Geneva, înmormântarea baronului Coubertin. Inima baronului Coubertin — care a fost francez — va fi transportată în Grecia și înmormântată în Olympia. În fotografia noastră: scena din cimitir. Siciul este coborât în groapă. În fund: văduva baronului Coubertin cu nepoata ei Yvonne și nepotul ei, contele de Madre.

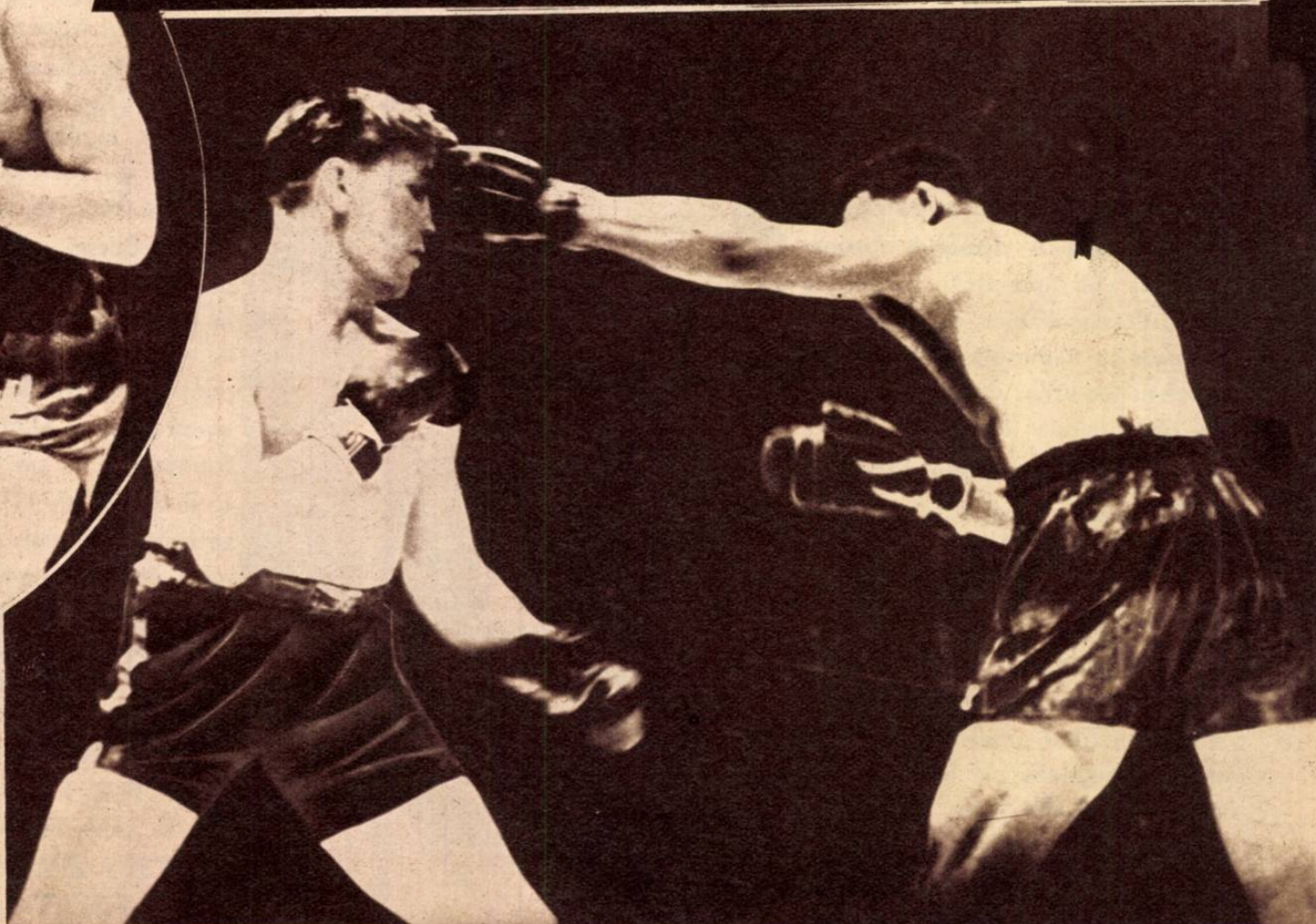

INNOTĂTOR FĂRĂ PICIOARE, INNOATĂ 230 KM. ÎN 6 ZILE

Tot New-York-ul discută performanța atinsă de un înotător fără picioare. Charles Jimmy, de 46 ani, căruia de mulți ani i-au fost amputate picioarele, a înotat dela Albany la New-York — o distanță de peste 230 km. — în 6 zile. După declarațiile sale, faptul că n'are picioare, i-a înlesnit plutirea pe apă, fără cea mai mică primejdie de scufundare. El a luat cu sine hrană, țigări și a și dormit din când în când câte puțin. Tot timpul a fost urmărit de o barcă. Jimmy n'a slăbit în timpul acestor 6 zile. Fotografia noastră înfățișează pe înotătorul recordman Charles Jimmy, fotografiat imediat după ce a ajuns la New-York.

PRIMELE FOTOGRAFII ALE MATCHULUI *FARR-LOIUS*, LA NEW-YORK

Într'un match greu de 15 reprize, campionul mondial de box la categoria grea, Joe Louis a învins pe englezul Tommy Farr, la puncte. N'a lipsit mult ca Farr să iasă învingător, cu toate că pronosticurile presei americane nu i-au prevestit vreo șansă.

Fotografiile noastre înfățișează: Farr își iese din fire în runda 15-a, copleșindu-și adversarul cu o ploaie de pumni ca să poată obține la sfârșit un knock-out și o directă stângă a lui Louis în fruntea lui Farr.

„KEAN“ LA TEATRUL REGINA MARIA

Teatrul Regina Maria a inaugurat săptămâna trecută a 24 stagiune cu „Kean“ după Alexandre Dumas. Rolul titular a fost impresionant interpretat de d. Tonny Bulandra. In celelalte roluri s'au evidențiat d-nele: Dina Cocea, Elvira Petreanu și Ninetta Gusty și d-nii: Ion Talianu, Cr. Etterle și Marcel Enescu. Fotografia noastră înfățișează o scenă din actul I al piesii Kean.

Fetele chineze devin sanitare

Fotografia noastră înfățișează fete chineze într'un lagăr de lângă Shanghai. Ele primesc instrucțiuni pentru primele ajutoare pe care vor trebui să le dea răniților în dosul frontului.

Ocuparea orașului Peiping de către Japonezi

După ocuparea Peipingului de către Japonezi, prima grijă a fost să se servească un prânz de orez, refugiaților japonezi, rămași fără adăpost. Fotografia noastră înfățișează pe refugiații japonezi la masă, într-o stradă din Peiping.

Aveți groază de ora meselor?

Dacă vă temeți de ora meselor pentru că fiecare îmbucătură prelungeste suplicul digestiv, trebuie să încercați Magnesia Bisurata. Neutralizând excesul de aciditate, cauza acrelilor, apăsărilor și a cea mai mare parte dintre indispozițiile stomacale, Magnesia Bisurata vă va procura o ușurare imediată. Dela prima doză de Magnesia Bisurata, veți mânca după poftă și veți digera cu plăcere. Nu așteptați ca micile indispozițiuni să degeneze în gastrită, sau încă și mai grav, în ulcer; cumpărați chiar astăzi un flacon de Magnesia Bisurata.

DIGESTIE ASIGURATA MAGNESIA BISURATA

De vânzare în toate farmaciile și drogueriele. Leț 75 flaconul mic sau în format mare economic, leț 110.

INSTITUT COSMETIC MEDICAL
Sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Indepărtarea definitivă a părului de prisos prin diatermie. - Ingrijirea medicală modernă a tenului și trupului.
Consult. 10-1, 4-7
Str. Brezoianu 9 III Telefon 35922

DR. N. ZUCKERMAN

Reîntors din străinătate și-a reluat consultațiile.

Str. Labirint 178 Tel. 4.66.10

Cereți

„Detectivul invizibil“ și simpatica lui maimuțică Jim — au de rezolvat o teribilă problemă:

Frumoasa d-nă Irvine, cu dubla ei existență misterioasă, este ea, „Păianjenul Alb“ sau victima acestuia?

CEREȚI AZI

„Romanele Captivante“ 15 LEI

ARTICOLE DE BĂRBATI

cumpărați

la Vulturul de Mare cu prestele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACI 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)
a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.
Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPF HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București. B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I

Consult. 3—6

Telefon 46601

„REALITATEA ILUSTRATĂ“, revistă de informații și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 de pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți“, în 24 pagini tipar obicuit. Director: Nicolae Constantin. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 7—9. Telefon 3-8430. Ccc. postal: 2741. Adr. telegrafică: „Realitatea“ București. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și de Sud, Asia, Africa, Oceania, pe un an: lei 700; pe 6 luni 350 lei; pe 3 luni 150 lei. În toate celelalte țări din Europa, pe un an: 550 lei, pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150 lei.

S'au pus bazele Micii Înțelegeri a învățătorilor

In zilele de 5, 6 și 7 Septembrie a. c., a avut loc la Oradea-Mare, congresul anual al Asociației Generale a Învățătorilor din România, al cărui președinte este d. D. V. Toni.

La congres au participat un număr de peste 3000 învățătoare și învățători din toate provinciile țării, îmbrăcați în frumoase costume naționale, specifice regiunilor cărora aparțineau.

Deosebit de caracterul pur profesional, congresul a fost și prilejul unei frumoase și impunătoare manifestații naționale la granița de vest a țării. Cu acest prilej s'au pus și bazele Micii Înțelegeri a Învățătorilor.

Învățătorimea cehoslovacă a fost reprezentată la congres prin domnii E. Vlasak președintele U. C. S. R. și Jurek Jaroslav învățător ceh din Letovice, despre care noi am mai vorbit în buletinele cursurilor de vară ale Asociației Generale a Învățătorilor din România, dela Piatra-Neamț.

Amândoi delegații învățătorimii cehoslovace la congres au adus adeziunea colegilor lor pentru Mica Înțelegere a învățătorilor, prin care legăturile politice actuale dintre statele componente ale ei, să fie transformate în legături de frăție.

Congresiștii, prin glasul d-lui D. V. Toni, au răspuns cu entuziasm la această propunere, și s'au declarat gata să pornească la o adâncire a raporturilor viitoare dintre cele trei națiuni, prin tineretul școlar care va fi educat de astăzi încolo, în sensul de a iubi Cehoslovacia și Iugoslavia ca pe a doua lor patrie.

În tot timpul șederii lor în Oradea, congresiștii s'au bucurat de o găzduire și primire foarte călduroasă, atât din partea populației orașului, cât și din partea colegilor lor din ținutul Bihorului, care prin d. Mangra, învățător și deputat, au căutat să facă tot ce s'a putut pentru ca congresul să aibă strălucirea ce s'a văzut.

Primul pas făcut pentru strângerea raporturilor dintre Cehoslovacia și România, s'a făcut prin excursiunea de studii organizată de Asociația Generală a Învățătorilor din România în Cehoslovacia în zilele de 7, 8, 9, și 10, 12 Septembrie a. c., despre care vom vorbi în numărul viitor.

D. M. CRĂCIUN-Moreni

1. În fața peronului gării Oradea, ornată cu drapele românești și cehoslovace, străjerii și străjerele așteaptă sosirea d-lui maior adjutant Sidorovici, trimisul M. S. Regelui la congres.

2. Dl. Fl. Ștefănescu-Goană, subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale, având în dreapta pe Dl. Toni și în stânga pe d. deputat Mangra, trece în revistă străjerii și străjerele, în gara Oradea.

3. Învățătoarele mehedințene delegate la congres.

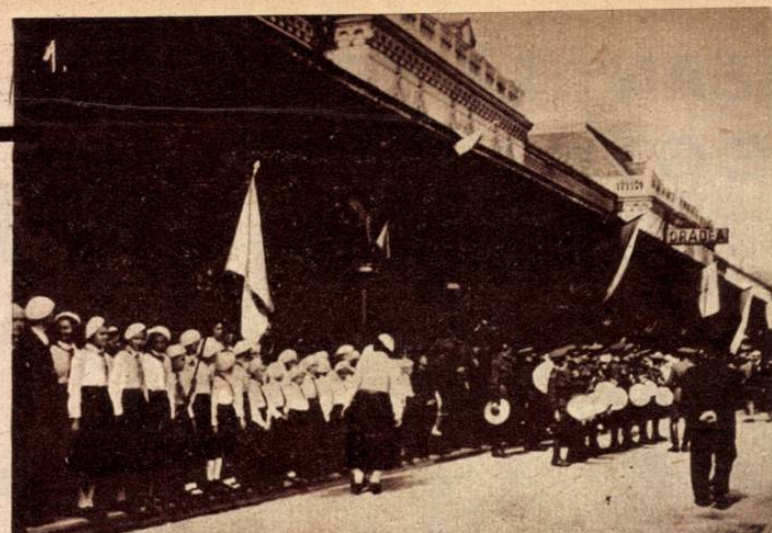
4. Dl. D. V. Toni, la masă, cu colegii congresiști.

5. Un grup de învățători la masă.

6. Delegația Dâmboviței la congres.

7. Alt grup de congresiști.

8. Delegația Prahovei la congres.

x. Dl. V. Toni, președintele asociației generale a învățătorilor din România.

y. Dl. R. Vlasak, președintele asociației învățătorilor cehoslovaci.

z. Dl. Mangra, învățător și deputat, președintele asociației învățătorilor bihoreni.

UN DINEU LA COUNTRY-CLUB

SOCIETATEA Anglo-Română a dat, la Country-Club, un dineu în onoarea oaspeților englezi de pe vasele de război care ne-au vizitat țara. Fotografiile noastre înfățișează:

Asistența închinând în picioare pentru oaspeți.
Sir Reginald Hoare, ministrul Angliei la București dansează cu d-na Tilea.

CONGRESUL DE OTO-RINO-LARINGOLOGIE

În Capitală s'a deschis congresul internațional de laringologie. Fotografia noastră a fost luată în prima zi a dezbaterilor.

ILUMINAȚI ZĂMBETUL DVS. CU KOLYNOS

Kolynos face dinții frumoși și albi. El este antiseptic. Spuma sa pătrunzătoare ajunge în toate interstițiile și cavitățile dentare, distrugând germenii periculoși care cauzează decolorarea și caria. Încercați Kolynos. Veți fi încântați. Economisiți—cumpărând tubul mare

LA PLAJĂ...
LA MUNTE...
LA TEATRU...

*fumătoarea
exigentă
fumează
numai*

**ȚIGARETA
DOINA**

DE VÂNZARE LA
TOATE DEBITELE

CAM

10 ȚIGARETE 25 LEI

SCHERK
PARIS-BERLIN-NEW YORK

De aceasta are nevoie tenul Dv.

Cremele Scherk mențin frumusețea naturală a tenului Dv. și îi dau fericita senzație a îngrijirii cultivate, de care aveți nevoie pentru succesul Dv. ● Crema Trisena - crema de zi - dă tenului tonalitatea delicată și mată. Ea apără porii, formând o bază ideală pentru pudră ● Iar pentru tratamentul de seară: Cold Cream Scherk, din ceară curată de albine și uleiuri fine, curăță, hrănește și întărește epiderma ● Cine apreciază o cură eficientă de înfrumusețare, va alege cremele Scherk... Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 și 123 - în tuburi à Lei 47 și 67.

MARLENE DIETRICH

LA VENEZIA

Celebra stea de cinematograf, Marlene Dietrich, se află actualmente la Veneția, unde s'au întâlnit artiști din toate colțurile lumii, pentru expoziția internațională a filmului. La Veneția se află și cunoscutul regisor Joseph von Sternberg. Fotografia noastră înfățișează pe Marlene Dietrich și Joseph von Sternberg (stânga) la o cafenea din piața San Marco, la Veneția.

BETTE DAVIS A CAȘTIGAT, LA VENEZIA, CUPA „VOLPI”

Superba actriță americană de cinema, Bette Davis a fost premiată în cadrul expoziției internaționale a filmului, în Italia, ca cea mai bună interpretă a anului. Ea a primit cuba „Volpi”. Fotografia noastră o înfățișează la o serală dată la Veneția.

(Foto Warner Bros)

DOUGLAS FAIRBANKS A SOSIT LA LONDRA

Celebrul artist american de cinema, Douglas Fairbanks, a sosit zilele trecute la Londra, însoțit de soția sa. Fotografia noastră îl înfățișează pe Douglas Fairbanks cu pălărie tiroleză și pe soția lui cu mica ei nepoată, în gara Waterloo din Londra.

ANUL XI No. 558

29 SEPTEMBRIE 1937

10 LEI

LA VÂNĂTOARE...

Momentul decisiv din viața mea

HELLA PITT
NOUA STEA
DE CINEMA

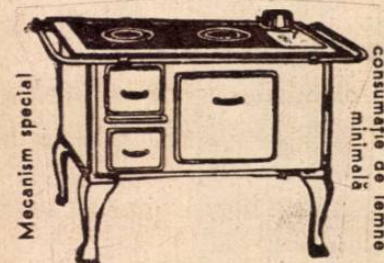
Trei experți severi mă observau când îmi pudram obrazul cu o pudră ordinară. Arătam "sulemenită". Pudra îmi făcuse pete pe piele. Am îndepărtat-o cu desăvârșire. Apoi am aplicat o nouă pudră invizibilă "aerizată", amestecată cu Spumă de Cremă. Experții erau stupefiați de metamorfoza ce se petrecuse cu mine.

Este cel mai mare secret al cosmice, descoperit de curând. Rețeta și drepturile au fost dobândite imediat de către Tokalon pentru o sumă enormă. Se poate cumpăra acum sub numele de Pudra Tokalon, celebra Pudră de Paris. Incercați-o și veți avea înfățișarea mai fragedă, mai tânără și mai frumoasă în fiecare zi.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Podoaba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELITE”
executată în teracotă albă cu căpușală refractară din șamota.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHIR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

COSMETICA MEDICALĂ

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromajer. Ingrijirea feței (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Tratament contra căderii părului. Cură de slăbire. Informațiuni gratuite. Consult. 2-7 și cu ore reținute.

Bulev. Elisabeta nr. 3 A. vis-a-vis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

MITROPOLITUL DIONISIE AL POLONIEI IN CAPITALĂ

Mitropolitul Dionisie al Poloniei a vizitat, săptămâna trecută, capitala noastră. Fotografiiile noastre înfățișează:

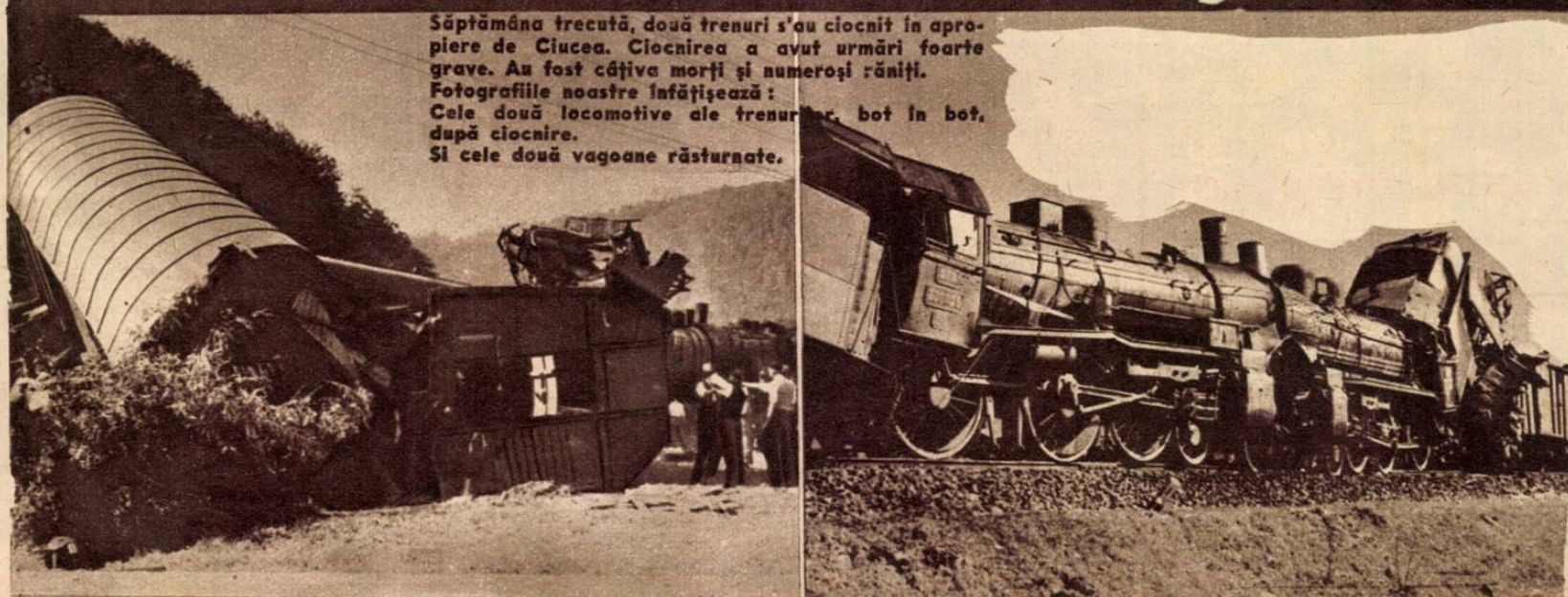
Mitropolitul Dionisie înconjurat de clerul și membrii legăției polone, primit în gara de Nord. Mitropolitul Dionisie, Patriarhul doctor Miron Cristea și Mitropolitul Puiu Visarion al Bucovinei.

SERVICIUL RELIGIOS pentru PREȘEDINTELE CEHOSLOVACIEI

La Patriarhie s'a oficiat săptămâna trecută o slujbă religioasă pentru președintele Cehoslovaciei, Thomas G. Masaryk. Fotografia noastră înfățișează pe M. S. Regele Carol II, părăsind Patriarhia după terminarea slujbei religioase.

Catastrofa de cale ferată de lângă Ciucea

Săptămâna trecută, două trenuri s'au ciocnit în apropiere de Ciucea. Ciocnirea a avut urmări foarte grave. Au fost câțiva morți și numeroși răniți. Fotografiiile noastre înfățișează: Cele două locomotive ale trenurilor, bot în bot, după ciocnire. Și cele două vagoane răsturnate.

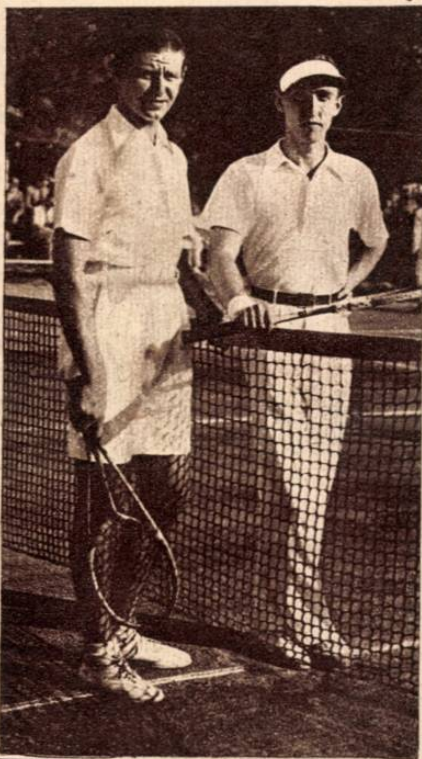
MATCHUL DE FOOT-BALL SPORTUL STUDENȚESC — VULTURII

Duminică s'a disputat în Capitală matchul de foot-ball pentru campionatul diviziei naționale, între Sportul Studențesc (București) și Vulturii (Lugoj). Matchul a fost câștigat de primii cu scorul de 3:1. Fotografia noastră înfățișează o fază din match.

Cupa celor trei capitale

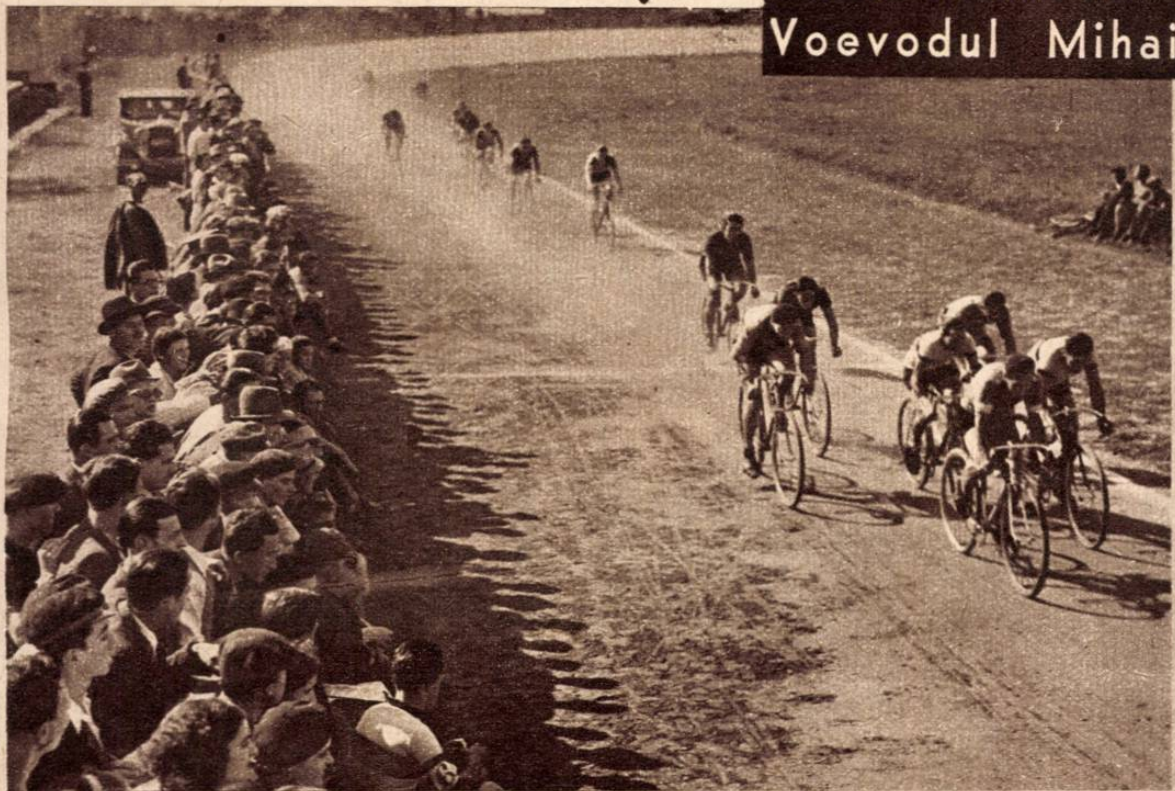
Pe terenurile Tenis-Clubului român, se desfășoară matchurile de tenis pentru cupa celor trei capitale. Fotografia noastră înfățișează pe Caralulis (București) și Coniovici (Belgrad).

MATCHUL DE FOOT-BALL VENUS-JUVENTUS

După o partidă aprig disputată, matchul pentru campionatul diviziei naționale, dintre Venus și Juventus, a revenit primilor cu scorul de 3:1. Partida n'a fost câștigată decât în ultimele minute de joc. Fotografia noastră înfățișează o fază a matchului la poarta Juventusului.

La velodromul Voevodul Mihai s'a disputat Duminică o cursă ciclistă de 15 ture. Fotografia noastră a fost luată în timpul cursei și înfățișează pe concurenți în plină acțiune.

Cursa ciclistă dela velodromul Voevodul Mihai

*Pudra
cu cele mai fine nuanțe!*

Printre numeroasele nuanțe discrete ale pudrei cu renume mondial **Three Flowers Richard Hudnut** găsiți și pe aceea potrivită tenului Dv., în toate anotimpurile, pentru lumina crudă a soarelui, cât și pentru lumina artificială. Ea desăvârșește tratamentul de înfrumusețare **Three Flowers Richard Hudnut**, dovedit până acuma cel mai eficace.

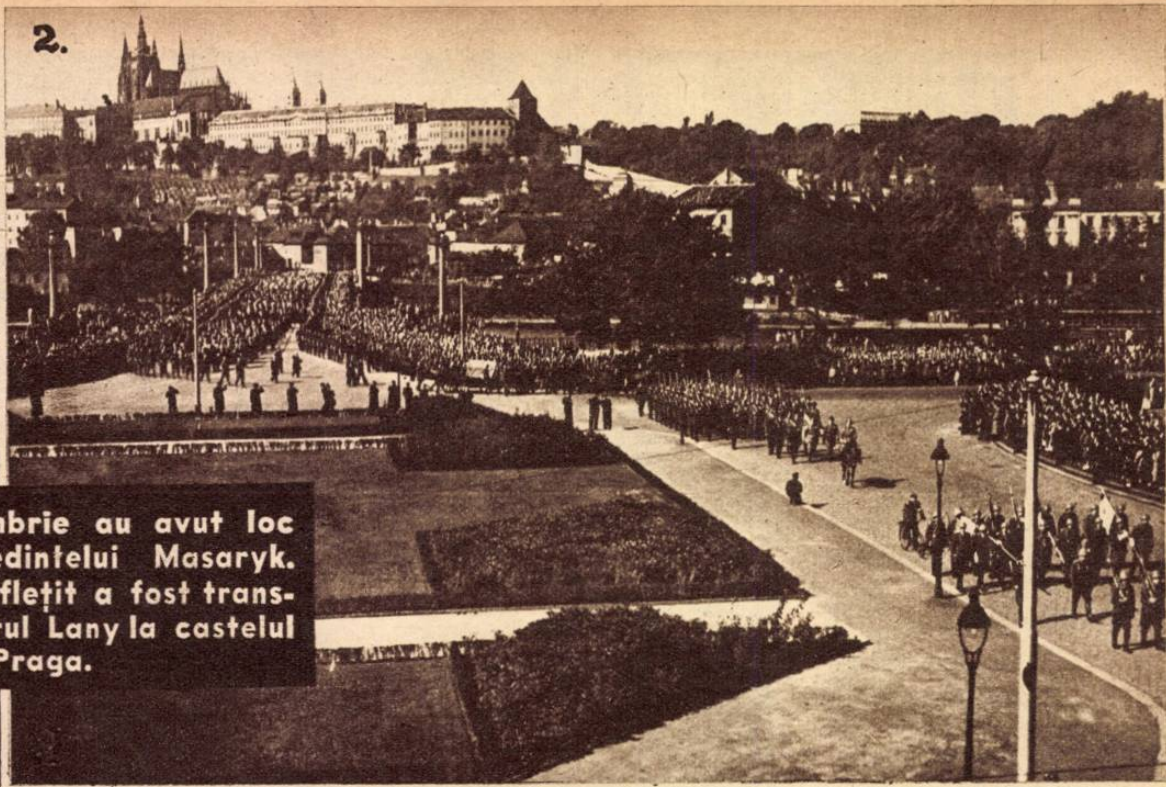
Pudra **Three Flowers Richard Hudnut** este de o aderență perfectă, de o rară finețe, se depune pe față într'un strat imperceptibil, dând tenului, fie el cât de dificil (gras sau uscat), o strălucire mată, catifelată.

RICHARD HUDNUT

Three Flowers Beauty Treatment

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL
Bulevardul Carol 57 fost 39. Telefon: 3.52.73

D-NA Dr. M. RABINOVICI, dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea părului de prisos Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7 Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite

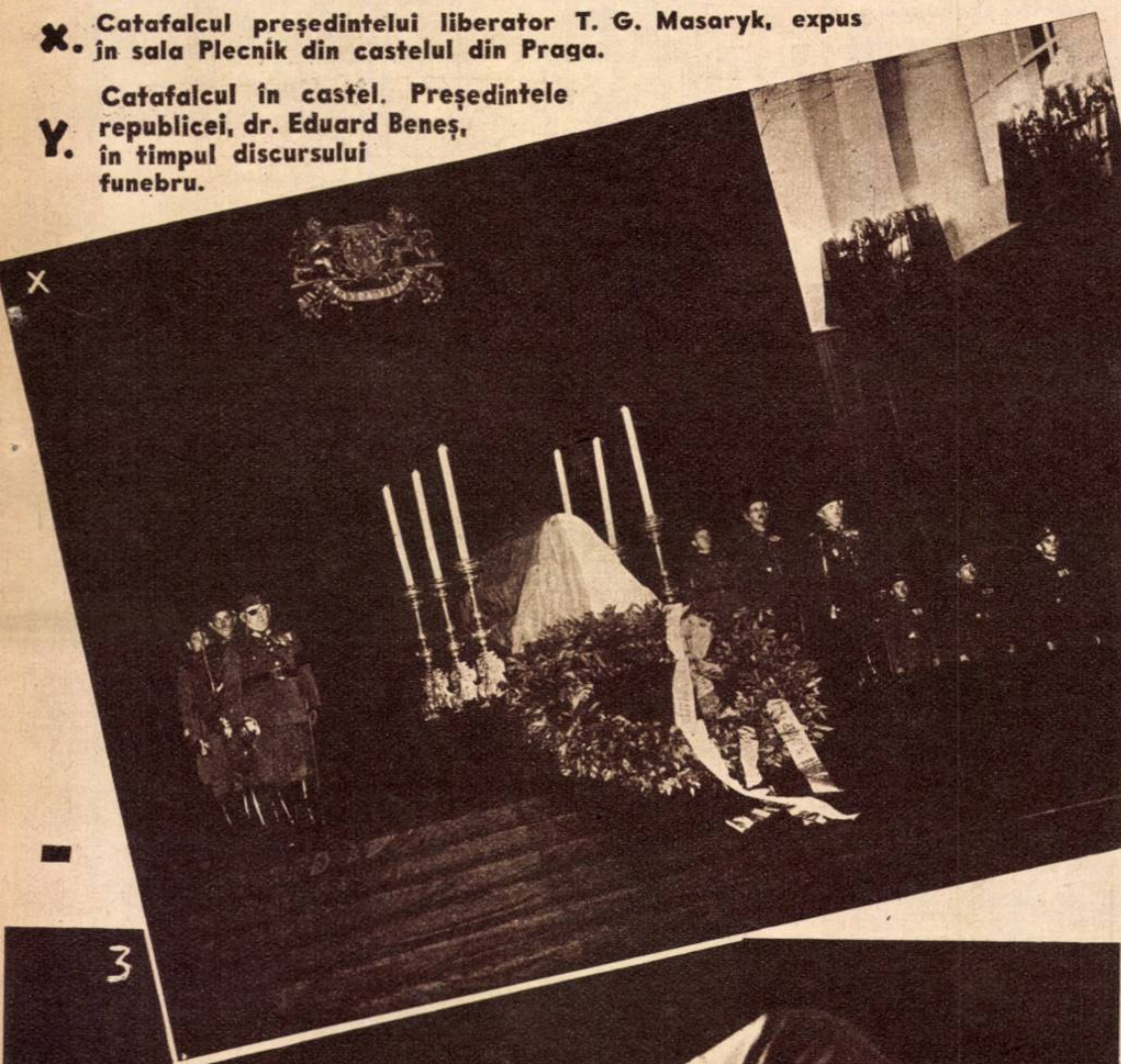

Marti 21 Septembrie au avut loc funeraliile președintelui Masaryk. Trupul său neînsuflețit a fost transportat dela palatul Lany la castelul din Praga.

FUNERALIILE PREȘEDINTELUI LIBERATOR THOMAS GARRIGUE MASARYK

X. Catafalcul președintelui liberator T. G. Masaryk, expus în sala Plecnik din castelul din Praga.

Y. Catafalcul în castel. Președintele republicei, dr. Eduard Beneš, în timpul discursului funebru.

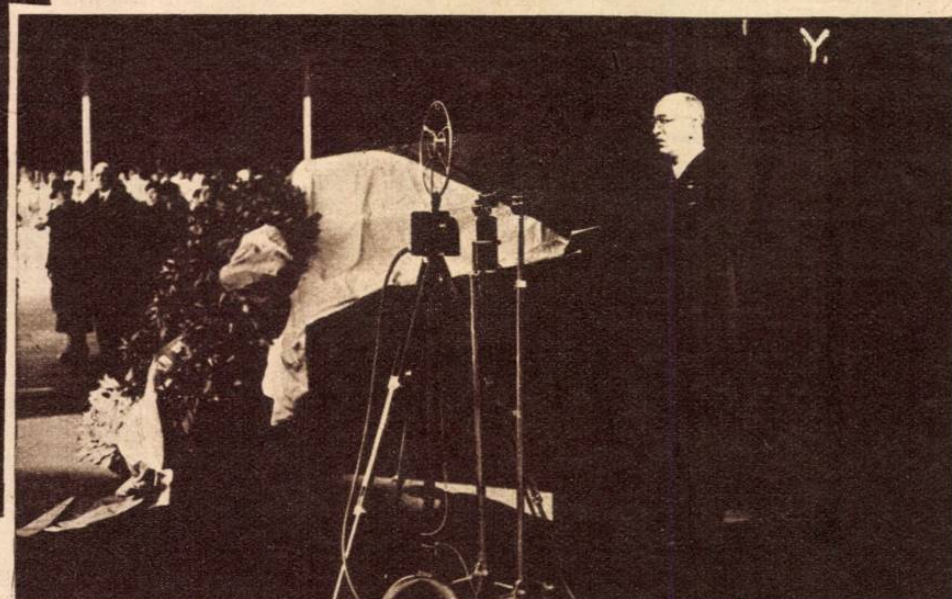
Fotografiile noastre înfățișează :

1. O parte din cortegiul care a urmat carul funebru.

2. Cortegiul funebru, a cărui trecere a durat trei ore, în piața „Vaclavske namesti”.

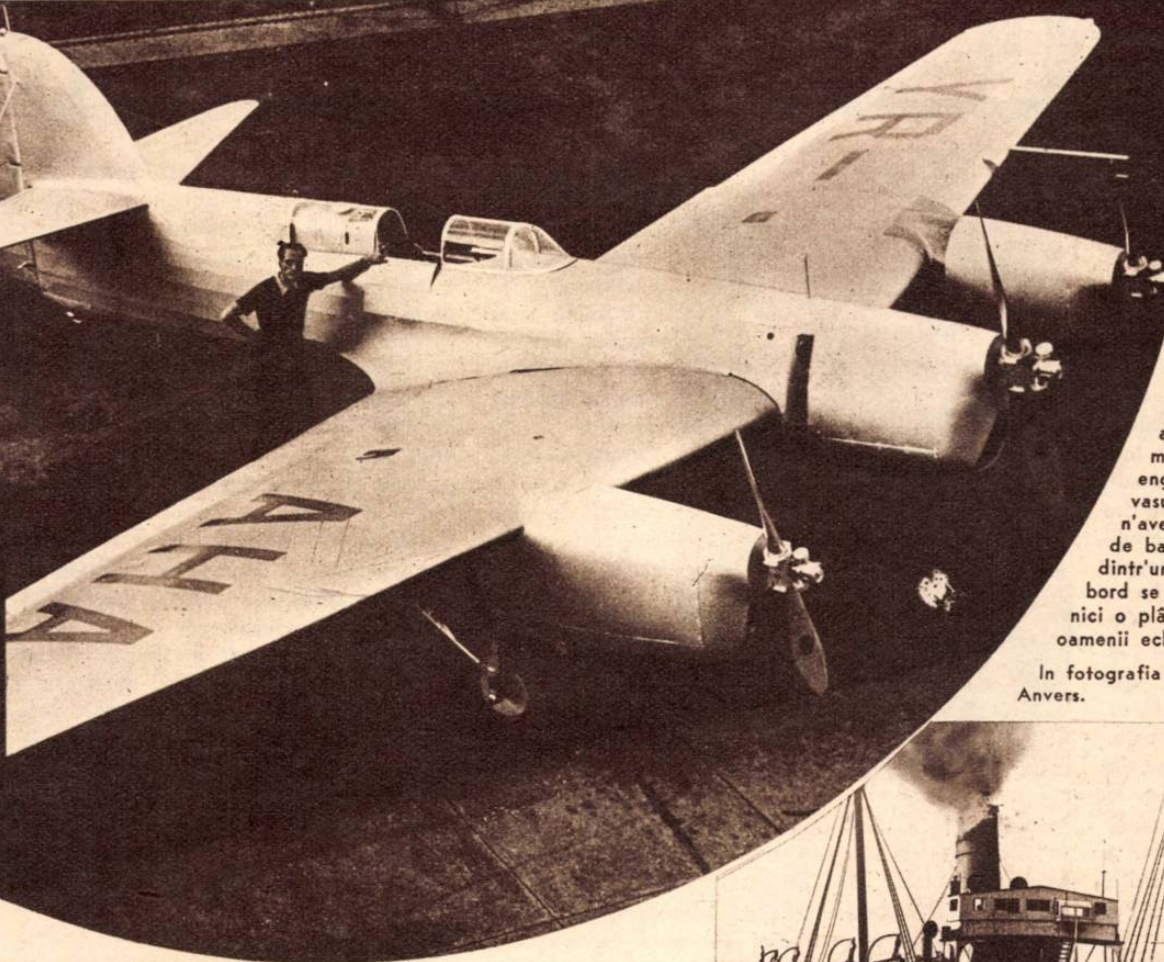
3. Sosirea sicriului cu rămășițele pământești ale președintelui Masaryk la castelul din Praga.

4. Coborârea în criptă a sicriului.

PREGĂTIRI PENTRU TRAVERSAREA ATLANTICULUI

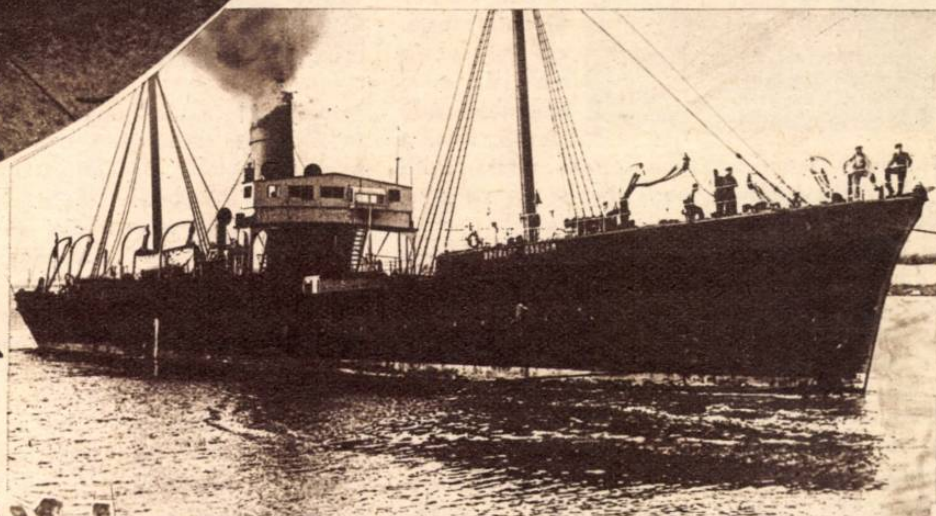
Căpitanul Alexandru Papană cu noul său monoplan trimotor „Bellanca”, cu care intenționează să traverseze Atlanticul, pornind de pe aeroportul Bennett și trecând prin Paris, unde va aterisa, iar de acolo se va îndrepta fără altă escală, la București. Papană se va opri la Paris ca să asiste la a zecea aniversare a traversării Atlanticului de către colonelul Lindbergh.

Un roman în largul mării: cel mai vechi vas african ce- re ajutor contra rebeliunilor

Vasul comercial sudafrican „Sherrard Osborn” (1481 tone), lansat în 1878, care și azi mai continuă să transporte marfă din sudul Africii în Europa, a cerut, săptămâna trecută, ajutor pentru „dezordini printre oamenii echipajului”. Distrugătorul englez Broke a plecat imediat în întâmpinarea lui, dar când s’au întâlnit, s’a comunicat că totul este în perfectă ordine. Vechiul vas comercial și-a continuat deci călătoria spre Anvers, unde a ancorat acum. Rebeliunea s’a născut din pricina hranei proaste a echipajului, format în majoritatea lui din oameni străini de mare, printre cari și un student englez. Din pricina lipsei unui bucătar, căpitanul vasului a fost nevoit să curețe cartofii; echipajul n’avea uniforme, purtau mai toți numai costume de baie, iar îmbrăcămintea căpitanului se compunea dintr’un costum civil și o pălărie mare de pai. Pe bord se afla și soția căpitanului. Căpitanul n’a depus nici o plângere, astfel că n’a fost arestat niciunul dintre oamenii echipajului.

În fotografia noastră, sosirea vasului „Sherrard Osborn” la Anvers.

Hidroavion transatlantic decolează de pe un vas „port-avion”: primele încercări cu un avion dublu

La Rochester, în sudul Angliei, s’a construit un avion deosebit de toate celelalte de până acum. El se compune — exact — din două avioane, dintre care cel mai mic și cel mai rapid este fixat pe cel mare. Mașina de sus, care va servi la traversarea rapidă a Atlanticului, va fi încărcată cu provizii, benzină și ulei. Avionul de dedesubt este destinat ca platformă și din pricina greutateii celui de sus, acesta își pune motoarele în funcțiune. Amândouă avioanele pornesc odată și ajunse în văzduh, cel mic se deplasează, continuându-și calea, iar mașina de bază se întoarce spre aeroport. Fotografia noastră înfățișează cele două avioane ale avionului dublu „Mayo”. Cel mic (stânga) și cel de-bază (dreapta).

Domnișoara Carino aleasă „Miss Baby” la plaja Călimănești sezonul 1937, înconjurată de juriu.

VIM

CURĂȚĂ TOT fără a sgârâi

și aluminiul

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

MIERCURI, — LEPROȘII

Leprosul, cu trupul bătut de toate miasmele înspăimântătoare, ca o mlaștină, în care huzuresc toate lighioanele celor mai urâte vedenii, n'a dispărut din cetatea civilizației moderne. Deși bacilul a fost descoperit medicina n'a isbutit să-i găsească leacul. Singurul obstacol în calea boalei e alimentația suficientă. Dacă e

bine hrănit, trupul bolnavului poate rezista, mulți ani, împotriva bacilului, care stă ca un cariu și roade toate fibrele sale.

Dacă nu e în situația vagabondului hulit și lapidat din antichitate, leprosul vremurilor noastre e o zdreanță murdă, aruncată, cu scârbă, în lada de gunoi a societății. Leproziile sunt făcute ca să ne ferească de contagiune și nu ca să ușureze suferințele acestor semenii ai noștri. De n'ar purta teribila sămânță a contagionii, leprosul ar fi simbolul bătrâneții precoce.

Pentru că leprosul e un om, care-și pierde, în mod rapid, toate facultățile vitale. E o bătrânețe cu forme mai hăde, pe care obsesia neputinței n'o părăsește o clipă. Ca și bătrânul, leprosul a renunțat la toate bucuriile vieții, fiecare clipă e un pas făcut spre o prăpastie inevitabilă.

Simpla deformare a trupului ar fi suficientă să-l izoleze de restul lumii iar sentimentul eternei slăbiciuni l-ar opri să înfîndă mâna-i blestemată spre pomul vieții. Ca și bătrânul, leprosul are nevoie de îngrijire, de hrană destulă și adaptată, ca să-și suporte anii până la termenul ispășirii. Singurul lucru bun, pe care-l putem face pentru leproși din Tichilești e să răspundem apelului făcut de o generoasă femeie. D-na Elena Căpitănescu propune lansarea unei liste de subscripții pentru ajutorarea leproșilor. Bani adunați trebuie să servească pentru transformarea leprozeriei din Tichilești, într'un azil. Dacă nu putem integra pe leproși în viața noastră, să le aducem viața în adăposturile lor.

Din „Iama” leprozeriilor pornește spre noi strigătul omenesc al poetului René Pilain, lepros și el:

Quoi de plus douloureux, dans un coeur bien vivant,
Quoi de plus lamentable...
Que cette atroce idée qui s'enfonce et qui mord.
Qui déchire sans cesse,
Que cette idée toujours d'impuissance et de mort,
D'éternelle faiblesse.

(Ce poate fi mai dureros, într'o inimă vie; ce poate fi mai jalnic, decât gândul crud care se înșurubează și mușcă; care sfâșie fără nădejde. Decât gândul neputinței și al morții, de slăbiciune veșnică).

Și să nu uităm că această îngrijire poate reda societății pe mulți leproși.

JOI, — GHINIONUL AUTOMATULUI

Poliția a dat peste câțiva șoferi și proprietari, cari înșelau publicul călător. Plictisiți de rutina meseriei lor, câțiva șoferi, dotați cu fantezie, au schimbat ordinea șuruburilor, stabilită de lege, supunând-o interesului și capriciului stăpânilor. Ceasornicul cu țacaneala automată, care tr-

trecea peste vama timpului, câte un 4 lei clandestin. În zilele de sărbătoare, când cetățeanului îi șade bine cu drumul, șurubăria se încadra în atmosfera solemnă a plimbării. Trântit, boierește, în fundul mașinii, pasagerul e dispus să urmărească jocul indicatorului. Atunci, ceasornicul începea să țopăie, iar cetățeanul plătea dublu, fără să-și poată explica ritmul exagerat al indicatorului. Ce repede trece timpul în zi de sărbătoare. Dar când pasagerii sunt o pereche, care evadează din sgomotul Capitalei. Atunci, șoferul și automatul dănuiesc sarabanda capriciului. Cine e în stare să urmărească regularitatea căderii celor 4 lei, când dragostea, pârda, înfruntă înimă cu iuțea vântului? Șoferul, ceasornicul, triplexul și duplexul și toate șuruburile o iau razna pe undele timpului și fiecare, în parte, contribuie, cu freneză, la răsturnarea legilor. Plata se face, însă, în mod automat, sub privirea ironică a șoferului și a automatului.

Oamenii legii au prins de veste. Automatul cu pricina va suferi rigorile legii. Chemat la ordine, automatul se va supune, din nou, mersului rigid al roților frânate. Surprins la începutul carierei sale, ceasornicul însuflețit, care a vrut să spargă pereții timpului, zidiți cu cimentul măsurilor omenești, va medita la ghinionul hărăzit muritorilor de rând.

VINERI. — PAUL EHRLICH

Aniversarea morții lui Paul Ehrlich, de al cărui nume e legat celebrul Salvarsan, arsenicul salvator, a trecut neobservată. Știința mondială și omenirea suferindă ar fi trebuit să pomenească pe acest erou a cărui prezență și muncă pe pământ, au lăsat o dăruie luminoasă de desăvârșire omenească.

Salvarsanul, leucitor al sifilisului, pe care l-a impus împotriva voinții semenilor săi, Ehrlich a deschis o epocă nouă în știința medicală, prin introducerea chimioterapiei. Până la el, terapia chimică, adică vindecarea boalelor prin preparate chimice, introduse deadreptul în sângele omului, era un act temerar.

Injectiile intravenoase, atât de uzitate în zilele

noastre, cari aduc alinare spontană și, în multe cazuri, sunt de o eficacitate salvatoare, au fost datorate omenirii de Paul Ehrlich, după o luptă desnădăduită cu mulți oameni de știință. Ca și pentru Pasteur și Mecinikov, știința n'a fost pentru Ehrlich, o împărăție de splendidă izolare, unde câțiva magi, supra-oameni, rătăcesc printre formule neînțelese de oameni. Ehrlich a fost un om, și ca atare, el a căutat să pună știința medicală în slujba omenirii, iar el n'a fost decât cea mai credincioasă slugă a ei.

Premiul Nobel, pe care l-a primit, împreună cu Mecinikov, în anul 1908, a dat operii sale acel nimb de savant, cu sufletul pătruns de-o omenească grijă pentru toți semenii lui.

Îmboldit numai de această grijă, el s'a străduit să pătrundă toate tainele naturii, ca să afle leacul tuturor strămbătăților trupului nostru. Și n'a fost stăpânit de orgoliul van al exploratorului care își însușește cuceririle, unde să-și poată sădi numele pentru eternitate.

Paul Ehrlich a murit în timpul războiului mondial.

A murit sărac. Veniturile realizate de pe urma Salvarsanului i-au ajuns, doar, să-și plătească datoriile și să dea rudelor să-race, iluzia că Paul al lor a devenit om bogat.

Astăzi, producția Salvarsanului ocupă un loc important în industria Germaniei, iar veniturile se cifrează la sute de milioane mărci aur.

SAMBĂTĂ, — GREVA OLTENILOR

Trei mii de olteni au declarat grevă, ca semn de protest împotriva unor noi taxe. Ordonanța poliției prevede ca „tăblița (numărul de ordine) pe care o vor purta la gât, tot timpul cât desfac mărfurile”, va costa 250 lei de căciulă. O singură zi și oltenii, obișnuiți să bată străzile Capitalei și să fie oaspeți tuturor gospodinelor, și-au îndreptat șira spinării, au lepădat povara de pe umeri și au cerut dreptate.

Păruiala cu puștii „stricători de grevă” și isbucnirea de o clipă împotriva tuturor zarzavaturilor din dugheni s'a ostit repede. Olteanul, mai curând de cât orice pașnic cetățean, are nevoie de ordine și de liniște.

În fond, chestiunea se pune doar în jurul câtorva milioane, pe care statul le-ar încasa de pe urma tăblițelor. Sunt câteva milioane, ce se pot ușor procura pe alte căi, fără să turbure viața atât de necăjită a acestor trei mii de samare ale Capitalei. E vorba de vreo trei milioane, cari împărțite la numărul oltenilor, apasă peste fiecare mai greu decât povara coșurilor, mai ales că în rezoluția votată într'o unanimitate oltenească, ei se obligă să plătească sumele rămase neanulate iar în locul taxei pentru tăbliță, ei plătesc primăriei așa zisa taxă de control.

La întrunirea lor, oltenii s'au hotărât să aștepte cu încredere demersurile, ce se vor face de către conducători legali. Autoritățile în drept ar trebui să plece urechea lor la cerințele oltenilor și să dea dovadă de generozitate față de acești purtători devotați ai cornului abundenței al Capitalei. Mai ales că acest corn se revarsă mai mult asupra altora și lor nu le rămâne decât satisfacția zilnică a despoșării coșurilor.

Cum să plătească, de pildă, 1000 de lei olteanul meu, care trezește vecinele cu strigătul „Pleacă Moș Dumitru!” Pentru munca lui de atâția ani, Moș Dumitru merită acest dar din partea autorităților.

DUMINECA. — DON JUANUL RĂZBOIULUI

Marte e un Don-Juan blindat, călare pe o oțelarie construită în atelierele lui Vulcan. E capricios și neconstant în manifestările sale, încât te cuprinde un sentiment de compătimire pentru eforturile, pe care le depune, ca să pară calm și serios.

Prin gura diplomaților, el e în stare să jure și să abjure o duzină de declarații și manifestații de dragoste. Nu are, însă, sentimentalismul lui Don-Juan, care e cuprins de o melancolie duioasă, când se întâlnește, în calea atât de frântă a vieții sale, cu dragostele de-odinioară.

Don-Juanul războiului calcă în picioare, strivește sub călcăiul lui de tanc, plante sădite pe drumurile dragostei sale. E uitat,

pentru că în vinele sale, cât gurile de tun, circulă metalul topit, în care se consumă, cu o extraordinară rapiditate, orice sentimente și chiar... resentimente. Nu umblați printre culise și nu cotrobăiți prin cuferele, cu surprize, ale diplomaților. Fiți numai atenți la ce se petrece la toate ședințele conferințelor diplomatice.

Un ministru englez declară, cu patos, că frontiera Angliei se află pe Rin. Multimile sentimentale admiră gestul larg de îmbrățișare între bătrânul Albion și grațioasa Marianne. N'a prididit Don Juan să-și calce dunga pantalonilor, boțită de perna acestei îmbrățișări, că a și întins mâna spre Gretchen.

Multimea cascadează gura și protestează, alături de Marianne, împotriva acestei infidelități.

Mussolini și-a vândut inima blondei Gretchen strânsă în corsetul de fier al înarmărilor. Nu face niciun pas în arena diplomatică, fără să-și ducă la braț pe aleasa de astăzi a inimii sale.

Marianne ar dori să fie curtată de ducele Italiei, dar nu-i convine zestrea prea mare, pe care o cere Mussolini.

Astăzi, vine vestea, că Italia a aderat la acordul dela Nyon. Insemnează, oare, că Ducele are de gând să intre în grațiile Mariannei, ca să profite de protecția unchiului Tom? Din flirtul care se joacă, astăzi, pe scena Europei, nu se pot trage concluzii definitive.

Dacă auziți imprecășii și înjurături sau șoapte amoroase pe drumurile Europei, nu vă faceți o părere greșită. Când veți auzi, însă, cum grohăie tunul, să știți, că Don-Juanul războiului și-a lepădat masca de ingeraș al lui Boticelli.

În fața lumii apare fața hidoasă de Apocalips al lui Dürer.

LUNI. — ÎN SLUJBA IDEII

Universitatea din Iași a hotărât să acorde titlul de „doctori de onoare” profesorului Nicolae Iorga și marelui nostru prozator Mihail Sadoveanu. E un gest, care onorează Universitatea și pe cei doi reprezentanți autentici ai geniului românesc. Nicolae Iorga și Mihail Sadoveanu sunt acei „oameni simfonici”, cari întruchipează multilateralitatea unui popor. Și în deosebi, creația lor sintetizează primatul ideii asupra faptei. Și simbolizează spiritul Moldovei, unde ideea a fost premergătoarea faptei. În viața politică a României, Moldova a fost un izvor de idei, a căror aplicare practică a revenit Munteniei. Iașul a rămas întotdeauna,

pe planul discuțiilor teoretice. Toate ideile Apusului și toate frământările Răsăritului, dela jünimismul german până la poporanismul rusesc, au fost recepționate de antena sensibilității și intelectului moldovean.

Politica, în excepția filosofică a cuvântului, a fost creată la Iași și, apoi, predată Bucureștilor ca un vestmânt ideal, care trebuie pus peste trupul cotidianului.

Iașul a făurit programe, Bucureștii — partide. Iașul a fost apologetic și Capitala a purtat întotdeauna scalpul. Cașavencu și Farfuridi, toți ipistații politiciii sunt creații ale frământărilor din Muntenia. Revoluția „boborului” lui Caragiale n'ar fi putut prinde într'un târg al Moldovei. Alecsandri, când a pornit lupta împotriva bonjuriștilor, a rămas poet.

Adevărata luptă politică, în parlament și în presă, cu toate scăderile și înălțările ei, se practică în Muntenia. Mihail Kogălniceanu, moldoveanul, care a intrat în arena politică, a fost un reformator. Ceeace a realizat el, poartă nimbul ideii de la care a pornit. Politica lui a fost în funcție de program. Rossetti și Brătienii au făurit programe în funcție de momentul politic.

Practica politică, cu toate variațiile ei, a găsit în acești frunțași pe adevărații virtuozii ai artei de a conduce statul. Aportul moldovean a rămas mai mult teoretic.

Gestul universității ieșene e o indicație în toila frământărilor de astăzi. Și e un semn, că Iașul a rămas în slujba ideii.

MARȚI. — MAICA SMARA

Un veac a împlinit 80 de ani. Un veac, în care s'au perindat câteva generații, martore a două epoci distincte din viața României.

D-na Smara, născută la 1857, a cunoscut, în copilăria ei pe Titu Maiorescu; a văzut în tinerețea ei, pe Eminescu și a stat în preajma lui Carageale, Vlahuță și Coșbuc.

A fost martoră

a vieții blânde Regine și gingașe poete — Carmen Sylva, și a suportat verva răutăcioasă a lui Ranetti „care-și vindea *Furnica* numai pe seama batjocoririi mele”. A fost prietenă cu celebra Adelina Patti și în 1900 a participat la primul congres internațional pentru pace, invitată fiind de nepoata lui Victor Hugo.

Astăzi, stă retrasă într'un conac rămas pe o uliță periferică a Capitalei și sub cerul mulcom al toamnei, citește pe Baudelaire. Își așteaptă veacul, care trebuie să îplinească 100 de ani.

Maica Smara, prima noastră feministă, a fost, în primele tinereți, o pasionată cititoare a romanelor din „Bibliothèque Rose”, în cari eroinele, fetițe ascultătoare, sunt înconjurată de dragostea părinților, iar cele neastâmpărate primesc răsplata după cum li-e și fapta. În aceste romane, în cari soarele nu e niciodată prea dogoritor, iar vânturile nu sunt prea furtunoase, fetițele au codițe ordonate iar părinții și profesoarele sunt niște oameni fără cusur.

Nu odată, maica Smara, înduioșată de sfârșitul idilic al romanului, și-a făgăduit că va da ascultare celor mari și nu va păcătui nici cu gândul. Și ce păcat mai putea săvârși o fetiță din acel leat 1850 și ceva, care învăța la „Școala Centrală” din București.

Totuși, fetița a ajuns sufragetă, scriitoare fără astâmpăr, călătoare mănătată de o neliniște, isvorită din permanenta căutare a desăvârșirii. Fetița romanelor din „Bibliothèque Rose” a încrucișat spada cu bărbații temuți și a înfruntat primejdii, cari trebuiau evitate, după cum povățuiau acele romane cu cerul mereu senin.

Maica Smara citește, astăzi, *Fleurs du mal*. E o încheiere la *Bibliothèque Rose* sau un comentariu la viața trăită mai târziu?

B. IOSIF

Inaugurarea studio-ului Teatrului Național

Cu o deosebită solemnitate, a avut loc săptămâna trecută inaugurarea studio-ului Teatrului Național, construit în Palatul Primăriei de Galben. Fotografia noastră a fost luată în timpul slujbei religioase. Se disting în ea: d-nii ministru dr. I. Costinescu, ing. Săbăreanu primarul sect. de Galben, Ion Marin Sadoveanu, director general al teatrelor, d. Paul Prodan, directorul Teatrului Național.

dimineata
și seara

KALODONT
CONTRA PIETREI DE PE DINTI

I
La Fort Wayne, U. S. A., a avut loc de curând a șasea adunare a gemenilor americani de orice vârstă. Au luat parte la această adunare 3000 persoane, fiind premiați ca regi și regine gemenii cu cea mai perfectă asemănare. In fotografia noastră, cei patru membri ai dinastiei de gemeni, cu coroanele lor, la adunarea gemenilor din Fort Wayne, U. S. A.

II
Cu ocazia aniversării orașului Los Angeles, s'a prezentat o tortă uriașă, de peste 3 metri înălțime, garnisită cu o miniatură a unui sgârie noui al orașului. In ziua aniversă- ța publică și i se vor aprinde lumânările. Fotografia noastră înfățișează torta aniversară a orașului Los Angeles și trei dintre păzitoarele sale.

I
Incoronați ca regine și regi ai gemenilor!

II
TORTA DE ANIVERSARE A UNUI ORAȘ

Regina curcubeului din California

Pentru cei care se bucură la vederea culorilor curcubeului, regina curcubeului californian poartă o diademă de satin și argint, în toate culorile curcubeului.

O viitoare pilotă a fost aleasă dintr-o sută de fete frumoase, primind titlul de „MISS CHICAGO”

Miss Vivian la Gren, în vârstă de 18 ani, din Chicago, este fericită câștigătoare a concursului de frumusețe pentru titlul de „Miss Chicago”. Visul ei este să devină pilotă.

lot și pentru acest scop strânge ban cu ban din modestul ei câștig de manechin și violonistă în același timp. Fotografia noastră înfățișază pe Miss Vivian la Gren, Miss Chicago 1937, cu cupa câștigată.

Invazie de fluturi în Europa Centrală

O parte din Austria și sudul Germaniei sunt bântuite actualmente de o mare invazie de fluturi. Ei plutesc cu miile prin văzduh și larvele lor distrug o bună parte din recoltă.

În fotografia noastră, o varză mîncată de larvele fluturilor, într-o câmpie de lângă Viena. Nenumăratele larve pot fi văzute clar.

MĂȘTI NOI DE GAZE PENTRU CÂINII SANITARI ȘI POLIȚIȘTI

În timp de război, câinii joacă un mare rol. Ei sunt întrebuințați pentru transportul știrilor sau ca ajutoari sanitari. De curând s'a construit în Cehoslovacia un nou tip de mască de gaze, specială pentru câini, menită să ușureze misiunile importante ale acestor animale credincioase și inteligente. În fotografia noastră, un câine sanitar cu noua mască de gaze.

„Acesta o fi fost gândul drăgălașului cățeluș din fotografia noastră în timp ce plutia printre stâlpii celebrei plaje dela Lido. Câinii se plimbă cu multă plăcere în automobile, probabil însă că pe căldurile care au bântuit s'au văzut nevoiți să mai facă o variație.

„TRAVERSÂND MAREA CU CORABIA“...

UN MONSTRU MARIN, ADUS LA MAL

Pe plaja din Rio de Janeiro, valurile au aruncat la mal cadavrul unui monstru marin. Animalul, care se aseamăna cu o balenă, n'are coadă, — se presupune că i-a fost mușcată de un rechin. Totuși lungimea lui este de mai bine de 4 metri. În fotografia noastră, vilegiaturiștii strânși în jurul monstrului.

Schimbul în natură, obiceiul pământului. Se dau alimente: vin, pâine, mălai, etc. și se ia pește.

Ce veseli, stau locuitorii pe lângă barca plină, din care un țaran ridică pește cu lopata de plasă.

Viața în Bălta A PESCARIILOR

LA sud de București, la o distanță de 30 km. pe malul stâng al fluviului Dunărea, se află unul din cele mai mari lacuri ale țării noastre care alimentează Bucureștiul cu pește. Lacul care are o vechime istorică, nu este altceva decât valea de altădată a fostei mări, de care ne vorbesc geologii, rămânând aci — ca o masă de apă — aparte de fluviu, — moștra vechei mări. Și poate că ar fi secăt, rămânând o vastă câmpie, pe care grecenii ar fi cultivat-o, dacă nu avea legături cu Dunărea, care îl alimentează cu apă. Pe o întindere de 136.000.000 m², dă cetățeanului, prima noțiune de mare — Bărca de pescari iscușiți, se pierd în zare și pescuiesc ziua întreagă, ca apoi seara să se retragă la vad. E o viață aci, pe care n'o cunosc mulți. E viață de coloniști.

BUCUREȘTI — GREACA

În ziua de 10 Sept., m'am decis să fac o vizită lacului Greaca, mai ales că acum este în sezonul peștelui. În treacăt, am vizitat în satul Herăști, vechiul

în așteptarea peștelui, femeile lui — domeniul al boerului Herosiu, cumnat cu crează la adăpostul unei case. Pe Matei Basarab. Aci am găsit, vechiul fețele lor se poate citi grija și su-părarea.

Bălțile sunt pline de pește și Bu-cureștiul îi duce dorul. — O barcă luxul de care se bucura altădată. În iarnă cu pește.

In vad, femeile lucrează.

In timpul liber, în fața corturilor, lucrează la năvod.

anului 1931, o mână rea i-a dat foc. Cum în sate nu există pompieri, iar dela București n'au putut veni în ajutor prea repede, mărețul și cochetul castel, s'a prăbușit în flacăra focului ce-l mistuia. Totuși și azi, își mai păstrează, în ciuda neînțelegerii, măreția. Curtea, cu frumosu-i parc princiar, azi e plină de buruieni; iar pe zidurile castelului, s'a urcat o plantă agățătoare, par'că înadins să-l astupe, spre a nu mai fi văzut.

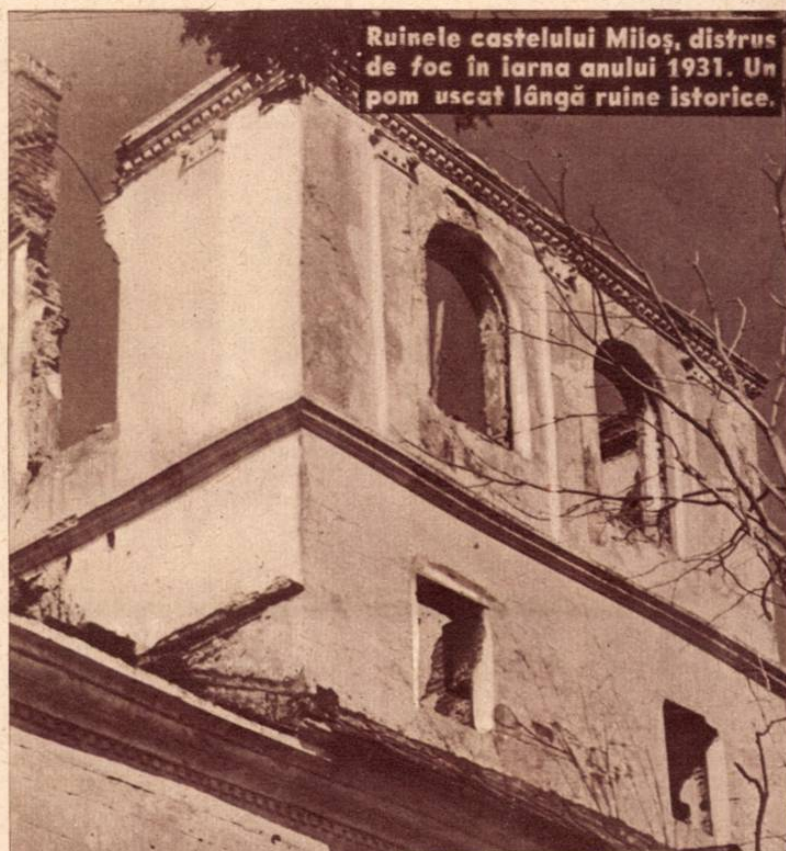
Tot aci se povestește, că sunt îngropate comorile prințului Miloș; iar încercarea de a le scoate a fost în zadar.

Ca o urmă preistorică a trecerii pe aci a prințului, a mai rămas biserica din jurul castelului, cu clopotul ce și azi, spun oamenii, pronunță când este tras, numele prințului: Mi-loș.

IN BALTĂ

In fine, conduși de simpatici dascăli: *Radu Constantinescu* și *Gogu Vornicu*, am coborât în valea bălții și ne-am apropiat de locul unde se importă peștele, numit: vad.

Sute de căruțe, venite de prin zori, aștep-

Ruinele castelului Miloș, distrus de foc în iarna anului 1931. Un pom uscat lângă ruine istorice.

LA MASĂ

Dacă una din părțile atractive ale bălții, e ostipetul, nu mai puțin interesantă e masa, luată sub corturi, în mod cu totul colonial, sorbind cu poftă cea mai delicioasă ciorbă pescărească și mâncând un pește la proțap, dexteritate ce n'o întrece nici cea mai bună bucătăreasă bucureșteană. Femei din jurul bălții, vin cu mâncare, alimente, vin și iau pește. Ar fi un schimb în natură, ceace în contabilitate numim: troc sau trampă. Aci se poate vedea foarte bine.

* * *

Pescarii își au și ei interesele lor. Sunt nemulțumiți de felul cum sunt tratați, mai ales că nu câștigă prea mult. Cota lor e de 35%, din care, făcând socoteala, pe persoane, nu le iese nici 50 lei pe zi. In dese rânduri au făcut proteste, nu li s'a îndreptat situația. Majoritatea dintre ei au familii numeroase, sunt datori și au copii în școli. Apoi, viața lor de baltă, ca adevărate lebede, le scurtează din ani, văzându-se cu ochii. Par trași la față, cu ochi stinși și mâini tăiate de solzii peștilor. Seara în jurul focului, se strâng, spunând, când glume, când basme, sau ascultând în noapte, vuetul valurilor și semnalul pasnicului din larg; căci baltă noaptea se păzește, pentru ca să nu vâneze și sătenii.

V. GHEȚI

In larg, pescarii controlează năvoadele.

După ce și-au întins năvoadele, veseli se îndreaptă către mal, unde îi așteaptă masa.

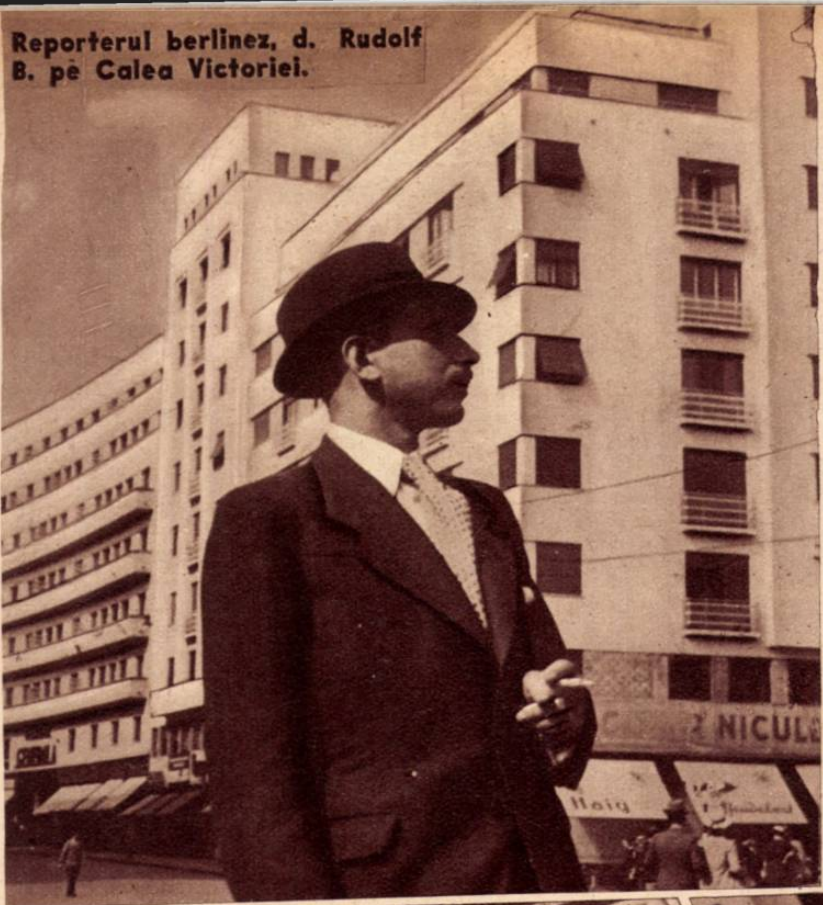
tau ieșirea bărcilor cu pește. Pentru sătenii din jurul bălții, peștele a ajuns un aliment indispensabil, cu toată scumpetea lui.

Pe marginea lacului, sunt întinse corturile pescarilor, la număr vreo 30. O adevărată colonie de turtu-

căeni. Ei își au un șef, o conducere în viața lor de toate zilele și un angajament cu boerul, care-i d. *D. Alimăneșteanu*, actualul subsecretar la finanțe. Peștele iese de bună calitate atunci când nu bate vântul și-i timp frumos. Pentru curiozitatea cititorului, dau și kg. care ies pe zi, la cele trei vaduri: circa 150 mii kg. pește — din care jumătate se trimite la oraș, restul se vinde sătenilor. Ca un gest de bună înțelegere, d. Alimăneșteanu, importă săptămânal pește gratuit sătenilor d-sale din jud. Muscel; iar celor din jurul bălții, cu un preț mai redus.

Reporterul berlinez, d. Rudolf B. pe Calea Victoriei.

SURPRIZELE PE CARE LE INCEARCĂ UN STRĂIN PE STRĂZILE BUCUREȘTI

In nici o altă capitală europeană, nu se găsesc taxiuri atât de frumoase ca în București.

Deunăzi se prezintă la redacția revistei noastre un tânăr cam de vreo 35 de ani, înalt, bine legat, cu o frunte largă și abia bolborosind câteva cuvinte românești. Doria să vorbească secretarului nostru de redacție. L-am introdus în cabinetul respectiv.

După o jumătate de oră ne-a fost prezentat : — Dl. Rudolf Birnbach, renumit reporter fotograf din Berlin.

Odată cu prezentarea am aflat și scopul vizitei d-sale. Surprins de frumusețea și eleganța Bucureștilor, pe care — din auzite — îl credea cu totul altfel, a prins o serie de Instantanee pe străzile principale ale Capitalei noastre, și în aceste pagini le prezentăm și cititorilor noștri, cu explicațiile originale ale domnului Birnbach.

Bucureștenca este foarte frumoasă, chiar când este funcționară și n'are posibilitatea să-și consacre tot timpul îngrijirii tenului și a trupului.

(Foto Grosaru)

Am fost invitat la o familie cunoscută care locuia într'un apartament dintr'un blockhouse. Priveliștea care mi s'a înfățișat ochilor, în momentul când am pășit la fereastră, a fost uimitoare : jos de tot, strada părea un furnicar, iar pe celălalt trotuar se înălța un block tot atât de înalt și impunător ca acel în care ne aflam noi.

...și dealungul întregului bulevard se înălțau block-house-urile... Asta este o trădare, căci în toate capitalele europene sunt străzi întregi, mărginite de clădiri un pic mai înalte decât ceaaltă.

